

MASLAČAK

Školski list učenika
i nastavnika OŠ
Ravne njive - Split
Svibanj 2012., br. 11, god. XI.

Poštovani čitatelji i čitateljice!

Krajem svake školske godine obrađuje nas novo izdanje *Maslačka*, našeg školskog lista koji izlazi već jedanaestu godinu za redom. I ove nam godine *Maslačak* donosi pregršt poučnih i zanimljivih sadržaja vezanih uz svakodnevne aktivnosti učenika i nastavnika naše škole.

Veliki je izazov, ali i iznimna čast, biti urednikom *Maslačka*. Naravno, ništa od toga ne bi bilo moguće bez iznimne predanosti naših učenika koji su svojom kreativnošću pridonijeli nastanku našeg *Maslačka*. Ne smijemo zaboraviti ni na naše vrijedne nastavnike koji su, također, na razne načine sudjelovali u realizaciji školskog lista. Posebno bih istaknula ime naše prve urednice- gospođe Kate Jožić koja je postavila temelje i s predanošću godinama stvarala *Maslačak*. Moja posebna zahvala ide nastavnici Antoneli Beriđ koja mi je svojim savjetima uvelike pomogla u mojoj uredničkoj ulozi.

Osnivač i izdavač:

OŠ Ravne njive,
Sarajevska 30, Split, telefon: 021/ 367 963,
faks: 021/ 456 534

Za izdavača:

ravnatelj škole Miljenko Bitanga

Urednica:

Iva Bečić

Učenici suurednici:

Hana Perković, Sanda Jelavić, Nada Šuljić,
Ivana Zambarlin, Lucija Šolić, Helena Muslim,
Tea Grizelj, Karla Matošić, Sara Čupurdija,
Petra Čotić, Karmen Svalina Marina Gudelj,
Petra Marić, Hana Kokot- Živalj, Marko Milas,
Ana Parčina, Anđela Perić, Helena Barač,
Vana Vestić, Megi Mandić, Dea Jelavić, Ante
Božić- Štulić, Tea Dević, Ana Bilić, Daniela
Soldić, Gabrijela Glavan, Ena Marinković

Izbor likovnih radova:

Ivana Čupo

Fotografije:

razni izvori

Naslovnica:

učenički radovi i *Dandelion* by Vladstudio

Zadnja stranica:

osmaši šk. god. 2011./2012.

Lektura:

Iva Bečić

Grafičko oblikovanje:

Zebra studio, www.zebragrafika.com

Naklada:

800 primjeraka

Pred vama je još jedno veselo izdanje *Maslačka* koji i dalje pozorno prati sve događaje vezane uz školu, bilježi sve vaše uspjehe i objavljuje najljepše literarne i likovne radove. Sretni smo i ponosni što je naša školska godina protekla u znaku zanimljivih događaja, dobrih djela i velikih uspjeha kojih ćemo se uvijek rado sjećati. Sve je to zabilježeno u našem *Maslačku* kao trajna uspomena na naše školske pustolovine.

I na kraju, veliko hvala svima koji su na bilo koji način pridonijeli nastanku još jednog *Maslačka*! Uživajte u dugom, toplom ljetu!

Urednica Iva Bečić

Dragi učenici, kolegice i kolege!

Nalazimo se pri kraju još jedne nastavne godine i vjerujem da rezultate rada, izričaja, izleta i ostalih zbivanja upravo u jednom dahu čitate, prelistavajući do posljednje stranice godišnje glasila učenika i nastavnika ove škole.

Iako se mijenjaju mladi urednici i njihovi mentori, čitajući stranice *Maslačka* uočit ćete veliki entuzijizam i nadasve trud svih sudionika što će zasigurno biti izazov svim ljubiteljima novinarskog poziva, a to nam je i krajnji cilj ovog lijepog, ali i napornog uratka.

Iako smo teritorijalno škola na kraju grada, u svim ostalim komponentama smo pri samom vrhu, kako u gradskim tako i u županijskim razmjerima.

Maslačak

Otpuhnulo dijete
sjemenke maslačka
pa u svijet poletjele
pjesme,
priče
i slike razne
što djecu vesele
i djetinjstvo
im krase.

Ena Marinković, 5. a

Obzirom da smo protekle godine dobili sportsku dvoranu, košarkaško i nogometno igralište te otvorili produženi boravak učenika, ova škola nema "kvadratnih" poteškoća kao ni smanjenja broja učenika. Isto tako, nastojat ćemo ovog ljeta na "zelenom" prostoru ispred škole izgraditi zabavni park upravo za djecu iz produženog boravka kako bi dio slobodnog vremena potrošili i na takve sadržaje.

I ove godine, na raznim natjecanjima, postigli smo solidne rezultate na svim razinama, a najbolje na Državnom natjecanju iz hrvatskoga jezika gdje je učenik sedmog razreda osvojio 4. mjesto. I ovom prigodom svim učenicima i njihovim mentorima još jednom iskreno zahvaljujem na dostojnoj prezentaciji naše škole.

Posebne pozdrave upućujem učenicima osmih razreda koji nakon osmogodišnjeg iskustva odlaze u neke nove sredine u kojima će nakon našeg odgoja i obrazovanja sigurno uspjeti, mimoilazeći razne poštosti modernih i globalističkih vremena.

Svim ostalim kolegama i učenicima želim ugodan ljetni odmor u nadi da će, puni elana, želje i volje, krenuti u novu školsku dodinu.

Vaš ravnatelj, Miljenko Bitanga

SADRŽAJ

Dežurnice.....	3
Lino višebojac.....	9
Dani dobrote	13
Literarni i likovni radovi	16
Bisernice	23
Predmetnice	27
Maslačkići	34
Roditeljski kutak	39
Zdravstvenica	40
Šarenice	41
Zabavnice.....	51
Sport.....	54
Školska ekskurzija.....	54

Rubrika *Dežurnice* prati sva važnija događanja u našoj školi vezana uz redovnu nastavu.

Kraj nastavne godine 2010./11.

Užarene učionice i imenici prepuni ocjena nemirno su iščekivali 15. lipnja 2011. Na radost svih sudionika nastavnog procesa odzvonila je još jedna nastavna godina. Za one koji se nisu baš previše znojili tijekom godine, a takve nije teško pronaći, 21. lipnja održan je pisani dio popravnih ispita iz hrvatskog jezika, matematike i engleskog jezika. 27./28. lipnja nastavljena je muka po popravnim ispitima. Neki su imali sreće i znanja pa su svjedodžbe i učeničke knjižice primili kad i ostali učenici – 30. lipnja svi učenici osmih razreda, 6. srpnja većina učenika 1. – 7. razreda. Drugi su, pak, trebali pričekati kraj dugog toplog ljeta i na drugom popravnom pokazati jesu li spremni za nastavak školovanja. U pozadini svega opet nevolje s e-maticom, matičnim knjigama, netočnim podacima i sl. Ah, te slatke prosvjetarske brige!

Vrijeme je da se krene - u VII. b

Odlazimo, o mi puntari

30. lipnja 2011. naše školske klupe nekim drugim klupama zamijenila je još jedna generacija puntara, naših dragih osmaša. Povodom njihova odlaska u svijet, upriličena je svečana dodjela svjedodžbi, pohvalnica i nagrada. U izrazito emotivnom i nostalgičnom ugođaju razrednice su učenicima podijelile zaslužene dokumente dok su se u pozadini školskim razglasom orili simbolični pop-rock hitovi. Ništa nije moglo umanjiti dramatičnost trenutka. Suza, radosnih i tužnih, bilo je na sve strane. Svaki rastanak je težak, a osobito onaj koji predstavlja prekretnicu u mladim životima. Ipak, vjerujemo da će se naši mladi puntari snaći u svim bitkama koje im predstoje.

Ponosni razrednici

Radovi, popravci i slično...

U već pomalo stalnoj rubrici o radovima i popravcima u našoj školi donosimo vam sliku obnovljenih školskih wc-a u prizemlju namijenjenih učenicima nižih razreda. Naime, po završetku svake nastavne godine, umjesto učenika hodnicima stupaju majstori, bušilice i razni alati donoseći nešto novo i nešto ljepše školskoj unutrašnjosti. Ovoga puta uljepšavanje je školu stajalo **70 000 kn**. Pogledajte fotografije ispod i uvjerite se da je investicija bila uspješna. Djeco, znate što vam je činiti!

Čuvajte novouređene wc-e

Školski hodnici nikada ne miruju

Spremni za nove pobjede

Sjednica za kraj

Sjednica kojoj se osobito vesele svi nastavnici svih škola jest ona posljednja kada se dijele rješenja o godišnjem odmoru. 8. srpnja nastavnicima je uručena dozvola za korištenje istih na sjednici Učiteljskog vijeća. Kao gorak podsjetnik na kraj ljeta (koje još nije ni počelo) stigla je vijest o komisijama za popravne ispite koji će se održati 30. i 31. kolovoza 2011. Kao šećer na kraju uslijedio je trenutak rezerviran za pohvale i nagrade. Ravnatelj je uručio nagrade Jošku Kristiću, učeniku 5. (6.) d za izuzetno 4. mjesto na Državnom natjecanju iz matematike i njegovom mentoru, nastavniku Marku Višiću (v. Maslačak br.10.)

Smiješak govori više od riječi - ravnatelj uručio nagradu Jošku Kristiću

Nastavak sjednice

Učenici generacije

Odlukom Učiteljskog vijeća izglasano je da će ovogodišnju titulu učenika generacije ponijeti dvoje učenika – **Renata Runjić (8. b)** i **Josip Varnica (8. c)**. Nastavnici su se jednoglasno složili kako je riječ o iznimno kvalitetnim učenicima koji su školu zadužili ne samo svojim odličnim rezultatima, već i svojim osobinama kojima su oplemenili cijelu generaciju. Ravnatelj im je uručio prigodne nagrade, a Maslačak im poklanja još jedno veliko hvala u nadi da u našim klupama sjedi još Renata i Josipa!

Najbolji među najboljima - Renata Runjić i Josip Varnica

Opet ispočetka – šk. god. 2011./12.

Nakon svih peripetija u javnim medijima i termometrima, usvojen je zahtjev o odgodu početka nove nastavne godine u Splitsko-dalmatinskoj županiji. Tako su u kontinentalnom dijelu Hrvatske učenici sjeli u klupe 5. rujna, a zahvaljujući nesnošnim vrućinama u Dalmaciji će to isto biti učinjeno 12. rujna 2011. Pripreme su ipak započele znatno ranije, već krajem kolovoza – stručna usavršavanja nastavnika, popravni ispiti i sjednice – odvijao se uigrani scenarij. 7. rujna održano je Učiteljsko vijeće na kojem je ravnatelj objavio vijest o 29 razrednih odjela, 703 učenika, odnosno o jednom razrednom odjelu manje nego prethodne školske godine. Nastavnici su po protokolu primili zaduženja za rad, a valjalo je isplanirati i doček učenika prvih razreda. Oko pripreme dočeka zdušno su se zauzele učiteljice nižih razreda, a kako je protekao prvi dan u prvom razredu čitajte u *Maslačićima*.

Novi prvašići u pratnji roditelja

Mi smo dica ovog kvarta

Početkom šk. god. 2011./12. na inicijativu Nezavisne liste Joška Eremuta, a odlukom Vijeća gradskog kotara Ravne njeve, učenicima koji stanuju na području Ravni njiva podijeljeni su bonovi u iznosu od 100 kuna. Podjelom bonova predstavnici Gradskog kotara željeli su ublažiti roditeljima „financijski šok“ koji izaziva početak svake školske godine, osobito ako u obitelji ima više djece. Za bonove je izdvojeno 40 000 kuna, a zadnjeg dana podjele koja se odvijala

u prostorijama škole, podijeljeno je 310 gesta predstavnika našeg Gradskog kotara. Bila je to zaista hvala vrijedna

Nezavisna lista Joška Eremuta

In memoriam Mijo Brstilo (1934.-2011.)

Ravnateljjev govor povodom smrti gosp. Mije Brstila

Gospodin Mijo Brstilo

11. srpnja prošle godine prestalo je kucati srce Mije Brstila, prvog direktora i direktora u osnivanju škole pod imenom „Prvi splitski partizanski odred“.

Iako nije uobičajeno da se na ovakav način prisjećamo kolege koji je prije 17 godina otišao u mirovinu, nisam mogao ne napisati nekoliko riječi o njemu.

Mijo Brstilo rođen je 10. svibnja 1934. g. S nepunih šest godina životni putovi vode ga u Split gdje poslije završene osnovne škole upisuje učiteljsku školu nakon čega je diplomirao matematiku i fiziku na Pedagoškoj akademiji u Splitu.

Prve godine svoga rada proveo je u Dugim Njivama, Grabovcu, a završivši izvanredni studij pedagogije u Zadru, postaje i pedagog u osnovnoj školi „Đermano Senjanović“ (današnja OŠ Marjan).

S obzirom na to da je tadašnja splitska vlast prepoznala u Miji vrsnog učitelja i pedagoga, čovjeka s ljudskim i organizatorskim sposobnostima, povjerena mu je i dužnost direktora ove škole za vrijeme njene izgradnje. Škola je pod njegovim vodstvom uspješno otvorena 24. 11. 1979. g.

Po osnutku nove škole u kolektiv dolazi mnogo novih lica iz različitih sredina – stoga nije bilo jednostavno ustrojiti sve djetlatnike, dati im nove zadatke. Ipak, gosp. Brstilo imao je izrazit osjećaj za spajanje ljudi, za pravu riječ u pravom trenutku, a upravo te osobine, kao i njegova organiziranost i stručnost,

pomogle su da sustav uspješno funkcionira.

Kao mladi nastavnik promatrao sam sve njegove postupke i upijao riječi koje su uvijek bile odmjerene, taktične i nadasve prijateljski usmjerene.

Premda je u to vrijeme ovo bila tek novoosnovana škola, s dobrim vezama u strukturama tadašnje prosvjetne vlasti gosp. Brstilo se trudio da na ovaj ili onaj način svim kolegama pomogne u rješavanju stambenih pitanja. Tako je kroz relativno kratko vrijeme dodijeljeno nekoliko društvenih ustanova koje, naravno, ni tada nije bilo lako dobiti.

Posebno ćemo ga pamtiti po raznim zajedničkim putovanjima po Istri, Italiji, Mađarskoj i drugim destinacijama. Svim tim druženjima Mijo je davao jedan poseban obol, jedan šarm koji, dopustite da kažem, samo rijetki imaju.

Nažalost, ta putovanja su za nama, a Mijo je sada krenuo na jedno dulje putovanje. Posjećivali smo ga za vrijeme njegove bolesti, kada bi nas uvijek propitkivao o događajima u školi, pozdravljao bi kolege. Iz tih razgovora bilo je vidljivo da još uživa u svakom napretku u školi.

Jedno od najvećih životnih zadovoljstava bilo mu je igranje s unučicama, Marijanom i Darijom, koje je doslovno obožavao. Rado je prepričavao sve susrete s njima i bilo je jasno kako su mu zasigurno produžile i uljepšale posljednje dane ovozemaljskog života.

Dragi Mijo, hvala na svakom trenutku koji si posvetio ovoj školi!

Miljenko Bitanga, ravnatelj

Posjet Prvoj policijskoj postaji

U 12. mjesec učenici četvrtih razreda posjetili su Prvu policijsku postaju u Splitu. Kontakt policajac predstavio je učenicima program MAH 1- *Mogu ako hoću* te ih uz kraće edukativno predavanje i razgovor upoznao s poslovima policije. Razgovaralo se i o štetnim posljedicama konzumiranja alkohola i opojnih droga gdje su učenici pokazali zavidno znanje o vrstama ovisnosti i posljedicama koje izazivaju. Što su još naučili i kako su se proveli čitajte u *Maslačićima*.

Posjet Prvoj policijskoj postaji u Splitu

Posjet vatrogasnoj postrojb

Ni oblačan dan u studenom nije pokvario veselo raspoloženje učenika drugih razreda koji su zajedno sa svojim učiteljicama posjetili Javnu vatrogasnu postrojb grad Splita u sklopu projekta *Zaštita od požara*. O ovom nadasve zanimljivom susretu čitajte opširnije u *Maslačićima*.

U Vatrogasnoj postrojb grad Splita

Lino višebojac

Lino višebojac, zajednički projekt Podravke, T-coma i Sportskih novosti stigao je u svojoj 6. sezoni i u našu školu. Ovo zanimljivo sportsko natjecanje potiče dječju kreativnost, ljubav prema sportu, zajedništvo i slogu. Zadovoljstvo nam je bilo ugostiti višestruke prvakine u taekwondou-sestre Anu i Luciju Zaninović. Kako su naši navijači doveli atmosferu u dvorani do usijanja, tko je zaslužan za najbolji navijački transparent i tko je u konačnici odnio pobjedu čitajte u *Lino višebojcu*...

Dani kruha

I ove je godine u našoj školi tradicionalno obilježen Dan kruha. Škola je odisala mirisom kolača i raznih peciva koja su s ljubavlju ispekale naše mame i nastavnice / učiteljice. Cilj nam je svima bio isti: prikupiti što više sredstava za našeg učenika. Humanitarna akcija je bila i više nego uspješna, a najviše su tome pridonijeli učenici naše škole, uvijek spremni pomoći i učiniti dobro djelo. (Opširnije u *Danima dobrote...*)

Nove boje

Od sada će vas pozdravljati zelena vrata naše knjižnice

Po povratku sa zimskih praznika dočekale su nas nove boje na vratima učionica i školske knjižnice. Dok smo mi odmarali, u školi se radilo punom parom. Tako će vam od sada školska knjižnica otvarati svoja zelena vrata, a vrata učionica obojana su ljubičasto za koju stručnjaci tvrde da potiče kreativnost kod djece i umjetnika. Uživajmo u novim, proljetnim bojama koje krase našu školu!

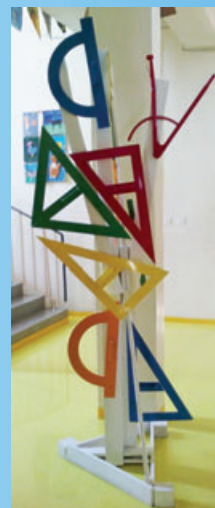
Radilo se punom parom

Uređenje škole

Likovna grupa pod vodstvom nastavnice Blage Miše i ovaj je put pridonijela uređenju naše škole. Svoju kreativnost i maštu primijenili su na svoja tri likovna projekta. U atrij škole postavljen je *Spomenik biciklu*, a pored stubišta *Kompozicija trokutima* te *Totem Ravnih njiva*. Radujemo se novim projektima naših mladih umjetnika.

Postavljanje novih koševa

Kompozicija trokutima

Spomenik biciklu

Novi koševi i branke

Naše je školsko igralište postalo glavno okupljalište mladih koji svoje slobodno vrijeme najradije provode uživajući u sportskim aktivnostima. Tu je potrebu prepoznao i ravnatelj koji je odlučio dotrajale koševe i branke zamijeniti potpuno novima. Učenici su oduševljeno pozdravili njegovu odluku uz obećanje da će se na igralištu primjereno ponašati i čuvati postavljeni inventar za buduće generacije.

Nova/stara knjižnica

U našoj staroj knjižnici dobrodošlicu će vam poželjeti nova knjižničarka Ana Bonači koja je započela projekt osuvremenjavanja školske knjižnice. U tijeku je proces potpune informatizacije knjižnice programom METELWIN, što znači da će uskoro biti izbačeni članski kartoni, a obrada i zaduživanje građe vršit će se pomoću bar kodova na knjigama i iskaznicama. Tako će sve biti brže, jednostavnije i preglednije. U radu knjižnice i dalje sudjeluju mladi knjižničari čija je pomoć od iznimne važnosti. Knjižničarka nas sve poziva da dođemo u knjižnicu ne samo zbog čitanja, već i zbog druženja, informiranja i smišljanja novih i zanimljivih aktivnosti.

Naša nova knjižničarka Ana Bonači

Seminar iz informatike

Nastavnici ponovno u školskim klupama

ICT EDU radionica za nastavnike i učitelje iz Modula 2. održana je 27. veljače u prostorijama naše škole. Nastavnici i učitelji upoznali su se s Nacionalnim portalom za učenje na daljinu Nikola Tesla, Učilištem te Portalom Edu.hr. Zahvaljujemo našoj edukatorici Eli Veži, nastavnicima matematike i informatike iz Osnovne škole Trstenik (Split) i Osnovne škole Gradac (Gradac).

Županijsko natjecanje iz geografije

Dana 6. ožujka 2012. godine nastava se nije održala jer je naša škola bila domaćin Županijskog natjecanja iz geografije za osnovne i srednje škole. U prepunom atriju, učenike i njihove mentore pozdravio je ravnatelj, a naš zbor pod vodstvom nastavnice Zlatke Bakotić razveselio prigodnim pjesmama. Potom su se mladi geografi uputili u učionice gdje su prionuli rješavanju zadataka. Rezultate su s nestrpljenjem dočekali u popodnevnim satima.

Nastavnik Duško Marušić nestrpljivo iščekuje početak natjecanja

Zbor je svojom pjesmom pozdravio okupljeno mnoštvo

Instrumentalni sastav

Glazbeno nadareni učenici dobili su jedinstvenu priliku - postati član instrumentalnog sastava pod vodstvom nastavnika Zlatka Norca. Petnaestak učenika premijerno se predstavilo na božićnoj priredbi, gdje su popraćeni ovacijama, izazvali oduševljenje kod publike. Nadamo se da će nas u skoroj budućnosti obradovati novim kompozicijama.

Instrumentalni sastav na božićnoj priredbi

Folklor u našoj školi

Ove je školske godine formirana folklorna skupina naše škole. Inicijatorica i voditeljica je Ivana Mušura, dugogodišnja članica splitskog KUD- a *Jedinstvo* koja uz pomoć naše bivše učenice Helene Kačić - Bartulović, također članice *Jedinstva*, radoznale učenike podučava tradicionalnim hrvatskim plesovima. Četrnaest djevojčica rado je pristupilo folklornoj skupini jer na zabavan način oplemenjuju znanje o hrvatskoj kulturnoj baštini.

Folklorna skupina naše škole

Hvala gospođi Mariji!

U svoju je zasluženu mirovinu otišla naša knjižničarka- gospođa Marija Tomić koja je cijeli svoj radni vijek razvijala kod djece ljubav prema knjigama i lijepoj književnoj riječi. Najprije kao nastavnica hrvatskoga jezika, a potom kao knjižničarka, gospođa Tomić provela je veći dio svoga života u našoj školi i utkala se u sjećanje brojnih generacija koje su rado posjećivale školsku knjižnicu gdje ih je, uvijek srdačna i nasmijana, dočekivala. Osnovala je i skupinu mladih knjižničara koji su sudjelovali u svim važnim poslovima knjižnice. Oni će nam najbolje, svojim riječima, izraziti zašto su voljeli posjećivati školsku knjižnicu i gospođu Mariju.

Gospođa Marija Tomić, naša knjižničarka, je godinama pridonosila duhu naše školske knjižnice. Pomagala nam je u odabiru knjiga, posebice školske lektire,

opisivajući ih sa srcem. Uvijek je znala pronaći najljepšu riječ za svaku knjigu, a nas učenike je srdačno primala u knjižnicu. Slušala nas je sa strpljenjem dok smo joj mi zauzvrat pomagali oko zaduživanja i razduživanja knjiga, "zakrpavanja" starih i oštećenih knjiga ili slaganja novih na police. Naša draga knjižničarka Marija Tomić zaista voli knjige, vrsna je poznavateljica francuskog jezika i književnosti, a što je najvažnije zaista je razumjela nas učenike.

Petra Dundić i Karla Matošić, 7. b

Gospođa Marija Tomić, naša draga knjižničarka, nažalost ide u zasluženu mirovinu. Ostat će nam u dobrom sjećanju iz mnogo razloga. Uvijek je bila tu da nam preporuči dobru knjigu, ali i da nam da savjet. Nikad se nije ljutila na nas, uvijek je bila nasmijana lica...

Voljela je knjige, ponašala se prema njima kao prema živim bićima. Mi smo joj

Naša knjižničarka odlazi u zasluženu mirovinu

rado pomagali jer smo znali da joj to mnogo znači. Uvijek bi razgovarala s nama i svojim savjetima pokušavala riješiti učeničke muke. Bila je otvorena srca! Zbog nje i njenog djelovanja naša škola je bolje mjesto. Svi smo joj zahvalni na tome i nadamo se da i ona nas neće nikada zaboraviti, jer mi nju sigurno nećemo.

Petra Čotić i Sara Čupurdija, 7. c

Školska natjecanja

Predmeti u kojima smo se natjecali:

Hrvatski jezik: 7. r (mentorica Kata Jozić/
Antonela Beriđ)

Engleski jezik: 8. b, c, d (mentorica Eti Vranđić),
8. a (mentorica Silvana Jukić)

Matematika: 5. r (mentorica Dinka Šuto),
6. b, c i 8. a, b (mentorica Ivanka Bronzović),
6. a, d i 8. c, d (mentor Marko Višić),
7. r (mentorica Gabrijela Šitum)

Biologija: 7. r (mentorica Grozdana Alebić),
8. a, b, c (mentorica Silvana Mijić),
8. d (mentorica Grozdana Alebić)

Kemija: 7. i 8. r (mentorica Jadranka Radonić)

Fizika: 8. r (mentorica Andrea Norac)

Geografija: 5., 6., 7. a i 8. r
(mentor Duško Marušić)

Povijest: 8. r (mentor Vedran Tolić)

Tehnička kultura: 5. i 7. r (mentor Mateo Mijić),
6. r (mentor Zlatko Norac)

Vjeronauk: 7. i 8. r (mentor don Ante Čotić)

Županijska natjecanja:

Hrvatski jezik: Marko Mandarić, Ema Tarabarić, Sara Čupurdija,
Katarina Vuknić, Petra Dundić 7. r (mentorica Kata Jozić)

Engleski jezik: Lea Bratić, Leonardo Vuković, Marino Malenica 8. r (mentorica
Eti Vranđić), Sara Stermšek 8. r (mentorica Silvana Jukić)

Matematika: Joško Kristić 6. r (mentor Marko Višić), Marko Mandarić, Marcela
Mandarić, Ivan Kalebić 7. r (mentorica Gabrijela Šitum)

Kemija: Marko Mandarić, Ivan Kalinić 7. r, Tea Kuvek, Nada Šuljić 8. r (mentorica
Jadranka Radonić)

Fizika: Tea Kuvek 8. r (mentorica Andrea Norac)

Geografija: Ante Leskur 7. r (mentor Duško
Marušić)

Tehnička kultura: Luka Delić, Kristian Tara-
barić 5. r (mentor Mateo Mijić), Matej Dražić
Balov, Ante Božić Štulić 6. r (mentor Zlatko
Norac), Marko Milas, Antonia Topić, Marko
Parat, Ivan Vitaljić 7. r (mentor Mateo Mijić)

Vjeronauk: Lea Bratić, Tea Grizelj, Marina
Gudelj, Marko Mandarić 7. i 8. r (mentor don
Ante Čotić)

Državno natjecanje

Od 23. do 25. travnja 2012. u
Poreču održano je 17. državno
natjecanje iz hrvatskoga jezi-
ka. Domaćin natjecanja na ko-
jem su sudjelovala 182 najbo-
lja učenika iz cijele Hrvatske
bila je Turističko- ugoditeljska
škola Antona Štifićana. Učeni-
ci su se natjecali u poznavanju
hrvatskoga jezika u šest kate-
gorija, odnosno 7. i 8. razreda
osnovne škole te sva četiri ra-
zreda srednje škole.

Čast nam je što smo na ovogo-
dišnjem Državnom natjeca-
nju iz hrvatskoga jezika imali
i jednog našeg predstavnika.

Marko Mandarić, učenik 7.
a, razreda osvojio je odlično
4. mjesto. Višemjesečni trud i
odricanje urodili su plodom,
a tome je uvelike pridonijela
nastavnica **Kata Jozić** uloživ-
ši veliki trud, vrsno znanje i
svoje slobodno vrijeme kako
bi se Marko pokazao u što bo-
ljem svjetlu. Marku i njegovoj
mentorici čestitamo i želimo
mnogo uspjeha u daljnjem
radu!

Maslačak

Klokan bez granica

Dana 15. ožujka 2012. godine u točno 12 sati i 30 minuta održalo se, po četrnaesti put, pod
pokroviteljstvom Hrvatskog matematičkog društva natjecanje "Klokan bez granica" koje je
međunarodnog karaktera i okuplja predstavnike velikog broja europskih zemalja. Cilj natje-
canja je popularizacija matemati-
ke među mladima. Osim u Hrvat-
skoj, održavalo se još i u 42 zemlje
svijeta, a natjecalo se više od 6 000
000 sudionika. Učenici osnovne
škole natjecali su se u skupina-
ma: "Pčelica" (2. razred), "Leptirići"
(3. razred), "Ecolier" (4. i 5. razred),
"Benjamin" (6. i 7. razred) i "Cadet"
(8. razred).

Učenici na ovogodišnjem Klokau

Natjecanje iz Prve pomoći

U subotu, 24. ožujka 2012. održano je še-
snaesto natjecanje mladih iz Prve pomo-
ći. Na natjecanju je sudjelovalo četrnaest
osnovnih i srednjih škola. Natjecanje je
održano u Osnovnoj školi Visoka gdje
su natjecatelji imali priliku pokazati svo-
je znanje u pružanju prve pomoći. Prvo

Praktični dio ispita

Pismeni dio natjecanja

mjesto osvojila je ekipa osnovne škole Kman
Kocunar, drugo mjesto pripalo je školi Meja-
ši, a treće mjesto osvojila je ekipa škole Pu-
janke. Ekipa naše škole pod vodstvom na-
stavnice Silvine Mijić pokazala je spretnost
i znanje u pružanju prve pomoći te osvojila
visoko četvrto mjesto. Ovo natjecanje bilo
nam je novo iskustvo koje će nam ostati u li-
jepom sjećanju.

Helena Barać, 7. b

Marko Mandarić i nastavnica Kata Jozić u
Poreču na Državnom natjecanju
iz hrvatskoga jezika

LINO VIŠEBOJAC U NAŠOJ ŠKOLI

Okupljene je kratkim govorom dobrodošlice pozdravio ravnatelj

Pjesma Antonija Milatića oduševila je i medvjedica Lina

Veseli ples kauboja i indijanaca

Moderno - klasična plesna kombinacija Marcele i Anamarije oduševila je organizatore

Natjecanje su rado podržale sestre Ana i Lucija Zaninović

Lino višebojac, zajednički projekt Po-dravke, T- coma i Sportskih novosti stigao je u svojoj 6. sezoni i u našu školu. Ovo zanimljivo sportsko natjecanje potiče dječju kreativnost, ljubav prema sportu, zajedništvo i slogu. Naša je škola nadmašila sva očekivanja i kao domaćin pokazala se u zaista lijepom svjetlu. Urnebesno navijanje i potpora s tribina toliko su oduševili naše goste da su nam obećali kako zasigurno ulazimo u uži

krug domaćina za finalno natjecanje. Danima su učenici zajedno sa svojim razrednicima izrađivali transparente i ostale navijačke rekvizite kako bi na što bolji način predstavljali svoj razred i pružili podršku natjecateljima. Natjecanje je započelo nastupima naših mladih nada: splitskog slavuja Antonija Milatića, plesom kauboja i indijanaca učenica 4. a razreda i izvrsno osmišljenom plesnom koreografijom Anamarije Alebić i Marce-

Prepune tribine jedva su izdržale gromoglasno navijanje

Mi smo najbolji!

Publiku je uveseljavao, a natjecatelje bodrio razigrani Lino

Spremni za početak natjecanja

Trčala se štafeta...

skakalo u vrećama...

vodila košarkaška lopta...

le Mandarić. Potom je naša mlada spisateljica Hana Perković pročitala svoj nagrađeni literarni uradak "Svijet po mom". Dinamični voditelj Roberto Anić šaljivim je dosjerkama podizao atmosferu u publici, a vesela maskota Lino dodatno je uveseljavala navijače i natjecatelje. Nakon uvodnog zagrijavanja natjecanje je moglo započeti. Naše gošće bile su prvakinje u taekwondou, sestre Ana i Lucija Zaninović koje su pružale potporu na terenu natjecateljima. Sve se odvijalo pod stručnim okom naših nastavnika tjelesnog odgoja Nene Bakalar i Ljubomira Križevića. Učenici od 5. do 8. razreda natjecali su se u različitim disciplinama: nogometu, skoku u dalj, potezanju konopa, štafeti, skakanju u vrećama... Osim učenika viših razreda, nastupali su (izvan konkurencije) i učenici nižih razreda. Pokazali su borbeni duh i najavili nove sportske nade u budućnosti. Neizvjesnom borbom do samog kraja, na pobjedničko prijestolje popeli su se Lucija Mudrinić, učenica 5. c razreda koja je postigla 160 bodova što je jedan od najboljih rezultata u svim sezonama Lina višebojca i Ante Vicković, učenik 8. d razreda koji je dohvatilo odličnih 150 bodova. Pobjednici će nastupiti na finalnom natjecanju s pobjednicima preostala 23 školska natjecanja koja će se održati do kraja petog mjeseca. Pobjednike u finalu Lina višebojca, osim pehara, čeka i privlačna nagrada: mogućnost odabira sportskog događaja u svijetu na kojem žele prisustvovati. Nagrađen je i najbolji navijački transparent, a u ovoj kategoriji najoriginalnijima i najkreativnijima su se pokazali učenici 6. d razreda s transparentom neobičnog sadržaja: "Tko je poija goveđi gulaš?" Najlepša pohvala za samo natjecanje stigla je od strane samih organizatora. Donesimo vam samo jedan mali ulomak sa službene stranice Lina višebojca koji najbolje oslikava atmosferu koju su doživjeli naši gosti: *Vatrene navijače poput onih iz Osnovne škole Ravne njive poželio bi imati svaki sportski klub ili događanje u našoj zemlji. Prepuni pozitivnih emocija, grlati, raspjevani, s duhovitim porukama na ručno oslikanim transparentima, oboružani sa stotinjak bubnjeva stvorili su okvir za nezaboravni Lino višebójac.*

Maslačak

i vukao konopac...

Sve se odvijalo pod budnim okom nastavnice Nene Bakalar i nastavnika Ljube Križevića

Ana i Lucija bodre svoje timove

Pjesme i navijanja nije nedostajalo

Svi su navijali za svoj razred

Natjecateljski duh i borbenost pokazali su i učenici nižih razreda

višebojac

Lino[®]

višebojac

Lino[®]

Idemo trećaši!

Mali natjecatelji s Linom i sestrama Zaninović

Pobjednici na tronu

Zahvala organizatora na izvrsnom odrađenom poslu naše škole

Kako bi podržale spomenuto natjecanje, u goste su nam došle poznate sportašice Ana i Lucija Zaninović. Ana je svjetska prvakinja, a Lucija je europska prvakinja u taekwondo. Posljednji veliki uspjeh blizanki Zaninović je plasman na Olimpijske igre u Londonu 2012. godine. Time su postale prve blizanke u novijoj hrvatskoj povijesti i prve djevojke kojima je to uspjelo. Iskoristile smo njihov posjet našoj školi i kratko porazgovarale s njima.

Je li vas iznenadio poziv da podržite natjecanje Lino višebojac?

Ana: Da, iznenadio nas je poziv. Do sada nismo znale za ovo natjecanje. Bilo nam je jako lijepo. Atmosfera je bila odlična.

Kad ste se počele baviti sportom?

Ana: Sportom smo se počele baviti prije 10 godina.

Zašto ste se odlučile baš za taekwondo?

Ana: Probale smo razne sportove, ali jednostavno čim smo se okušale u taekwondo-u, znale smo da je taj sport kao stvoren za nas.

Koje je bilo prvo natjecanje na kojem ste sudjelovale?

Ana: Moje prvo natjecanje bilo je u Kninu. Na tom natjecanju osvojila sam zlatnu medalju. Lucija je godinu iza mene započela s treniranjem.

Lucija: U početku nisam bila tako uspješna kao Ana.

Jeste li se ikada borile jedna protiv druge?

Ana: Nismo. Borimo se u različitim kategorijama. Tako smo odlučile kad smo počele trenirati, upravo zato da se ne borimo jedna protiv druge.

Koji sportski uspjeh vam najviše znači?

Ana: Meni najviše znači pobjeda na Svjetskom prvenstvu i plasman na Olimpijske igre.

Lucija: A meni najviše znači zlato na Europskom prvenstvu i plasman na Olimpijske igre.

Tko je vaš sportski uzor?

Ana: Pa, Janica Kostelić. Zato što je imala uspješnu sportsku karijeru.

Tko vam je bio najveća podrška tijekom svih ovih godina?

Ana: Tijekom svih ovih godina, uz obitelj, najveću podršku pružao nam je trener Toni Tomas.

Čega ste se sve morale odreći zbog treninga?

Ana: Mi na to ne gledamo kao na odricanje. Da, bilo je manje druženja s prijateljima, ali zapravo nismo ništa propustile jer smo se posvetile onome što volimo i u čemu pronalazimo sreću. Spojile smo ugodno s korisnim.

Kako napreduju pripreme za OI?

Ana: Pripreme odlično napreduju. Do Nove godine treninzi su malo lakši, a poslije kreću teži treninzi i pripreme izvan Hrvatske.

Koju ste osnovnu školu pohađale i kakve ste bile učenice?

Ana: Išle smo u Osnovnu školu Pojišan. Bile smo vrlo dobre i

Naše novinarke s Anom i Lucijom Zaninović i njihovim trenerom Tonijem Tomasom

odlične učenice.

Lucija: Najbolje smo bile u tjelesnom i matematici. Ma, samo se šalimo! Tjelesni je bio naš najdraži predmet.

Kojeg se događaja iz djetinjstva najradije sjećate?

Ana: Imamo puno lijepih uspomena iz djetinjstva. Teško nam je sada izdvojiti jednu najdražu. Sportski uspjesi se pamte.

Kad ste bile male, što ste htjele postati kad odrastete?

Ana: Ja sam voljela kriminalističke filmove pa sam htjela postati policajka.

Lucija: Teško se sjetiti toga. Mislim da sam malo htjela biti pjevačica pa malo glumica...

Kako provodite slobodno vrijeme?

Ana: Hm... Pa kao i svi drugi... Družimo se s prijateljima, idemo u kratke šetnjice, odemo i u kino.

Imate li koji nadimak?

Ana: Ja nemam nadimak, ali Luciju zovem ponekad Lucy.

Lucija: Ha, ha... Moj nadimak je Kobra.

Što biste poručile mladima?

Ana: Mladima bismo svakako poručile da se bave sportom, ako ne profesionalno onda barem rekreativno zato da se nauče lakše nositi s pobjedama i porazima, kako u životu, tako i u sportu.

Razgovarale novinarke:
Sanda Jelavić 8.c,
Nada Šuljić 8.d,
Ivana Zambarlin 8.d

Kruh - simbol zajedništva

Ove je godine u našoj školi tradicionalno obilježen *Dan kruha* pod vodstvom učiteljice Zdravke Alujević i nastavnika Marka Višića. Zahvaljujući ideji naše učiteljice, gospođe Jadranke Bitange, *Dani kruha* u našoj školi dobili su sasvim novo značenje i zbog svojeg humanitarnog karaktera postali *Dani dobrote*. Svečanostima *Dana kruha*, uz molitvu i blagoslov, zahvaljujemo Bogu na svim plodovima, darovima, radostima i uspjesima kojima smo tijekom godine bili podareni. Kruh simbolizira život, obitelj, sklad, dobrotu i ljubav. Sve se to osjećalo u našoj školi kada smo složno prionuli ostvarenju zajedničkog cilja.

Škola je odisala mirisom kruha, kolača i raznih peciva koja su s ljubavlju ispekale naše mame i nastavnice. Cilj nam je svima bio isti: prikupiti što više novčanih sredstava za Luku Sedlara, učenika naše škole koji je stradao u prometnoj nesreći.

Sve je spremno za prodaju

Učenice na radnom mjestu

Učenici su pohitali po peciva i kolače

Gospođa Jadranka Bitanga, začetnica ideje o Danima dobrote

Humanitarna akcija je bila i više nego uspješna, a najviše su tome pridonijeli naši učenici, uvijek spremni pomoći i učiniti dobro djelo. Vrijedni djelatnici i učenici u obje smjene užurbano su prodavali ukusne kolače djeci i roditeljima koji su se također spremno odazvali ovoj akciji. Lijepo je kada slogom i zajedništvom možemo učiniti dobro djelo onima kojima je pomoć zaista potrebna. Hvala svima koji su svojim sudjelovanjem uveličali *Dane dobrote* u našoj školi.

Maslačak

Petaši u redu za kupnju ukusnih kolača

Ovogodišnji organizatori odradili su odličan posao

Vrijedni nastavnici

Prodaja je išla izvrsno

Ravnatelj u ulozi prodavača

Akciju je podržao i brat našeg Luke

Posjet prijatelja Luke

Svi smo željno iščekivali taj dan, 16. prosinca 2011. godine. To je bio dan kada je naš razred posjetio Luka Sedlar, naš dobri prijatelj. Velikim šarenim slovima na ploču smo napisali: "DOBRO NAM DOŠAO LUKA!"

Ušavši u razred, svi smo mu uletjeli u zagrljaj. Na njegovu sreću dočekala ga je velika crvena vreća puna ukusnih slatkiša koje smo mu pripremili za dobrodošlicu. Sve nas je promatrao i bio je sretan. Pjevali smo mu čak i pjesmice kako bi se prisjetio lijepih

i ugodnih trenutaka provedenih s nama. Smijali smo se i veselili, pričali i družili. Nitko nije ni slutio da će tako brzo proći ova igra. Školsko zvono obavijestilo nas je da je vrijeme da se oprostimo s Lukom. Zajedno smo ga otpitali i krenuli na novi sat.

Pamtit ćemo ovo kao veseli događaj. Svi smo poželjeli da se ponovno vrati u naš razred jer nam njegovo veselje toliko nedostaje.

Vana Vestić i Megi Mandić, 6. c

Dobro nam došao, Luka!

Kruh kroz povijest do danas

Kruh spada među najstarije pripremanu hranu, a jeo se još 12 000 godina prije Krista kada se radio od vode i divljih žitarica. Iako je kroz povijest vrijedilo pravilo što tamniji kruh to niži socijalni status osobe koja ga jede, danas crni kruh jedu oni koji vode računa o prehrani.

Egipćani zaslužni za prvi moderan kruh

Iako je kruh jedna od najstarije pripremane hrane, njegovo pravo podrijetlo još je uvijek nepoznato. Utvrđeno je, međutim, da je kruh pravljen još 12 000 godina prije Krista, od vode i divljih žitarica, vjerojatno preteča današnje pšenice, zdrobljenih i pečenih na kamenim pločama u špiljama. Tadašnji je kruh više nalikovao na tortilje nego na ono što mi danas nazivamo kruhom.

Prekretnica u razvoju kruha veže se uz Egipćane i razdoblje od 4000 do 1000 godina prije Krista. Oni su, naime, otkrili da ukoliko tijestu, koji su pripremali miješanjem brašna i vode, dodaju kvasac kruh postaje mekši i poprima veći volumen. To je bio prvi uistinu moderan kruh kakvog ga i danas poznajemo. Egipćani su bili toliko inovativni da su čak započeli i proizvodnju pekarskog kvasca te su uveli rafiniranje s ciljem uklanjanja "nečistoća". U kruh su dodavali sezam, med i voće.

Antičko doba zlatno je doba kruha

Kao i mnoge druge namirnice, kruh je u Europu stigao iz Egipta preko antič-

kih Grka. Poznato je da su Grci uživali u raznim oblicima kruha (poput neobične štruce u obliku gljive), a rado su mu dodavali ulje i med. O važnosti kruha za tadašnju populaciju svjedoče i brojne izjave poznatih grčkih mislilaca, a već je tada Hipokrat isticao kako nije svejedno jedemo li bijeli ili crni kruh.

"Tehnologiju" proizvodnje kruha od Grka su preuzeli Rimljani u čijim je rukama on doživio pravi procvat. Upravo su u Rimu osnovani prvi pekarski cehovi te su pekari dobili zaseban zanat. Pekarski cehovi su bili toliko moćni i cijenjeni da čak nisu dopuštali djeci pekara da se bave bilo kojim drugim poslom osim proizvodnje pekarskih proizvoda. U tadašnje su vrijeme pekari uživali posebne povlastice – bili su jedini zanat koji nije bio robovski već slobodan.

"Mračno doba" kruha

Rani srednji vijek bilo je nemilosrdno doba za običan puk, po pitanju svega pa tako i po pitanju proizvodnje i konzumacije kruha. No, kruh je bila jedna od rijetkih namirnica koja im je omogućila da uopće prežive mračno doba. Peći za pečenje kruha su imali samo samostani i vlastelini, gdje su siromasi, naravno za naknadu, mogli ispeći svoj kruh. No, pripremali su ga od jeftinijih žitarica poput zobi, raži i ječma. Takav se kruh teško dizao i bio je vrlo taman.

Ipak, kako su stoljeća prolazila kruh je ponovno postajao i lakše dostupan za-

hvaljujući vođama koji su, znajući da glad sa sobom nosi pobunu, dali sve od sebe da cijena kruha ostane stabilna. Tako je primjerice engleski kralj John 1202. godine zakonom definirao koliko pekar može zaračunati marže na cijenu materijala. No, ni najbolji zakoni nisu mogli spriječiti Francusku revoluciju kada je navodno Marija Antoneta saznajući da se svjetina buni zbog nedostatka kruha, izrekla povijesnu rečenicu "Neka jedu kolače!"

Kruh u svakom kućanstvu

U Engleskoj je na početku 19. stoljeća kruh većinom pečen kod kuće ili u zajedničkim pećima. Međutim, industrijska revolucija dovela je do modernizacije mlinova i masovne proizvodnje žitarica u Sjevernoj Americi čime je brašno postalo jeftino i dostupno svima. Migracija stanovništva u gradove dovela je do razvoja pekarnica i polaganog napuštanja tradicije pečenja kruha kod kuće.

Mehanizacija i razvoj pomoćnih sredstava za proizvodnju kruha započeli su oko 1900. i kulminirali šezdesetih godina prošlog stoljeća u vidu automatiziranih tvornica kruha. Proizvodni sustavi zamijenili su biološke procese razvoja tijesta, koje se ranije dizalo satima. Naime, tradicionalni način pečenja kruha podrazumijevao je sate pripreme, a pekari su radili cijele noći kako bi ujutro mogli prodavati svježi kruh.

I Europljani i Amerikanci počeli su jesti značajno više kruha osamdesetih godina prošlog stoljeća. Jedan od uzroka tog trenda je ponovno otkrivanje tradicionalnih kruhova izrađenih od cjelovitih žitarica, a okus je izgrađivan dugotrajnom, sporom fermentacijom.

Ponovnoj popularizaciji kruha pridonijeo je i japanski izum - stroj za izradu kruha - koji bez puno muke ispunjava kuću zaboravljenim mirisima svježeg pečenog kruha.

Održana tradicionalna literarna večer Lijepa riječ opet otvara vrata školske knjižnice

Zahvaljujući neumornoj ljubavi nastavnice Darije Zlatar prema lijepoj riječi i sve-
mu što ona donosi, 6. lipnja 2011. okupili
smo se na još jednoj *Literarnoj večeri* u
školskoj knjižnici. Okruženi knjigama i
nadahnuti ljepotom života, mlade pola-
znice literarne skupine otvorile su nam
svoja srca, svoje priče i stihove.
Neke od njih već su poznate čitateljstvu

Sve sudionice ovog događaja ostavljaju
već sada dojam samostalnih osoba koje
znaju više nego što bi trebale znati za
svoju dob. Nepravедно je među njima
izdvojiti onu koja uspješnije piše i in-
terpretira svoje radove, ali već nekoliko
godina posebnu čar literarnim večeri-
ma daju radovi učenice Hane Perković.
Tako je bilo i ove godine kada je Hana

Šest literarnih bisera naše škole

Maslačka, a i one manje poznate će to
uskoro postati. Šest učenica nas je po-
častilo komadićima svoga stvaralaštva:
Hana Perković 7. (8) b, Vana Vestić 5. (6.)
c, Megi Mandić 5. (6.) c, Lea Bratić 7. (8.)
b, Bruna Grubišić 7. (8.) b.

Tog ugodnog ljetnog predvečerja škol-
skom su se knjižnicom izmjenjivala sva
godišnja doba, a vješto odabrani motivi
poveli su publiku daleko od zbilje. Pro-
širio se knjižnicom miris Haninih mede-
njaka, Bruna i Lea su nam dočarale kako
izgleda ljubav kada imaš trinaest, Megi
nas je povela put tržnice pune voća i po-
vrća, a Vana nas je vratila u tužnu jesen...
Uistinu je bio užitak slušati što su sve
spremne iznjedrili te male mudre gla-
ve. Ako pak niste bili s nama i niste imali
priliku čitati njihove radove, pronađite
prošlogodišnji broj *Maslačka* i prisjetite
se kako to zvuči.

sve prisutne zaintrigirala prvim poglav-
ljem svog prvog romana pod naslovom
Paničarka. Nakon čitanja publika je htjela
još, ali Hana nas je sve odlučila ostaviti
u neizvjesnosti, barem do jeseni. Kakva
će biti sudbina njezinog prvog romana,
saznat ćete u nekom drugom tekstu u
istom ovom broju.

Kao i svake godine, nije tu bilo samo
poezije i proznih uradaka. Za svečaniji
ugodaj iznova se pobrinula prof. Zlatka
Bakotić koja je pripremila izvrsnu glaz-
benu podlogu i time izbrisala tragove
neugodne tišine. Još je nešto bilo slično
dosadašnjim literarnim večerima – publi-
ka. Ne mnogobrojna, ali pažljiva i gladna
ovakvih trenutaka u školskoj zbilji. Ipak,
ništa ne može umanjiti veličinu trenutka
kada riječi dobivaju nove oblike i nova
značenja zahvaljujući očima djeteta.

Maslačak

Ljubitelji lijepe riječi

Jesenske sličice iz moga grada

Šarena jesen je pokucala na vrata moga
grada. Dok idem u školu, razgledavam
grad oko sebe i osluškujem kapljice kiše.
Tap! Tap! Tap! Polako padaju na moj kišo-
bran. Mogu ih i vidjeti. Eno vise na žica-
ma kao cirkusanti. Posljedni list s gologa
stabla mirno pada na tlo. Osušen je kao
neki stari djed ili baka. Ponegdje ima još
zelenih stabala i grmova, ali većina je već
požutjela i dobila jesenske boje. Kada
bih crtala svoj grad, bio bi sav zelen, na-
rančast i smeđ. Dok traje jesen, u njemu
su česti pljuskovi i jaki vjetrovi, a lišće kao
da se utrukuje. Znam da bih trebala više
voljeti ljeto zbog igre u moru, ali jesen je
stvarno ljepša.

Mia Soleša, 6.a

Mala manekenka

Prije deset godina govorili su mi: "Vidi
je, ista mama", a malo poslije toga, "Zar
ne sliči na tatu?" "Pa odlučite više!" mislila
sam u sebi. Najviše sam se voljela igrati
s mamom isprobavanja odjeće. Dobro,
mama je to malo manje voljela jer je po-
slije mene imala hrpu odjeće za pospre-
manje. Roze hlače, bijela majica i rozi
šeširić bili su moja "najboljija", "najdražija" i
"najslađija" kombinacija. Skakala sam i
trčala po kući poput malog brzog vlaka
sve dok me nisu slikali u toj odjeći. Volje-
la sam pozirati kao prava mala maneken-
ka. Ali to je bilo prije deset godina. Zašto
više nisam tako malena i razigrana? Uči,
piši, škola, uči, piši, škola! Te riječi su me
skroz uozbiljile. Nekad bih htjela uzeti
svoj rozi šeširić i pokriti se preko glave da
me nitko ne vidi i ne čuje. Kada se danas
sjetim tih događaja, najradije bih se vra-
tila u prošlost i bila mala manekenka.

Mia Soleša, 6.a

Anamarija Alebić 7. d

Katarina Radanović 5. a

Što se to događa s ljudima

Današnji je svijet pun iskušenja. Više nitko ne vjeruje nikome. Svi traže izliku kad treba pomoći, kad treba biti čovjek.

Kako proživjeti jedan dan, a da se ne zapitaš što se to događa s ljudima? Izgleda da su mnogi zaboravili na dobrotu, ljubav, poštenje... Ima puno oholosti, okrutnih pogleda i nemarnosti za druge. Gledaju samo sebe i svoje potrebe. Nažalost, rijetki su oni koji će zastati na ulici da nekome pomognu. Mnogi misle da je sreća u novcu, omalovažavanju i neuvažavanju slabijih i boljem vlastitom socijalnom položaju. Ja imam drukčiju definiciju sreće. Mislim da sretan može biti samo onaj tko druge čini sretnima. Veća je sreća u davanju no u primanju.

Nemoguće je da su svi zaboravili djetinjstvo. Kad bih ja dobila dar, odmah bih trčala do prijateljice da se zajedno poigramo. Znam da nisam jedina koja je to radila. No, zašto onda imam osjećaj da sam jedina koja to još uvijek radi. Mogu to pokušati promijeniti, ali su male šanse da ću uspjeti.

Ne obnovimo li sreću koju smo imali kad smo se družili s prijateljima, izgubili smo sve. Nije cilj života, našeg postojanja, imati više novca. Cilj je učiniti ovaj svijet boljim mjestom za život.

Apeliram na sve koji još uvijek vole čuti dječji smijeh, da mi se pridruže. Vjerujem da zajedno možemo upaliti svijeću nade za naše bolje sutra.

Petra Čotić, 7. c

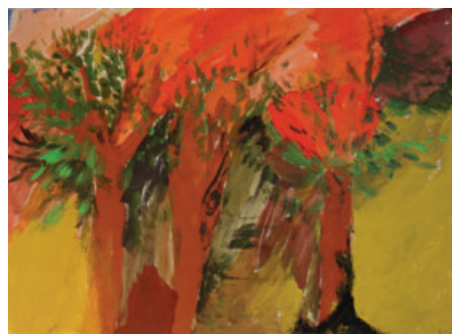

Petra Dundić 7. b

Upijam blagu svjetlost zvijezda

Često promatram nebo posuto zvijezdama. Taj je prizor za mene veličanstven. Neke zvijezde su veće, neke manje, neke svijetle jače, neke slabije. Mnogo puta sam slušao kako neki ljudi žele dotaknuti te zvjezdane visine ili kako neki uživaju u statusu zvijezde. Blještavilo, sjaj, glamur, biti zvijezda nešto je o čemu mnogi sanjaju. Priznajem, sve to često zaokupi i moje misli. Ali, zahvaljujući dragom Bogu na mom životnom putu polako dobivam spoznaju o istinskoj svjetlosti „zvijezda“. Malo po malo, počinjem shvaćati ispraznost ovozemaljskih zvijezda. Iako imam četrnaest godina trudim se prepoznati vrijednost „malenih ljudi“ koji se hrabro bore sa životnim teškoćama ne gubeći vjeru i nadu. Otvarajući svoje srce ljubavi, polako upijam blagu svjetlost zvijezda.

Jakov Čelebija 8. c

Ana Bosančić 5. c

Djevojčica koja je voljela proljeće

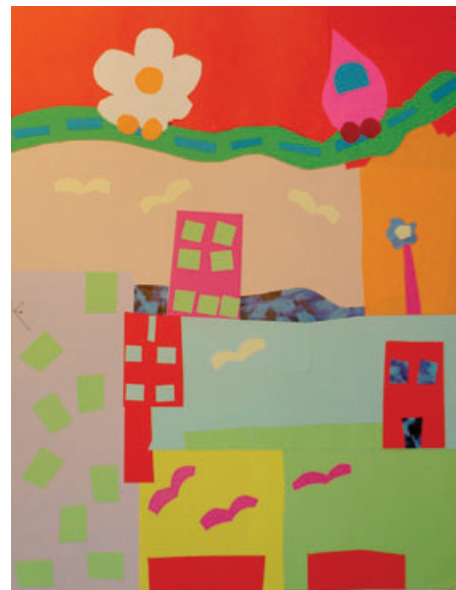
Proljeće stiže s kapima rose,
U rukama mirišu kitice cvijeća,
U šumi nerasčešljane viline kose,
Radostan nemir svud se osijeća.

Na prozoru zraka sunca
K'o da u kolijevku zlatnu je sjela.
Došla je k meni s najvišeg vrhunca
I proljeće u zagrljaju donijela.

Mirišu ljubičice
I mekša od svile je trava.
Dok pjesmu pjevaju ptice
U toj travi djevojčica spava.

Razigran leptir sad joj je na nosu,
I oko kose joj oblijeće.
A kad joj napokon sleti u kosu
Tiho će ona: „Što volim proljeće!“

Hana Perković, 8. b

Hela Bešlić 5. a

„Smišnice“ iz mog djetinjstva

Odmalena sam voljela nasmijavati ljude, uljepšavati im dan. Prijatelji znaju da ću ih uvijek nasmijati pričama iz svog života pa često, kad su tužni, popričaju sa mnom jer znaju da ih očekuje nešto smiješno.

Roditelji su me kao malu uvijek snimali kamerom da bi se svi zajedno mogli smijati mojim smiješnim stranama. Na jednoj od tih snimaka - dok me tata snimao - glumila sam da spavam i cijelo vrijeme žmirkala i ćirila na jedno oko da vidim je li me tata prestao snimati. Čudila sam se kad sam kao odrasla gledala taj video. No, nije to sve! (...)

Najsmiješnije mi je bilo kad sam sa šest godina uzela tatinu britvicu za brijanje, prislonila je na lice i oponašala tatu. Sve bi bilo u redu da se nisam porezala i morala zvati mamu da s posla hitno dođe u pomoć.

Sestra mi je bila uzor (imala je dugu kosu). Mene su svi zezali da sam slaba i baš zbog toga uzela sam sestrinu školsku torbu, stavila je na leđa (u njoj su bile samo dvije-tri knjige) došla pred mamu, tatu i sestru i rekla: „Nisam ja slaba, vidite da mogu nositi veliku torbu.“

Svi smo prasnuli u smijeh, iako sam se ja svim silama trudila ostati ozbiljna.

I danas kad gledam te stare snimke ili to pričam prijateljima, ne mogu vjerovati da sam to bila ja i da je moje odrastanje tako smiješno.

Marina Gudelj, 7. c

JOŠ JEDNO PUTOVANJE U KARLOVAC

... i još jedna slikovnica!

Kad sam tek počela pisati svoju drugu slikovnicu, „Naša mala predstava“, bila je samo list najobičnijih crnih slova. Nisam mogla ni slutiti da će jednom biti ovako vesela i ružičasta. Trebalo mi je skoro

Nagrađena slikovnica

Ovoga puta slikovnica je tiskana samostalno zahvaljujući nakladi „Veble“ koja je financirala moju i još tri slikovnice.

Dana 29. 9. 2011. (na rođendan moje mame) uputili smo se u Karlovac. Iako mi je i samo putovanje bilo zanimljivo, bila sam uzbuđena i jedva sam čekala ugledati, nakon protekla dva putovanja već dobro poznati ulaz u Karlovac. U Karlovcu je bilo sunčano i mogla sam razgledati svu raskoš njegovih boja, starih građevina i prekrasnih parkova. Jednog velikog parka pokraj kazališta „Zorin dom“ najčešće se sjetim jer je bio sav nekako šaren, a nad glavama su nam pucali kesteni. Promotrih i zanimljiva pročelja kuća dok smo šetali manjim uličicama u središtu grada. Fotoaparat nam se stalno gasio i skoro ništa nismo uspjeli fotografirati, samo nekoliko slika... Ali meni je najvažnije da sam te slike, koje zovemo sjećanja,

kući ponijela u glavi ili bolje rečeno u srcu. A što se materijalnih podsjetnika tiče, njih je ionako bilo dovoljno. Da sad ne nabrajam, reći ću samo da smo kući ponijeli nekoliko velikih paketa slikovnica i razne prigodne darove. Ne mogu opisati onaj osjećaj na pozornici, pod svjetlima reflektora i pred mnogo ljudi, kada ti u ruke pružaju slikovnicu koju si sam izradio, a koja je odjednom prava – pravcata knjiga tvrdih korica, i još sva nekako vesela i šarena... Nakon dodjele nagrada koja se i ove godine održala u kazalištu Zorin dom, već se bilo smračilo pa smo se polako uputili kući... P.S. Mama je odmah požurila kupiti one tople slance. One koje sam spominjala u prošlom „Maslačku“.

Mladi spisatelji na pozornici

Sanja Pilić i Tito Bilopavlović

Zorin dom- dodjela nagrada

Ali tu nije bio kraj moje avanture! Uskoro su nas pozvali na zagrebački Interliber, najveći sajam knjiga i učila u Hrvatskoj, gdje sam s ostalih troje djece kojima je naklada „Veble“ tiskala slikovnicu sjedila na glavnoj pozornici, a razgovarali smo o svojim iskustvima na natječaju „Moja prva knjiga“. Snimili su nas i za radio pa sam sutradan sa strepnjom čekala emisiju.

Hana Perković, 8.b

Nikolina Bukarica 5. c

Nadmudrila sam baku

Kad sam bila mala, ma mnogo manja nego danas, mama mi je svaku večer čitala po jednu priču za laku noć. Jednog sam dana otišla kod bake i ostala na spavanju.

Voljela sam ići kod bake. Uvijek mi je popuštala. Voljela sam i priče, osobito one koje su mi se pričale prije spavanja. One su ulijevale posebnu vrstu mašte u mene pa bih poslije njih imala lijepe snove. Dakle, došlo je vrijeme za spavanje. Iako je baka bila umorna i iako nije imala volje za čitanje, sjela je na krevet, a ja u njeno krilo. To je bio poseban osjećaj. Počela je pričati. Pričala je o dvorcima, kraljevima, patuljcima, princezama i zmajevima koji su bljuvali vatru čuvajući kule u kojima su princeze bile zarobljene. Vrijeme je brzo prolazilo. „I živjeli su sretno do kraja života. Čiča-miča, gotova je priča“, rekla je baka. Ta mi zadnja rečenica nikako nije odgovarala. Ali nečeg sam se dosjetila. Mogla bih reći baki da mi mama inače priča po pet priča za laku noć. Baka mi je kao i uvijek popuštala. Još je četiri puta pričala o dvorcima, kraljevima, patuljcima, princezama i zmajevima. Ja zadnju priču nisam niti čula jer sam već bila uto-nula u duboki san.

Ali jesam li ja zapravo nadmudrila svoju baku? Nakon nekoliko godina mi je rekla da je ona znala, ali je voljela biti sa mnom i pričati mi priče.

Lucija Stipičić, 6.a

Antonia Bešlić 7. d

Da sam ja roditelj

Mislim da na svijetu nema bolje stvari nego voljeti i biti voljen, a posebno voljeti svoje dijete i da ono voli tebe.

Da sam ja roditelj, sve bih dao za svoje dijete, volio bih ga, učio i učio od njega. Ne bih dopustio da je moje dijete tužno, da se osjeća ugroženo. Volio bih imati sina (možda zato što sam i ja muško). Brinuo bih se o njemu, podučavao ga o životu i životnim preprekama. Ne bih ga punio idejama (svojim) kako će se ponašati u životu. Ni pod koju cijenu ga ne bih udario jer to kod djeteta budi strahopoštovanje, a ne ljubav. Svi smo mi to sigurno već iskusi- li na svojoj koži. I, ako jesmo, znamo kakav je to osjećaj. Uvijek bih pokušao neke nesuglasice riješiti razgovorom. Pustio bih dijete da bira svoje životne staze, puštao bih ga da sluša glazbu koja mu se sviđa, puštao bih ga da igra videoigre u kojima ima nasilja (sve dok ne primijetim da postaje agresivno) ako on to želi.

Kao što svi roditelji znaju, doći će vrijeme koje nosi svoje probleme i ona teška pitanja koja će im djeca postaviti. Do tada dijete treba pustiti da bude dijete.

Dino Kezo, 7.c

Anita Jenjić 5. a

Damir Vilović 7. d

Božićna čarolija

Božićna čarolija dolazi
s ljubavlju i toplinom
u naša mala srca.

Dotakne nas
čarobnim štapićem
i radost donese.

Kad se probudimo
na Božićno jutro
snovi postaju stvarnost.

U toplini doma
zajedno s obitelji
neka vječno traje.

Ena Marinković, 5. a

Sretne bojice

U jednoj pernici živjele su bojice. Sve su bile vesele osim jedne- crne bojice.

CRVENA: Hajde, Crna, igray se s nama!

CRNA: Ne igra mi se. Hvala na pozivu.

ŽUTA: Molim te, još nam nedostaje jedan igrač.

CRNA: Nije mi do igre. Loše sam volje.

SMEĐA: Što se dogodilo?

CRNA: Ja sam najružnija bojica i Daniela me nikada ne koristi. Zna- te zašto?

NARANČASTA: Zašto?

CRNA: Zato što sam tamna, zapravo moglo bi se reći da ja uopće i nisam

boja. Ja sam boja mraka.

PLAVA: Crna, ne govori gluposti. Crnu boju ljudi vole. Na primjer, na svim važnim događajima ljudi nose crno. Crna boja nije obična boja, ona je svečana boja.

CRNA: Vidi, stvarno! U pravu si! Mene nose svi odrasli. Gle, eno Sunca! Žuta, ti si boja Sunca!

ŽUTA: Da, ja sam boja sunca.

PLAVA: Ja sam boja neba i mora.

ZELENA: Ja sam boja livada i šuma.

CRVENA: Ja sam boja vatre.

SMEĐA: Ja sam boja zemlje.

Na kraju je i crna boja bila vesela i sretna kao i druge bojice jer je shva- tila da su sve boje lijepe na svoj način.

Daniela Soldić, 5. a

Moje blago („tezoro“)

Svaki čovjek ima nešto do čega mu je stalo u živo- tu, što nosi duboko u svom srcu, čuva i štiti.

Moje blago su moja obitelj i moji prijatelji. Zbog njih se osjećam sigurno i zaštićeno.

Zbog njih svi problemi nestaju. Oni mi mame osmi- jeh na lice i čine me sretnim. Pokraj njih se osjećam voljeno. Još i više ih cijenim zbog toga što ja znam biti „težak“, točnije razdražljiv i ponekad bezobra- zan. Oni me razumiju i pružaju mi utjehu... Kad sam puno ljut, oni me smiruju gledajući me očima koje su pune ljubavi i razumijevanja. U tužnim danima pokušavaju me razveseliti, u sretnim se vesele sa mnom pružajući mi pomoć i nesebičnost. Žao mi je što ih nekada povrijedim iako znam da su oni tu, da su moja „desna ruka“.

Onaj koji ne cijeni obitelj i prijatelje, ne zna što gubi.

Igor Bukarica, 7. c

Ne, nije sve u novcima, novac ne čini čovjeka. Zbog novca često postajemo osobe kakve ne želimo biti. Novac nije pravo blago.

Što je onda pravo blago? To je obitelj, to su osobe koje volimo i poštujemo. Obitelj me uči dobroti, po- štenju, ljubavi - svemu, zato je obitelj moje blago.

Mogla bih zapravo reći da imam dva blaga. Prvo su dvoje ljudi koje najviše volim, koji me od početka vode kroz život, koji mi ukazuju kakav je svijet. Sva- ka riječ koju kažu je za mene i radi mene... Sve što žele je da budem sretna, zdrava i živa. Oni su moje prvo blago.

Moje drugo blago su moj brat i sestra. S njima se najviše svađam i najviše smijem, njih najviše volim ... I oni su moje blago. Uvijek ću ih čuvati i voljeti. Oni mi pružaju sve što mi je potrebno: ljubav, topli- nu, smijeh, sreću, radost.

Sretna sam zbog toga, osobito kad znam da je ta- kvo djetinjstvo mnogoj djeci uskraćeno.

Marina Jurišić, 7. c

Ima mnogo toga što mi je važno, ali jedno nizašto nikome ne bih dala – svoju obitelj.

Ona mi je najvažnija. Zahvalna sam roditeljima što su me donijeli na svijet, jer da njih nema, ja nikada ne bih upoznala svijetle i tamne strane ovog živo- ta. Oni su me odgajali da moram biti dobra prema drugima i u svakome tražiti ono dobro, a zanema- riti zlo. Odgajali su me u kršćanstvu, u vjeri u Boga jer je on uvijek uz mene, i kada mi je teško, i kada sam sretna. To mi je uvijek davalo snage da nasti- vim dalje. Dali su mi svu svoju ljubav i sve što su mogli da bi meni bilo dobro...

Naravno, ne smijem ne spomenuti i svoje dvije se- stre. Bez njih dviju život bi mi bio dosadan jer one su me uvijek, kad nisam bila dobre volje, oraspolo- žile svojim „ludim“ idejama.

Kristina Kesić, 7. d

„Naša mala predstava“

Učenica naše škole Hana Perković i ove je godine osvojila nagradu na natječaju „Moja prva knjiga“. „Naša mala predstava“ je ime slikovnice kojom je ove godine osvojila 1. nagradu – tiskanje slikovnice. U kratkom razgovoru doznali smo malo više o njevoj knjizi i o njoj...

Naše mlade novinarke s Hanom Perković

Kako si saznala da je natječaj raspisan?

-U školi je bio plakat o raspisivanju natječaja i odlučila sam se ponovno natjecati. Što te nadahnulo na ime i temu knjige?

-Bilo je navedeno da teme mogu biti o dječjim pravima, prijateljstvu, ljubavi i brizi prema prirodi, ali to nije bio uvijek. Svrha natječaja je poticanje mašte i kreativnosti pa djeca mogu i sama smišljati teme. Nakon kratkog razmišljanja sinula mi je ideja i samo sam počela pisati. Ukoliko vas zanima više o natječaju možete pogledati na stranicama Centra za neohumanističke studije.

Knjiga je i ilustrirana?

-Propozicije natječaja su takve da se treba ilustrirati bilo kojom likovnom tehnikom, a ja sam se odlučila za akvarel.

Možeš li nam ukratko opisati knjigu?

-Knjiga govori o siromašnoj djevojčici kojoj je neostvarena želja vidjeti more. Bližilo se ljeto pa su joj prijatelji iz razreda odlučili ostvariti želju. Razred je stupio u akciju, učenici su izrađivali lutke od različitog otpada i održali predstavu za roditelje i djecu. Prikupili su dovoljno novca pa su svi otišli na more zajedno s tom djevojčicom.

Koliko si dugo radila ovu slikovnicu?

-Pa i ne baš dugo, priču sam napisala u hipu, ali sam je ilustrirala skoro mjesec dana.

Je li lakše pisati ili ilustrirati?

-Ne mogu odgovoriti na to pitanje jer i jedno i drugo radim iz zabave.

Kako si se osjećala kada si dobila nagradu?

-Obavijest sam dobila telefonom i jako sam se obradovala. Naravno, i moji roditelji.

Kako je ove godine bilo ponovo otići u Karlovac?

-Zanimljivo! Malo lakše jer sam znala što me očekuje. Znala sam kako izgleda mjesto dodjeljivanja nagrade koje je i ove godine bilo u kazalištu „Zorin dom“. Bilo je lijepo i svečano. Zaista smo se lijepo osjećali. Osobito mi se svidjela Gradska knjižnica Ivana Gorana Kovačića, Trg bana Josipa Jelačića i crkva svete Trojice, najstarija građevina u gradu.

Znači, tebe Hana, za Karlovac vežu lijepe uspomene?

-Bilo je lijepo vrijeme pa smo ga ove godine još bolje razgledali. Karlovac je potpuno drugačiji od našeg Splita. Zeleni grad na četiri rijeke sa širokim ulicama i prekrasnim parkovima.

Čuli smo da spremaš roman?

-Da, roman će biti o životu jedne tinejdžerice.

Kada bi trebao izaći?

-Pripreme se vrše, nadamo se da će biti do kraja ove kalendarske godine.

Hana, zahvaljujemo ti što si odvojila malo vremena za nas. Veselimo se tvojoj knjizi.

Sanda Jelavić, 8.c

Lucija Šolić, 8.c

Nada Šuljić, 8.d

Ivana Zambarlin, 8.d

Jesen

Došla je opet
u moj grad
i kišom oprala
ulice žedne.

U crvenim
i žutim bojama
naslikala je tepihe
od toplog lišća.
Sunce se sve manje
djeci smije,
a igru započinju
oblaci sivi.

Vjetar je odnio
ljetne snove
pusto je ostalo
dvorište moje.

Ena Marinković, 5. a

Svatko želi biti netko, nitko ne želi raditi na tome

Danas mladi ljudi žele mnogo: dobro plaćen posao, obitelj, prijatelje... To ne možeš dobiti preko noći. Za uspješnu budućnost treba raditi, mučiti se i zaslužiti ju.

Najveća poštast ljudi je slava. Slava je ono što većina ljudi želi postići- biti poznat, fotografiran, izlaziti u novinama i smiješiti se s naslovnih stranica. Svatko se želi istaknuti i biti netko. No, nažalost, želje su nerijetko nerealne i ljudi se u njima izgube. Danas je mnogo slavnih ljudi poznato iz krivih razloga (svima znanih sukoba, skandala, priča i tračeva). Ima i mnogo potencijalnih zvijezda, nadarenih ljudi koji jedva čekaju da zasjaju i pokažu se, ali nisu dobili za to priliku. Oni su u sjeni ljudi kojima je slava udarila u glavu i sad čine svakakve gluposti i skandale samo da bi ostali poznati javnosti. Istina je da su neki ljudi stvarno pametni i sposobni i s razlogom ih se smatra posebnima. Istina je i da ima mnogo mladih ljudi koji uopće ne rade na tome da postanu bolji, ne nadograđuju svoje talente, a to je velika šteta.

Ja osobno mislim da se sve postiže radom i zalaganjem. Mladima treba dati priliku da pokažu što mogu i znaju. Naravno, i ja imam želju biti poznat, ali čeka me još mnogo rada i truda. Jedino ću tako imati uspješan život.

Marko Mandarić, 7. a

Čemu služi slobodno vrijeme (komentar)

Čemu zapravo služi slobodno vrijeme? To samu sebe često pitam jer ne znam što ću sa sobom od dosade. Roditelji mi stalno govore da ono služi za nekakav sport ili rekreaciju. Ne slažem se.

Ja mislim da bismo svi mi, ako uopće imamo slobodnog vremena, trebali raditi ono što nas veseli. Pri tom ne mislim da bismo trebali „visjeti“ na računalu ili televiziji. Ali, tko voli, neka izvoli. Problem je to što sve više ljudi ne provodi vrijeme vani u društvu, već su društveni život prebacili na društvene mreže. Nemam ništa protiv toga, ali mislim da neki u tome pretjerano „uživaju“. Ako već vole društvo, neka se samo dogovore pa izađu sa svojim prijateljima te „uživo“ razgovaraju o stvarima koje ih muče ili o onima koje ih zanimaju.

Neki se ljudi u slobodno vrijeme bave sportom poput odbojke ili nogometa.

To je vjerojatno i najbolji način iskorištavanja slobodnog vremena iako ga sama ne preferiram često. Sport je ustvari dobar jer opušta i pomaže nam u održanju zdravlja.

Ja u slobodno vrijeme radim sve i svašta: idem u šetnju s prijateljicama, pjevam, pišem pjesme, sviram gitaru, čitam neke dobre knjige, idem na izlete sa svojom najboljom prijateljicom.

Treba zaključiti da bi svima bilo bolje da u slobodno vrijeme rade ono što vole i da po mogućnosti spoje ugodno s korisnim, da u to uključe i osobe koje vole.

Karla Budimir, 7. d

Odrasli misle da sva djeca 21. stoljeća slobodno vrijeme provode gledajući televiziju i viseći na „fejsu“, tj. zavezana za tehnologiju koje se nikako ne mogu riješiti. Mislim da to nije istina. To su samo površna zapažanja ljudi koji zaključuju na prvi pogled.

Ja npr. svoje slobodno vrijeme provodim tako što idem van s prijateljima, idem na treninge, utakmice, u prirodu, sa svojom obitelji... Kad to radim, vrijeme mi brzo prođe jer radim ono što volim, u čemu uživam, čemu se veselim. To je ono što me ispunjava i uljepšava mi život. Mislim da je to pravi i najbolji način provođenja slobodnog vremena.

U današnje vrijeme mnogo ljudi radi poslove koje ne voli, koji ih ne vesele... Rade ih zato što moraju pa im savjetujem da onda barem u slobodno vrijeme uživaju i pokušaju zaboraviti na životne probleme. Mislim da je život kratak te da se treba truditi uljepšati svaki dan jer nikad ne znamo koji nam može biti posljednji.

Općenito, svaki put kad imamo barem malo slobodnog vremena, treba ga provesti radeći ono što volimo i što nas čini sretnima.

Tea Kačić-Bartulović, 7. d

Mladi i najgledanije TV-emisije (komentar)

Bili mladi ili stari, svi mi poslije napornoga dana svoje dragocjeno vrijeme provodimo pred televizorom.

Televizor postaje glavni „lik“ u našem okruženju: zbog televizora se neke obitelji zbliže, a neke udalje. Ovi prvi se zbliže komentirajući nove likove iz serije, a drugi se udalje jer svatko sjedi u svojoj prostoriji i sam „bulji“ u televizor.

Mislim da televizija nije kriva za udaljšavanje obitelji nego mladi koji sve više ljenčare i gube vrijeme sjedeći i upijajući sve gluposti koje televizija donosi. Zapravo, televizija stvara potpuno novu generaciju mladih, stvara sve površnije i nestrpljivije mlade koji nemaju potrebe misliti, nego za njih sve radi tehnologija. Iako su televizija i ostale tehnologije često štetne za mlade, neki će ih iskoristiti za nešto dobro i nešto će naučiti. Ipak će najviše naučiti u knjigama, u školi, a za mlade je najzdravije, za tijelo i duh, izaći vani i baviti se sportom.

Rekao bih da nam televizija – posebno njezine serije – često rade samo štetu, čine nas nesposobnijima i željnima slave i bogatstva.

Ivan Vladimir Sokol, 7. d

Ja sam bogat čovjek

Danas svi pričaju o bogatstvu i vlada mišljenje da novac znači sreću. Što je to što nas zapravo čini bogatima i sretnima?

Mene čine sretnom male stvari, kao na

primjer kad se vratim umorna iz škole, a za ručak bude moje omiljeno jelo, zajednički izleti s mojom obitelji ili partija igre „Čovječe, ne ljuti se“. Sretna sam kad pečem kolače s mamom i kad umirem od smijeha dok me tata šaklje, a sestra pjeva melodije sa smiješnim tekstovima. Bogata sam jer imam djeda i baku, a nasmiem se svaki put kad me zovnu: „Diko!“ Glazba i slikanje dio su mene, kao i družanje s prijateljima. Drago mi je izići vani s njima, razmjenjivati sličice i rolati se. Kad pogledam svoj kratki život, shvaćam da sam doživjela mnogo radosnih trenutaka, a koliko ih me još tek čeka! Uz sve ovo, kako mogu biti siromašna?

Ana Bilić, 5. a

Dobrotu morate naći u sebi

Što je to zapravo dobrota? Ljudi danas ne razumiju njezino pravo značenje i misle da je dovoljno učiniti jedno dobro djelo i već su postali dobri ljudi.

Dobrota je nešto što se u nama razvija postupno od trenutaka kada su nas o njoj poučavali roditelji ili djedovi i bake. Mi sami odlučujemo hoćemo li krenuti putem dobrote ili duhovno propasti. Zaista je važno činiti dobro, pomagati svima kojima je pomoć potrebna, ne iz obveze ili dužnosti koju moramo obaviti već iz ljubavi koju svaki čovjek ima u sebi.

Svijet je prepun nerazumijevanja, mržnje, nepoštivanja... Stoga je važno činiti dobro posebno zbog svih onih koji nisu imali sreće u životu, onih koji pate, koji su

bez obitelji, bez doma ili bolesnih. Stvarajmo dobrotu jer ćemo jedino tako pomoći svijetu oko sebe.

Karla Matošić, 7. b

Siromaštvo - svjetski problem

Veliki problem u današnjem društvu jest siromaštvo. Mnogo je ljudi koji danas žive u bijedi i neimaštini. Mnogo je i djece koja nemaju što odijeliti ni jesti. Ja često svoje roditelje molim da mi kupe neki odjevni predmet: hlače, tenisice, majicu.. Oni me ponekad upozore da nije dobro biti nezahvalan i tražiti još i još te da se sjetim da neka djeca mojih godina sebi ne mogu priuštiti ni polovicu onoga što ja imam. Jedan od velikih problema današnjice je i ljudska pohlepa, kad svi oni bogati koji imaju sve, preko malih ljudi žele imati još više. Zbog toga se danas u društvu stvaraju velike razlike između bogatih i siromašnih, a najveće žrtve svega toga su djeca. Često mi mislim prolaze slike jadne i tužne djece iz nekih dokumentarnih filmova i emisija kojima se ljude potiče da im pomognu. Mene takve priče uvijek nanovo rastuže. Koliko su propatili, koliko su suza prolili, ali oni se, barem meni, uvijek čine nekako sretni jer bijeda i siromaštvo ponekad u obitelji unesu i zajedništvo. Naša je zadaća, kao pojedinaca, učiniti onoliko koliko je u našoj mogućnosti. Danas je malo ljudi koji su spremni pomoći drugima. Meni je drago kada malom gestom mogu nekome staviti osmijeh na lice i uljepšati mu život.

Petra Dundić, 7. b

Preporuke iz Gradske knjižnice Marka Marulića

Dragi Maslačić i ostali cvjetići, snijeg je okopnuo i lastavice su stigle. Naravno, u skladu s tim padaju mi na pamet "proljećni" naslovi! Evo jednog bajkovitog, autorice **Snježane Grković-Janović** ***Ukradeno proljeće***. U ovoj knjizi cvate jedan veliki cvijet fantastike i kao u svakoj bajci tema je prastari sukob dobra i zla. Dobro pobjeđuje (zar ste sumnjali?), ali putovi do njega su za svaki lik teški i krivudavi, iziskuju veliki trud, a tako je i u životu, zar ne? Tako nas bajke, kao i ostale knjige pripremaju za život.

**KNJIŽNICA
RAVNE NJIVE**

je ponekad zbunjujuće mjesto prepuno nasilja i ružnih stvari. Naša misija je ponuditi nadu i vjeru u ono gore navedeno da dobro pobjeđuje zlo, ali putovi spoznaje dugi su i trnoviti. Pomoć nam opet dolazi u obliku raznobojnih, lako čitljivih, zamamnih, ludo ilustriranih knjižica pod nazivom **Učini nešto** koje obrađuju pojave koje nas izluđuju: svađu, nasilje, pritisak vršnjaka, ogovaranje, neotesanost, tučnjavu.. Cilj im je promicanje društveno prihvatljivog ponašanja u

obitelji, školama, zajednici. U ovim knjižicama naći ćete korisne web stranice, kao i brojeve telefona.

Jedna korisna stranica je i www.gkmm.hr na kojoj možete doznati novosti iz knjižnice, kao i poziv na sudjelovanje u raznim projektima. Kako to izgleda kada djeca sama osmisle i ilustriraju svoju knjigu možete vidjeti u knjizi **Pišem ti priču** koju je priredila **Silvia Šesto** (sjećate se *Bum Tomice, Debele, Tko je ubio pašeticu?*). Radi se o četrdesetak priča učenika osnovnih škola koji su sudjelovali na natječaju i na književnim radionicama. U našem gradu škola kreativnog pisanja za djecu i mlade bit će organizirana tijekom ljetnih mjeseci u Knjižnici Marka

Kad bi pitali roditelje i učitelje koje kvalitete žele razviti u vama mladima, rekli bi: aktivnost, odgovornost, usmjerenost prema cilju, samopoštovanje, snagu, dobrotu, suosjećajnost... **Sve to nalazimo u knjigama!** Vjerovali ili ne, čitajući literaturu postajemo bolji! Prepisujući s interneta različita sumnjiva tumačenja lektire, uskraćujete sami sebe. No dobro (što mi se događa???? Pretvaram se u gundaliću!!!!), ako želite nešto više saznati o temi spoznajnog čitanja, zavrinite u knjigu **Teškoće u čitanju? Više ne!** u interpretaciji poznatih stručnjaka za dječju neoropsihologiju. Knjiga je namijenjena roditeljima i učiteljima jer nudi konkretan program pomoći. Znam da im nije lako jer i ja kao roditelj razmišljam o svijetu koji

Marulića. Sve što vas zanima pitajte i pišite na e-mail adresu skolakreativnogpisanja@gmail.com... i naravno, svratite u knjižnicu Ravne njive, pridružite se likovnoj radionici, pričaonici, predavanjima o ekologiji, radionicama za Sudamju.... gdje vas čeka vaša knjižničarka... gundalica Maja!

Martina Bašić 7. b

Petra Marić 7. b

Miroslav Lovrinčević 5. c

Biserje

Svake godine donosimo zanimljive dijelove, misli i zaključke koji su nastali na zadane teme u školskim zadaćama. Ovo je samo dio tih misli, a mnoge od njih ostale su zaključane u školskim ormarima...

Petaši

... o bogatstvu

Ja sam najbogatije dijete na svijetu jer meni baš više ništa ne treba. Moj lančić je prepun beskrajno vrijednih dragulja koje dobro čuvam u svome srcu. Dva najveća su moji mama i tata. Oni me obasjavaju ljubavlju, brigom, nježnošću, radošću... Pored njih se nižu i ostali dragulji: baka, nono, rodice i rođak, tete, stričevi. Svi oni blistaju za mene i ja za njih. Niže ih se još: moje prijateljice i moj psić Loki. Zbog njih sam sretna i bogata. Tužna sam jer jedan dragulj nedostaje. On se preselio u moje sjećanje. To je moja nona.

Martina Bašić

U današnje vrijeme kada smo bombardirani različitim i često krivim porukama, većina ljudi bogatstvo gleda samo kroz materijalna dobra. Ljudima je najbitnija udobnost, moć i raskoš. Većina ih zanemaruje nešto mnogo bitnije, a to je duhovno bogatstvo i mir. Za mene je bogatstvo moja obitelj, topla riječ, unutarnji mir, kada pomognem nemoćnima ili kad uveseljavam druge ljude. Moju sreću čine male stvari i ja se zato smatram sretnim čovjekom.

Kate Popović

Ja sebe smatram bogatim čovjekom, ali ne u materijalnom smislu, nego zato što imam zdravlje, obitelj, dobre roditelje, sestru, prijatelje koji me nikada neće ostaviti na cjedilu. Mislim da su to najvažnije stvari u životu. Mnogi ljudi misle da je novac najvažnija stvar na svijetu, ali griješe. Bogati novcem ne mogu kupiti sreću, zdravlje i ljubav pa cijeli svoj život provode usamljeni i nesretni. Još sam zaboravio spomenuti jedno bogatstvo, a to je knjiga. Ona je izvor ljudskog znanja.

Roko Martić

Postoji mnogo velikih i malih stvari u životu. Postoje ljudi kojima je velika stvar auto, kuća ili novac, a obitelj i prijatelji su im tek na drugom mjestu. Ja sam zahvalna na ljubavi i podršci svojih roditelja, na povjerenju svojih prijatelja, na strpljivoj baki i razumnom djedu. Usrećuju me duge šetnje brdima na selu, odlazak s

barba Mirom u berbu kupina i zajednički nedjeljni ručak. Za neke ljude to su samo sitnice, ali meni one čine život ljepšim i vrijede mi cijelo bogatstvo.

Katarina Radanović

Kome bi petaši dali odličje?

Potaknuti odličjima koje je podijelio Zvonimir Balog (odličje suncu, strašilu u žitu, kukcu...) i petaši su se našli u ulozi davatelja odličja. Evo koga su sve odlikovali.

Odličje bih dala Zemlji. Da nema Zemlje, ne bi bilo ni života. Ili bi ga bilo, ali na nekom drugom planetu. Zemlja bi trebala dobiti medalju zato što podnosi ljudsku bahatost, ljudi se ponašaju kao apsolutni gospodari i stavljaju Zemlji okove od asfalta i betona, uništavaju njezine ljepote.

Dana Krstić

Odličje bih dao svome selu zbog ljepote prirode, kamenih kuća, rascvjetanih okućnica, pasa, mačaka, magaraca, koza... Zbog sočnog voća i povrća, zbog plodnih dolaca, zbog Cetine i Mosora, zbog svakog jasena, zbog svake drine, svakog graba i rašeljke, zbog maslina i vinograda, zbog izobilja kamenja i suhozida, zbog više od četrdeset guvana, pojata, zbog zlatnog žita...

Josip Vrkić

Svojoj bivšoj učiteljici Katarini Perlain dala bih odličje zato što je mene i moj 5. c razred naučila pristojnosti, odgovornosti i uvijek je imala vremena za nas... Na sva je naša pitanja odgovarala bez ikakvih prigovora. Bila je marljiva i sve nas je voljela kao svoju djecu. Imala je debele živce (a stvarno su joj bili potrebni) i ona nas je poput roditelja naučila stvarima koje će nam zatrebati u životu.

Nikolina Bukarica

Dala bih odličje nastavnicima jer nas oni uče važnim i poučnim stvarima. Da nije njih, nikada ne bih naučila čitati i pisati, zbrajati i oduzimati... Bez nastavnice iz povijesti ne bih znala kako smo mi ljudi izgledali u prošlosti, bez nastavnice iz likovnog nitko nas ne bi mogao poučiti umjetnosti likovne kulture, a bez nastavnice iz glazbenog ne bih znala prepoznati note i ne bih znala lijepo pjevati. Osim što nas uče, učiteljice nas upozoravaju na pogreške koje treba ispraviti.

Marina Sablić

Odličje bih dala školi zbog njenog strpljenja prema nama djeci, zbog čuvanja naših velikih i malih tajna o zaljubljenosti

i ljubavi. Zaslužuje odličje zato što trpi naše svađe i male tuče, trpi lijene učenike, a marljive pohvaljuje. Na velikom odmoru svi smo vani i bacamo otpad u njezino dvorište. Kada je sama, osjeća se usamljeno. Zahvaljuje nastavnicima na brizi i ljubaznosti prema djeci.

Petra Šolić

Marku bih uručio odličje za izradu papirnatih petarda koje su na sniženju i jako se dobro prodaju po razredu. Zato zaslužuje odličje kao najbolji biznismen u razredu. Možda se jednog dana njegovi proizvodi budu prodavali u EU pa kada se obogati, mogao bi meni kupiti neku malu kuću na Klisu.

Marino Pereža

Sedmaši

... o prijateljstvu

Pitanje je kako prepoznati pravog prijatelja. Odgovor je jednostavan. Pravi prijatelj je osoba koja ne obećava ono što ne može ispuniti, osoba koja će vam pomoći bilo kada i bilo gdje, dati vam dobar savjet, biti s vama kada ostanete sami i koja će čuvati sve vaše tajne. Kada nađete takvu osobu onda ju ne puštajte i budite i vi prema njoj kao što je ona prema vama jer su takve osobe rijetke.

Helena Barać

Ljudi danas žive u ispraznom svijetu punom mržnje i pohlepe. Misle samo na sebe i zaboravljaju na osobe koje su im vrlo važne u životu - prijatelje. Neki se ljudi prijatelja sjete samo kad im je teško i kad su usamljeni. Prijatelji nam ne smiju biti sredstvo pomoću kojeg ćemo na tren zaboraviti na probleme, oni nam ne smiju biti samo utjeha. Veliki je problem što danas ljudi ni za koga više nemaju vremena. Takvi ljudi na kraju uvijek ostanu sami.

Petra Dundić

... o djeci

Ona nikome ne žele zlo niti misle samo na sebe. Djeca su iskrena i jednako tako i ljube. Roditelji im pustim kupovanjem igračka pokušavaju ugoditi, ali ne ide to tako. Mama i tata trebaju biti uz dijete da bi ono bilo sretno. Oni moraju zakoračiti u dječji svijet i pogledati ga njihovim očima jer će jedino tako pokazati da vole svoje dijete.

Marko Milas

Čovječanstvo zaboravlja na djecu, naivna i nevina bića koja su spremna učiniti mnogo više od odraslog čovjeka. Ona su

sretna kada pomirišu cvijet ili zagrlje oca i majku. Ona su još jedino dobro koje je čovječanstvu ostalo.

Karla Matošić

Jedino neiskvareno što je svijetu ostalo su djeca. Jedino djeca znaju iskreno voljeti, jedino ona gledaju srcem, a ne očima. Otvorite srca i pokušajte gledati svijet dječjim očima i vidjet ćete koliko je ljepši.

Petra Barbarić

Djeci trebaju uzori. Ne govorim samo o roditeljima, djedovima i bakama, već o cijelom čovječanstvu. Ovaj svijet se mora promijeniti zbog djece. Ona su naša budućnost, nada da će sutra biti bolje.

Mario Ogričić

Samo se srcemo dobro vidi, ono bitno nevidljivo je očima

Materijalne stvari su srcu nevidljive, srce ima dublji pogled nego oči. Očima vidimo svijet, srcem vidimo čovjeka.

Petar Dolonga

Očima se zapravo u životu uopće ne vidi ono bitno. Kad malo bolje razmislim, vidimo samo materijalne stvari koje su se počele zamjenjivati za sreću misleći da se novcem može kupiti sve što nas uveseljava. Ljudi sve više zaboravljaju što je zapravo bitno, usredotočeni su na potpuno pogrešne stvari.

Ema Tarabarić

Novac ima svoje prednosti, ali i nedostatke. Njime ne možemo kupiti ljubav, sreću, prijateljstvo. "Kupujemo" ih svojim

srcem. Nažalost, svijet ulavnom gledamo očima, a zaboravljamo na ono što nam je u srcu.

Ivan Kalinić

Najveća nesreća koju donosi novac jest da ljudi zaboravljaju na osjećaje. No, vrijeme prolazi i u starosti ljudi razmišljaju kako su cijeli svoj život uzaludno potrošili trčeći za novcem. Ostaju sami, bez ljubavi i prijatelja. Shvatit će kako su cijelo vrijeme trčali za krivim stvarima i da nisu marili za osjećaje. Osjećaji čovjeka upotpunjuju. Samo se srcem vide bitne stvari u životu. Iako ljubav, sreću, prijateljstvo ne vidimo, možemo ih osjetiti srcem.

Tea Grizelj

Svatko želi biti netko, nitko ne želi raditi n tome

Postati zvijezda u današnje vrijeme i nije tako teško kao prije. Napraviš nekakav skandal, staviš to na internet i bez imalo truda postaneš slavan. Takve "zvijezde" danas pružaju loš primjer mladima.

Toni Jukić

Ljudi bi htjeli preko noći postati bogati i slavni. To je potpuno pogrešan put. Trebali bi raditi nešto korisno, nešto za dobrobit svih i više se truditi za ono za čim žude. Trebaju na pošten način doći do svojih ciljeva. Svima bih preporučila da ne razmišljaju mnogo o onome što nemaju i da ne pokušavaju na nepravdan i nepošten način doći do onog što nisu zaslužili.

Tea Grizelj

Svi želimo jednog dana imati dobar i kvalitetan život. Mnogi ljudi ne uspiju ostvariti takve ciljeve jer ne daju sve od sebe da dođu do njih. Takve ciljeve mogu ostvariti samo oni koji su uporni i koji se jako trude da ih ostvare. Takvi ljudi su dobar primjer mladima jer im pokazuju kako trebaju biti ako žele dobar i lijep život.

Dario Jagnjić

Siromaštvo- svjetski problem

Često razmišljam o siromaštvu i mislim na patnju i bol ljudi koje je zadesila ta nesreća. Nemam snage gledati kako se bogati razbacuju svim i svačim, kako se smješkaju pred licima zaineresiranih novinara. Ne mogu shvatiti kako mogu biti tako hladnokrvni i opušteni dok u svijetu vlada neimaština. Iz dana u dan siromaštvo zahvaća i sve više hrvatskih obitelji, nažalost, nitko ne poduzima ništa.

Karla Matošić

Siromaštvo je najveći problem današnjice i ako to želimo promijeniti trebamo se osvijestiti. Ako niste znali, ljudi u Africi sa samo jednom kunom mogu živjeti četiri dana. Kad bi svi ljudi, s bilo kojeg dijela svijeta, darovali koliko mogu, smanjila bi se smrtnost, kupili lijekovi, hrana i odjeća siromašnim obiteljima.

Ante Leskur

Teško je biti siromašan i živjeti bijednim životom, pogotovo djeci. Njima je posebno teško jer nemaju sve ono što i njihovi vršnjaci. Oni su od malena naučeni živjeti skromnim životom.

Antonio Režić

BISERI

Bisere prosipamo iz dana u dan, iz sata u sat... Neke od njih zapisali su marljivi predsjednici (ili još marljiviji pomoćnici) razrednih odjela. Bisere donosimo u cijelosti, napisane razgovornim jezikom kako im ne bismo oduzeli draži spontanosti.

5.a

- Koji su bili najveći izraelski prijatelji?
- Bosanci.
- Danas ćemo učiti o pravom prijateljstvu između Davida i Golijata.
- Nastavnice, koja je najveća zemlja na planetu?
- Ej, kako se kaže kemiska na hrvatski?
- Što je Dubrava?
- Rijeka.
- Je li vi znate da smak svijeta znači da će pasti snijeg.
- Tko su bili Isusovi roditelji?
- Država.
- Kako je farizej dočekao Isusa?
- Tako da je htio blagovati grijeh.
- Reci jedno slovo od 1 do 22.
- Gdje je dječak odveo djevojčicu?
- U grm.

Zapisala Daniela Soldić

5. c

- Koje će svjetlo donijeti nama Isus?
- Rozo.
- Koja je najčitanija knjiga na svijetu?
- Harry Potter.
- Što je krv?
- Crvena tekućina.
- Što je Spartanac morao biti?
- Dobar muž.
- Koja je planina kod Feničana?
- Lambada.
- Kakvu imamo jezgru?
- Livu, desnu, gornju, donju.
- Koji su „clean jobs“?
- Pranje novca.
- Koja su gibanja Zemlje?
- Jotacija, sibilizacija...
- Koja je pjesma olfaktivna?
- Ona faktivna.
- Koja su hladna oružja?
- Ona iz frižidera.
- Koji su glasovni mediji?
- Zvučnici i slušalice.

Zapisala Gabrijela Glavan

6. a

- Nastavnica: Frane, gdje ti je "pljuca"?
- Učenik: Nastavnice, nemam "pljucu", niste mi je našli!
- Koji srednji vijek mi proučavamo u šestom razredu?
- Sedmi!
- Na koliko dijelova je podijeljen srednji vijek?
- Na rani srednji vijek, na srednji srednji vijek i na kasniji srednji vijek.
- What is the capital of England?
- England is the capital of London!
- Teacher: Lovre, would you like to have a pet?
- Pupil: Yes, yes I would like to be a pet!
- Kako se zovu hrvatski srednjovjekovni ukrasi?
- Pleterice!
- Nastavnica: Tko je bio apostol Andrija?
- Učenik: Hebrang!
- Tko je osnivač muslimanske vjere?
- Mojsije!
- Što je prirodni pad?
- To je kad više mrtvih ljudi umre.
- Nastavnice, koliko je velik grad Japan?
- Koju državu je najveći proizvođač nafte u Aziji?
- Amerika!
- Učitelj: Što su zenitne kiše?
- Učenik: Jesu li to kiše koje padaju?
- Tko je poveo križare u rat?
- Papa Ivan Pavao II.!

Zapisao Ante Božić- Štulić

6. c

- Ema, požuri se, svi su već prepsali!
- Evo, evo tek sam na zadnjoj rečenici.
- Što raste na hrastu?
- Lovorov list.

- Mogu li otvoriti prozor, hladno mi je?

- Nabrojite 7 svetih sakramenata!
- Oholost, škrtost, bludnost....

- (Na satu matematike) Je li danas matematika?

- Koji hrvatski grad su razorili križari?
- Paa... Sarajevo!

- Ivane, nemoj više zezati Emu!
- Ok nastavnice, ali ne mogu vam obećati.

- Nastavnice, oni su picali odmor!!!!

- Koji su novi stilovi u srednjem vijeku?
- Romantika i gotika.

- Koga su krivili za kugu?
- Židove i vještice.

Zapisala Dea Jelavić

6. d

- Gdje se u Sjevernoj Americi ne govori španjolski?
- U Grčkoj!

- Što je gospodarstvo?
- Sađenje krumpira.

- Do kojih je glasovnih promjena došlo u glagolu "moljaše"?
- Skraćeno i.

- Nastavnik: Viktorijino jezero veće je od...
- Učenik: Afrike!

- Kako se naziva prijevoz iz Afrike u Ameriku?
- Šverc!

- Zašto je Bog stvorio Adama i Evu?
- Zato!

- Što su po vjeri bili Arapi prije nego što ih je Muhamed ujedinio?
- Kršćani!

- Nastavnica iz Talijanskog: Što znači rečenica: "Gli zii sono sempre in ritardo"(Ujak i ujna su uvijek u žurbi)?

- Učenica: Ujak i ujna se često povlače unatrag!

Zapisala Tea Dević

7. a

- Tko je otkrio Australiju?
- Ruđer Bošković!

- U kojem je agregatnom stanju voda?
- U hladnom!

- Koju rijeku teče kroz Sloveniju?
- Nil!

- Nastavnik: Sutra ću vam nena-javljeno skupiti radne bilježnice!

- Koji je stroj izumljen u 18. stoljeću?
- Parni valjak!

- Što je savjest?
- Ono u nedjelju...

- Koji je najveći vrh u Njemačkoj?
- Sveti Petar u Šumi!

- Nastavnik: Je li to mobitel?!
- Učenik 1: Ne, to je digitron.
- Učenik 2: Digitron je najbolji čovjekov prijatelj, uvijek možete računati na njega!

- Što budnice bude?
- Ljude!

- Što je AB?
- Dužina pravca!

- Nastavnik: Znači KUD je kulturno umjetničko društvo...
- Učenik:... pa onda je KUD bolji od «Jedinstva»!

- Nastavnik: Sljedeći ću tjedan bez najave početi ispitivati!

- Ako mi imamo svećenika, što onda imaju Židovi?
- Biskupa!

- Koju je ulogu vezničkih riječi?
- Da povezuju veznike!

Zapisala Anđela Perić

7. b

- Koju je prvu operu na hrvatskome jeziku?
- Ljubav i kazna.

- Židovi ne jedu mliječnu i mesnu hranu zajedno...
- Kako oni onda jedu topli sa šunkom i sirom.

- Tko je napisao prvu operu na hrvatskome jeziku?
- Vjetroslav Lisinski.

- Od čega su zubari prije koristili navlake za zube?
- Od kamena.

- Što znači camminare?
- Kamin.

- Tko je utemeljio kršćanstvo?
- Abraham.

- U kojem stoljeću je Ćiril sastavio glagoljicu?
- U 19. stoljeću.

- Gdje su Babilonci odveli Izraelce?
- Na sladoled.

- Što su inkunabule?
- To su knjige tiskane prije izuma tiskarskog stroja.

- Kakav je roman "Prosjak Luka"?
- Socijalistički.

- Što je Padska nizina?
- To je nizina u padu.

- Gdje se nalazi najbliži plinovod u Dalmaciji?
- U Rusiji.

- Koju je najvažniju atrakciju u Rusiji koju treba posjetiti?
- Ruska mafija.

- Reci nam nešto o baki iz priče?
- Njezin muž bio je djed.

- Nabroji mi bijelo meso.
- Govedina i riba.

Zapisala Karmen Svalina

7. c

- Kako se naziva ovo središte?
- Ortodont!

- U kojem je padežu zamjenica "ga"?
- Aoristu.

- Što se sve izrađuje?
- Stolice, stolovi, drveća...

- Kako ide passato prossimo od glagola essere?
- Io passato prossimo essere, tu passato prossimo essere...

- Koju veću mjernu jedinicu od metra poznajete?
- 2 metra!

- U ovoj je pjesmi rima postignuta stihovima uz riječi.

- Reci jedan broj do 10.
- 12!
- Što su eubakterije?
- Bakterije iz Europske Unije.
- Aerobi su organizmi koji žive u simbiozi s kisikom.
- Hoćeš li ti više zatvoriti jezik?
- On nije pisao iz dosade, pisao je jer mu je bilo dosadno.
- Ma koju si ti to veliku školu završio?
- Vrtić!
- Moram vas pitati književnost.
- Ah, ta gramatika!
- Sljedeću je srijedu lektira.
- Koji je to dan?
- Iznad mene je samo Bog.
- I plafon.
- Tvar je gorivo stanje.
- Odakle si ti?
- Iz kuće.
- Zašto nastaju požari?
- Zbog šibica.
- Ovo mi je nova teka, imam je tek dva mjeseca.
- Što su to liftni čvorovi?
- Čvorovi koje dobiješ u liftu.
- Grci su osnovali školu.
- Zato i jesu u krizi!
- Koliko još ima do kraja zvona?
- Životinja na i?
- Imperativ!
- Nastavnice, danas je već 23. veljače, hoćete li nam zaključiti 2 više?
- Složena rečenica nastaje nizanjem veznika.
- Koji je glavni renesansni umjetnik u Splitu?
- Kerum!
- Ugrizla sam se za jezik!
- Jesi li se ugrizla za svoje ponašanje?
- Nastavnice, mogu li u zahod?
- Ne, imaš prozor.

Zapisala Petra Čotić

8. c

- Koga zovemo ocem domovine?
- Ivu Josipovića.
- Jesi li se ikada osjećao kao galeb J. Livingstone?
- Jesam, kad sam pao s kreveta.
- Što je haiku?
- Japanska himna.
- Tko je vodio Francuze u bitci?
- Zinedine Zidane.
- Što je to drama?
- Kada likovi dramatiziraju bez razloga.
- Koja su velika središta oko Splita?
- Muć i Sinj.
- Što se čuva u muzeju u Muću?
- Pršuti, panceta, kobasice...

Zapisala Sanda Jelavić

8. d

- Štap je sastavni dio kojeg sata?
- Metra.
- Za čim čovjek žali na samrti?
- Za tim što nije zatvorio prozore.
- (Razgovaraju dva učenika)
- Angelina Jolie dolazi u Hrvatsku!
- Nije nego u Zagreb!
- Tko je dao izgraditi katedralu u Đakovu?
- Japanski car Hirohito.
- Što je senilizacija?
- To je kada stari ljudi postaju glu-plji.
- Gdje se nalaze geni?
- U spermiju.
- Koja je oznaka za brzinu?
- Korijen.
- Nastavnice, prva kitica ima četiri strofe!
- Zašto vi spominjete sv. Patrika?
- Zato šta je on svira električnu gitaru.

Zapisala Helena Muslim

Zbunjoze

- misaone, pravopisne, gramatičke...

Ja mami pomažem s ručkom, a nekada odem u dućan i odnesem smeće. Nikada ne perem suđe zato što suđe pere perilica za suđe...

Moja majka se zove Renata. Ima zelene oči, plavu kosu i dugačka je negdje oko 165 cm...

Jednog dana kad sam ja bio na povratku kući majka me iznenadila tako što mi je kupila narančastog mačka. Ali nije bio ljepši od moje majke...

Ja više ne znam što bih bez svoje majke. Ona mi kuha, pere mi šporku odjeću, kaže što da obučem u školu. Kad sam bolestan skuha mi čaj. Da je nema ne znam kako bih živio. Ja nju toliko volim da bih eksplodirao.

Ona je moja majka i jako voli mene i moju sestru Mariju koja je tek godinu i pol stara. Ja kao i moja majka jako volim moju sestru. Ja bih sve učinio za svoju majku i za svoju sestru. Ja i moja majka jako volimo moju sestru Mariju.

Iako se ja katkad naljutim na mamu ali bih nakon nekoliko vremena došla kod nje i priznala pogrešku i zamolila za oprost.

Samo jedna nada ostaje, a to je da vrijeme liječi sve rane, dušu pa i materijalno bogatstvo. Ali i nada znači nešto, a to je da imaju nadu u sebe, vjeru usprkos tom siromaštvu, toj bijedi imati, neki od njih i obitelji, nekoga tko će im pomoći.

Kao mali rodio sam se u splitskom rodilištu. Kad sam se rodio plakao sam kao kišna godina.

Važno je samo znati da se prave stvari mogu vidjeti srcem, a ne očima tj. da se u čovjeka treba gledati srcem, a ne očima jer su u životu puno bitnije stvari koje se vide srcem, a ne očima.

Djeca nas ne pomišljaju na starost, već na novi, još bolji život iznad nas.

Ja prvi nisan dobar ni prema nastavnicima ni prema mami. A nisan dobar zato što nastavnike izazivan i tako nasmiyjen cijeli svoj razred i ja ne znan kako san uopće položi na popravnome jer nikad ali nikad prema baš tim nastavnicima nisan bija dobar.

Stvarno ti hvala Bože na ovakvom krasnom proteklom djetinjstvu koji si mi dao i omogućio. Nikada neću zaboraviti svoje dobro djetinjstvo.

Rijetki su ljudi koji nisu kao drugi nego pomažu drugima i neće od drugih tražiti ništa za uslugu.

Djetinjstvo je zlatno doba zato što od svog rođenja svi ljudi se ponašaju kao batleri i poklanjaju ti sve što hoćeš. Najprije dok si beba ne moraš čak ići na WC i na kraju te mama očisti, a kada si malo odrastao da to učiniš svi bi te zvali "pokakani" i smijali se.

Tako kad se netko razdvoji, najvjerojatnije će mu se dogoditi sljedeće: bit će zatvoren u četiri zida cijelo vrijeme, komunicirat će samo preko Facebooka, Twittera i drugih mjesnih zajednica.

Smije li se sve zaboraviti – može li se bez korijena preživjeti

Zaboravljenice

*Što znamo o životu predaka, o svojoj baštini;
razumijemo li njihova djela i njihove riječi*

Među tisućama riječi u *Rječniku hrvatskoga jezika* nalaze se i riječi čija je osnova **zaborav**: **zaborav, zaboravan, zaboraviti, zaboravko, zaboravljati, zaboravljiv, zaboravljivost, zaboravnost.**

Kako je vidljivo, zaborav je u našem jeziku plodna osnova jer je i zaborav „plodan“ - sve se zaboravlja. Premda zaboravom štošta gubimo, on nas otvara za nova iskustva, a nerijetko je i lijek za sve što ljude opterećuje: spasonosan je zaborav nevolja, nemira, neuspjeha, ratova, tuđina, porobljavanja ...

No, kod nas kao da se taj zaborav potiče, kao da smo se već unaprijed odrekli svoga smatrajući to svoje manje vrijednim. Na jezičnom planu ne želi se znati koliko je napora uloženo da se izbrusi jezični iskaz pogodan za izražavanje hrvatske duše, hrvatskog identiteta; ne želi se znati kroz koliko borbe, koliko batina i stradanja je trebalo proći da se postigne pravo na izražavanje na hrvatskom jeziku. Sve se to zaboravlja i sve više njeguje tuđe kao da se time sebi diže cijenu, kao da se izrazima *o jes, okej, ol rajt, super, pliz, tenkju...* postaje „*selebriti*“!

I dok mnoštvo ljudi iz Europe pa i cijelog svijeta hrli kako bi upoznali našu baštinu, provodili vrijeme u našim konobama, na njivama, u vinogradima, maslinicima, voćnjacima, čak i u štalama, što za njih postaje veza s prirodom, s iskonom, za nas - posebno mlađi naraštaj – starinu se svrstava u „*seljačiju*“. U tom prednjače splitska djeca, najviše baš ona čiji roditelji potječu iz „*seljačije*“.

Sve što je vezano za starinu ubrzano odlazi u zaborav, također zahvaljujući medijima, društvenim mrežama, ali i odnosu starijih prema vlastitoj baštini... Mnogima sve to postaje tuđe, uglavnom „nazadno“, odbojno. Tako su zaboravljene i riječi vezane za te nekoć svakodnevne stvarnosti - ili se možda varam?! No, provjerite sami!

U R

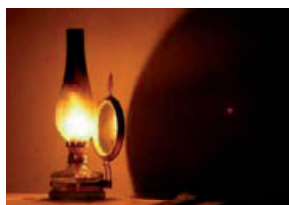
R Z

K G

G

P

J

O R

T i G

B I

PROVJERITE

bakra	gargaše	klupko	mula	pule	stupa
bešika	gusle	kobila	načve	rešeto	stupica
biljac	guvno	komaštre	ognjište	sadak	stan
brazda	hambar	komoda	oka	samar	tkanica
bronzin	jare	koparan	ovan	sedlo	tor
bukara	jasle	korpa	ožeg	sić	tovar
burad	kaban	kosir	peka	sindžir	tralje
čatrnja	kabao	kudilja/kudjelja	petrolejka	sinija	uže
čegrtaljke	kamenica	lemeš	plast	sito	varićak
ćuskija	katriga	lopar	plug	slamarica	vreteno
demižana	klanac	mazga	prakljača	srp	vučija
dižva	klepetaljke	međa	preslica	stap	zobnica
đeram	klin	mrgilj	pitorak	stožina	

Ispred pojedinih riječi u tablici stavite slova koja odgovaraju tom sadržaju: a), b), c) ... i tako pokažite da ove riječi za vas nisu zaboravljenice!

a) kujina/kužina b) konoba c) soba d) dnevni boravak e) odjeća/nošnja
f) staja/štala g) spremište (za alat) f) polje

Ako vam koja riječ ostane, stavite je na guvno

Život mojih predaka

Nekoliko puta godišnje s roditeljima posjećujem sela iz kojih su potekli njihovi djedovi i bake, moji pradjedovi i prabake. Dok sam bila mlađa, samo bih veselo skakutala po velikim livadama i brala cvijeće, divila se kako ljudi žive na selu, kako smiju imati puno životinja, a mi u gradu tek ponekog kućnog ljubimca. Uživala sam u svakom trenutku provedenom u prostranstvu zelenila i svim porama upijala svjež zrak i mirise pokošenog sijena. Jedino mi je bilo čudno kako na selu nema nikakvih trgovina, a u zaseoku moje bake čak ni trgovine mješovitom robom. Radoznalo sam upitala majku: „Mama, a di su bake išle u spizu?“ Mama se htjela nasmijati, ali je zastala, shvativši da mi nikad nije pričala o životu predaka i načinu na koji se tada proizvodila hrana i izrađivali odjevni predmeti. Tada me odvela u konobu stare kuće i na tavan da mi pokaže predmete kojima su se njezin djed i baka kao oruđem služili pri proizvodnji hrane i izradi odjevnih predmeta. Otkrila sam tu pravo muzejsko blago. Nisam se mogla nagledati toliko zanimljivih, meni dosad nepoznatih predmeta. Vidjela sam tu **srp** kojim bi bake ljeti žele žito, koje su potom vezale **užadima** u **breme** i na leđima ga odnosile na **gumno**. Na guvnu se radila vršidba tog žita oko **stožine**, stupa na sredini guvna za koji su bili vezani konji koji su ga gazili trčajući u krug. Na taj se način odvajalo zrno pšenice ili neke druge žitarice od klasa. Sijeno /slama bi se spremalo u **pojate**, djeca bi skakala po njemu da se što više zbije, a zrna pšenice su se još dodatno morala pročistiti. Taj postupak čišćenja pšenice se nazivao **vijanje**, a radio bi se pri povjetarcu s većom drvenom lopatom – **vijačom**. Na lopatu bi se uzelo žita, bacalo ga u zrak tako da pada na drugu, čistu hrpu, a vjetar bi u zraku odnio pljevu i prašinu. Tako provijana pšenica bi se

još malo prosušila, a potom spremala u **ambare** – velika drvena spremišta koja su se nalazila u bakinoj konobi. Bake bi tu pšenicu nosile mljeti u mlinove da bi dobile brašno za kruh. Kruh se mijesio u drvenoj posudi – **načvama**, a pekao se na **kominu**, ispod **peke**.

Još sam vidjela neke predmete za koje nisam mogla niti naslutiti čemu su služili. Bile su to **gargaše**, dvije drvene lopate s kratkom ručkom iz kojih su virile nekakve žice. Majka mi je objasnila da su bake i djedovi **strigli** vunu s ovaca koja bi se potom oprala, a zatim osušena češljala tim gargašama da se dobiju fina vlakna koja su se stavljala u **kudjelju**, koju su onda bake prele: prstima istezale vunu i vrteći je proizvodile nit koja se namatala oko **vretena**. Od takvih bi niti kasnije tkale odjeću, torbe ili bi plele debele suknene čarape.

Začudo sam zastala kad mi je majka, pokazavši mi stare lampe **petrolejke**, re-

kla da prije na selu uopće nije bilo električne energije. Bio je tu još i stari šivaći stroj, „singerica“ na nožni pogon, zatim glačalo koje nije imalo kabel za priključak u struju, nego se u njega stavljao užareni ugljen i tako se glačala odjeća.

Maslac su bake izrađivale na način da bi mlijeko mlatile u **stapu**, a variva su kuhale u **bronzinu**, loncu s ručkom, koji bi vješale o **komaštre**, nekakav lanac koji je visio iznad komina.

Čula sam još dosta toga o životu na selu u prošlosti, ali jednostavno nisam mogla sve upamtiti niti razumjeti. Mama je još spominjala **sić**, **sindžir**, **arar**, **sadak**, **traveršu**... a ja sam u grad ponijela samo torbu **zobenicu** koju sam objesila na zid svoje sobe da me podsjeća na stara vremena i da tako čuvam djelić uspomene na život mojih predaka.

Vama nudim jednu osmosmjerku kao sjecanje na ono što su sigurno ostavili i vaši pređi.

OSMOSMJERKA

Š	S	M	P	M	T	L	U	M	Ž
U	T	Ć	O	K	A	U	Z	A	L
P	A	I	T	O	J	S	K	A	Š
J	P	S	K	T	P	A	T	K	Č
A	O	A	A	A	G	B	U	T	Ć
Č	K	P	N	I	D	D	A	O	A
A	U	Ž	R	A	E	E	T	T	T
N	L	T	Š	L	Ž	L	N	E	A
I	A	G	A	U	M	I	P	T	NJ
K	K	E	K	K	T	G	M	S	I
J	O	Ž	E	E	G	U	L	E	P
K	B	O	P	T	D	R	O	P	D

štikadenti, demižana, škudela, katriga, luket, pjat, mast, žmul, uzal, stap, šupjača, ožeg, lug, drop, sić, pot, pinjata, toć, tapun, bokal, bat, peka

Sara Čupurdija, 7. c

Veliki hadronski sudarač

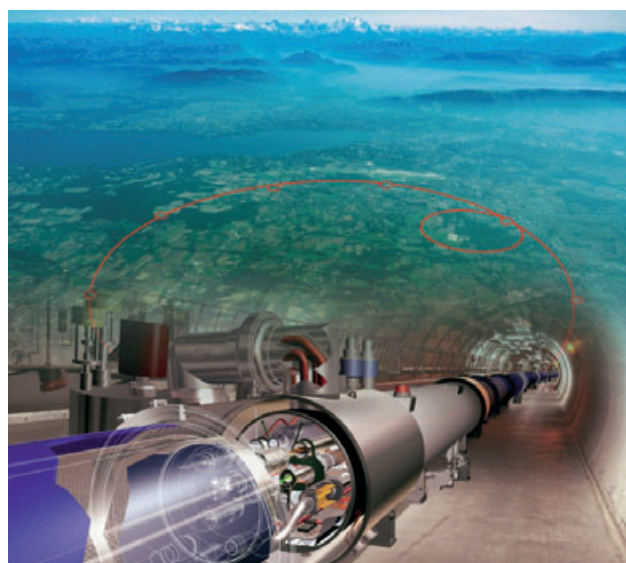
Na velikom sudaraču protona LHC, u CERN-u, Europskom centru za nuklearna istraživanja u Ženevi, krajem prošle godine postignut je značajan napredak na trenutno najzujbujivijem projektu – potrazi za tzv. fantomskom česticom, Higgsovim bozonom, čije bi postojanje objasnilo porijeklo mase elementarnih čestica. Znanstvenicima je, laički rečeno, ostao samo još mali »prostor« gdje ga mogu tražiti u kompleksnom procesu sudaranja protona i baš tu su se pokazale naznake nekih neobičnih »događaja« koji bi mogli značiti samo statističku slučajnost ili pak definitivno dokazati postojanje ove »Božje čestice«.

LHC se nalazi u tunelu dugačkome 27 km koji se nalazi 175 metara ispod francusko-švicarske granice u blizini Ženeve, Švicarska. Akcelerator je namijenjen za sudaranje usmjerenih čestica protona pri velikim energijama.

Ima li je ili ne, znati će se najvjerojatnije, najavljuju iz CERN-a, do kraja ove godine. Ono što moram posebno naglasiti je da što se zapravo događa trenutno u najvećem, najskupljem i najmnogoljudnijem

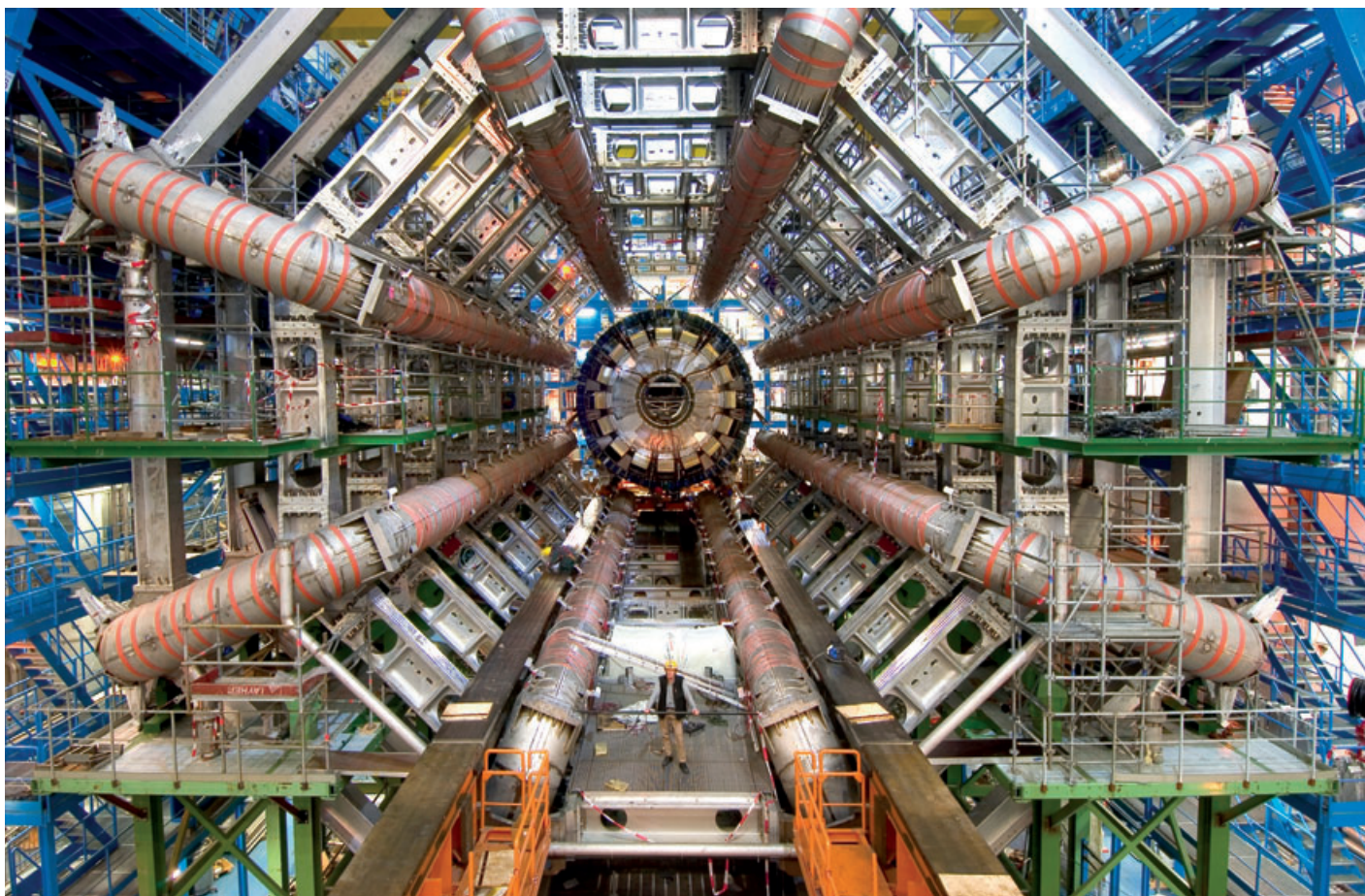
laboratoriju na svijetu zna naš **prof. dr. sc. Ivica Puljak**, splitski fizičar kojem je pripala čast da od ove godine koordinira jednu od grupa koje rade na ovom, najvažnijem CERN-ovom projektu.

Iako se još ne vidi praktična primjena ovih fundamentalnih znanja, ona su znanja o prirodi koja su vrijedna sama po sebi. S druge strane, fundamentalna znanja se često financiraju ne samo radi toga jer znanstvenici misle da je to vrijedno, već zato jer ispitivanje nepoznatog područja, podrazumijeva razvoj do tada nepostojeće tehnologije. Veliki broj tehnologija koje koriste znanstvenici u CERN-u morali su sami izmisliti ili unaprijediti postojeće. Npr. medicinske tehnologije od kojih je jedan veliki broj razvijen u toj vrsti istraživanja. Primjerice, Pet scanner je uređaj koji koristi antimateriju i može

pronaći najmanji tumor u organizmu. Isto tako, **World Wide Web** je napravljen na CERN-u i to zato jer tamo radi nekoliko tisuća ljudi na istom problemu. To je jedinstveno mjesto gdje cijeli svijet ujedinjeno radi na istim problemima.

Andrea Norac, nastavnica

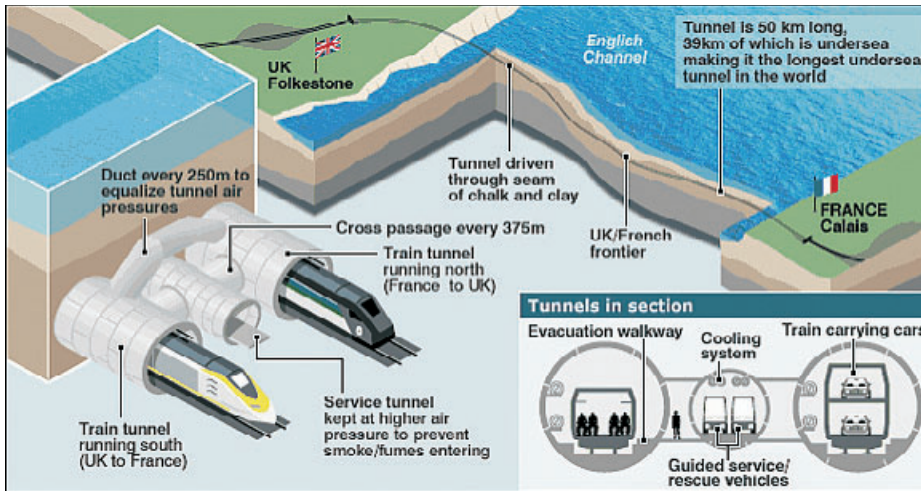

Geografija

MODERNA SVJETSKA ČUDA

U dvadesetom stoljeću arhitektura i građevina toliko su napredovale da su sagrađene mnoge neobične i fascinantne moderne građevine, osebujnog dizajna, veličine i funkcije. Stručnjaci su stoga odabrali nova, moderna čuda svijeta koji na okružuje. Iza-
brao sam neka od njih.

EUROTUNEL

Nakon sedam godina probijanja 6. svibnja 1994. svečano je otvoren podzemni i podmorski prolaz koji izravno povezuje Folkestone u grofoviji Kent s francuskom obalom kod Calaisa, investicija vrijedna vrtoglavih 15 milijardi dolara. Riječ je od 50,4 km dugom tunelu koji prolazi ispod kanala La Manche njegovim najužim dijelom. Sastoji se od 2 cijevi, dok je treća tu zbog sigurnosti, a služi za održavanje tunela. Suvremeni vlakovi za 35 minuta prevezu putnike s jedne do druge strane, dok se automobili i kamioni prevoze posebnim željezničkim vlakovima s jedne strane na drugu.

HIDROELEKTRANA ITAIPU

Hidroelektrana Itaipu na rijeci Parani i granici Brazila i Paragvaja, po proizvodnji električne energije je najveća na svijetu (u godini dana proizvede koliko bi u sadašnjim okolnostima Hrvatska taj iznos potrošila za nešto više od šest godina).

Riječ 'itaipu' potječe iz jezika Guarani Indijanaca, a znači "raspjevana stijena", što upućuje na to da je rijeka Parana na mjestu gdje se danas nalazi brana snažno bučila. Kada se započelo s gradnjom, oko 10 000 obitelji, koji su živjeli uz rijeku Parana, je preseljeno. Vodopadi Guaira, do tada najveći na svijetu (po protoku), su potopljeni s umjetnim jezerom, tako da je nacionalni park u tom području zatvoren. Čelik ugrađen u elektranu bio bi dovoljan za izgradnju 380 Eiffelovih tornjeva, dok je količina betona utrošenog za izgradnju 15 puta veća nego za izgradnju tunela ispod La Manchea, a za ugrađeni bi se materijal moglo izgraditi 210 nogometnih stadiona Maracanã u Rio de Janeiru. Isto tako, njezina je proizvodnja ekvivalentna ukupnoj proizvodnji 20 elektrana veličine NE Krško!

PANAMSKI KANAL

Panamski kanal je umjetni kanal u najužem dijelu Srednje Amerike koji spaja Atlantski ocean (Karipsko more) s Tihim oceanom. Dug je 81,6 km. Uz Sueski kanal predstavlja jednu od najvažnijih pomorskih arterija svijeta. Sagrađen je 1914. godine, a čitavo je područje kanala do 1999. bilo pod upravom SAD-a, nakon čega je prešlo pod nadzor Paname. Imao je ogroman utjecaj na brodarstvo između dva oceana, zamjenjujući dugi i opasan put kroz Drakeov prolaz i rt

Horn na najjužnijem vrhu Južne Amerike. Prosječna pristojba iznosi oko 54.000 USD.

EIFFELOV TORANJ

To je najviša građevina u Parizu i jedan od najprepoznatljivijih svjetskih simbola. Nazvan po svom dizajneru, inženjeru Alexandreu Gustavu Eiffelu, vrhunska je turistička atrakcija. Toranj je visok 300 m, što je otprilike 75 katova, 1652 stepenice vode do vrha. U vrijeme njegove gradnje povodom Svjetske izložbe 1889., toranj je zamijenio Washingtonski spomenik, koji je do 1932. bio najviša građevina na svijetu. Zanimljivo, s tornja se dosad bacilo čak 200 ljudi u natoč zaštitnoj ogradi.

KIP KRISTA OTKUPITELJA

Kip Krista Otkupitelja je kip koji prikazuje Isusa Krista na brdu Corcovado u Rio de Janeiru. Skulptura je visoka 39,6 metara (od čega samo postolje ima visinu od 9,5 metara) i ima težinu od 700 tona, a nalazi se na 709 metara nadmorske visine. S obzirom da u Rio mnogi dolaze na kupanje na brojne pješčane plaže, postojni šaljiiva uzrečica – kažu da se Spasitelj sprema zapljeskati od sreće kada ljudi počnu napuštati plaže i kreću nešto raditi.

KINESKI ZID

Svi zidovi zajedno dugački su 8.851,8 km (5500,3 milja), (glavni dio 2450 km) što ih obujmom i masom čini najvećom građevinom na svijetu. Zid je, vjerojatno, prvobitno bio još duži. Danas se pretpostavlja da je sezao do pustinje Lop Nor, oko 500 km dalje na zapad od danas najzapadnije poznate točke zida. To, međutim, još nije pouzdano potvrđeno. Kineski zid je postao simbolom nacionalnog jedinstva te najveća kineska turistička atrakcija. Od 1970. godine otvoren je i za turističke obilaske te ga posjeti oko 10 milijuna turista godišnje. Najčešće se posjećuju dijelovi Zida oko Pekinga. Budući da je Zid stariji od 2.000 godina neki dijelovi su ruševni ili nestali, stoga, vlasti su donijele zakon koji zabranjuje vađenje cigli, kamenja i gradnju kuća u blizini kako bi što bolje očuvali Zid budući da predstavlja jednu od najnevjerojatnijih građevina koje je sagradio čovjek. Ima čak 25.000 kula, ali ipak se ne vidi s Mjeseca.

Duško Marušić,
nastavnik

Al supermercato

La famiglia Rossi va a fare la spesa. Mamma compra degli spaghetti, del riso, del caffè. Marina mette una scatola di biscotti e un pacchetto di caramelle nel carrello. Papà compra il prosciutto crudo con il melone. La cassiera da lo scontrino alla mamma. Il papà aspetta al parcheggio.

Bartul Leonardo Rajčić, 6. b

LA MIA CARTELLA

La mia cartella è rossa, è pesante, la mia cartella è tanto grande! Nella cartella c'è l'astuccio viola, nell'astuccio c'è la gomma. Nell'astuccio ci sono: le penne gialle, il compasso verde. Tante cose nel mio astuccio. Io ho quattro libri, tre quaderni nella mia cartella.

Marina Sablić, 5. b

Compleanno canzone

Uno, due, tre!
Uno, due, tre!

Tanti auguri a te,
tanti auguri a te!

Undici anni Marina ha,
Marina aiuta la mamma!

Sulla tavola
c'è già una torta,
Anna compra
un regalo per Marina!

Marco e Roberto
comprano rose,
Marina non abita
al numero tre!

Roberto suona la chitarra,
la torta di Marina è bella!

I ragazzi cantano una canzone,
I ragazzi cantano bene!

Marina è felice!

Darko Vujica, 5. b

La mia scuola

Io vado a scuola tutti i giorni,
Lunedì, Martedì, Mercoledì, Giovedì,
Venerdì.
Io entro nella classe con i miei amici,
loro non sono felici.

La mia scuola è bella.
perché i ragazzi sono buoni.
Davanti alla scuola crescono
rose rosse e tanti alberi.

Io amo la mia scuola
perché è la bellissima
scuola del mondo.

Kristian Tarabarić, 5. b

Il mio pianeta è la terra

La terra è nostra casa, nostro unico rifugio e dobbiamo proteggerla. Se ognuno fa una piccola cosa dobbiamo fare progresso. L'acqua è un bene di tutti, dobbiamo aver cura di lei e non inquinarela, è indispensabile per gli uomini. Plastica e bottiglie inquinano l'aria e l'acqua tanto. Per risolvere questo problema si deve fare la raccolta: la carta, la plastica, il vetro, le pile, i medicinali si devono deporre negli appositi contenitori per nostro bene. L'aria la quale respiriamo tutti non è pulita come gli uomini pensano, è sporca e danosa. Automobili, fabbriche sono causa di questo problema. I boschi, polmone della nostra Terra distrutti perché uomini non fanno cura, che tristezza! Nostra casa è in pericolo, ATTENZIONE!

Ivana Zambarlin, 8. d

English page

HALLOWEEN

What's the scariest night in the whole year,
What's the night of evil and the night of fear?

Better hide from witches, they are very mean,
Hide from zombies too, this night is Halloween.

You're lying in your bed, there's the monster underneath,
And you hear some kids shouting: "Trick or treat!"

All those "Jack o' Lanterns" with their evil smiles...
You better run away, and run for thousand miles!

Above your head one witch is flying on her broom,
If she wants to catch you, you can't escape your doom.

In front of the mirror it gets even more scary:
Don't turn around three times 'cause then comes Bloody Mary.

You won't get help from your Lucky Charm
And there's no use having a house alarm.

They will sneak into your house
Quietly like a snake or a mouse,

So just hide somewhere and keep the faith,
Say a prayer before it's too late.

Just believe that the good will win
And you'll be still alive after Halloween.

ALL THE HAPPINESS SUMMER CAN BRING

What's the happiness
summer can bring?
There's no school
and that's the best thing.

The sun is shining
and glowing so strong,
we are having fun,
there's no place we don't belong.

Then our beautiful sea,
warm sand on the beach,
everybody is feeling free,
I guess freedom is for what we reach.

We're doing what we wish and like...
People call it being lazy.
But we don't care what people say
and we're acting crazy.

Looking for new friends,
having fun, being cool...
The only thing we don't want to do
is going back to school.

Hana Perković, 8. b

H	S	K	I	L	L	W	O	R	M
A	K	O	D	Y	N	A	S	T	Y
I	I	A	I	T	M	B	N	K	P
R	N	M	E	L	T	O	O	N	G
C	A	N	T	I	D	L	B	O	N
U	T	A	A	K	K	I	L	I	I
T	U	L	A	Z	Y	S	E	S	Z
P	R	I	Z	E	P	H	M	S	A
N	E	C	K	L	A	C	E	A	M
D	E	C	I	S	I	V	E	P	A

skill, skin, soild, nature, passion, prize,
necklace, ant, decisive, dynasty, abolish,
amazing, kilt, haircut, lazy, worm, noble,
melt

Katarina Vuknić, 7. a

1. ETITATDU

2. PEUIECJRD

3. MBRAISNSGEA

4. TERAAYLB

5. ILDSNERW

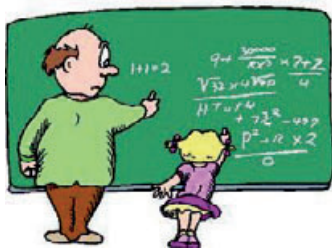
6. LCTRAFIIAI

7. HSUUMPEAR

Ana Parčina, 7. a

- When you give information about a friend to an enemy
- Colour of innocence and cleanliness
- When you want something someone else has
- When you feel doubt about what will happen
- Colour of betrayal and cowardice
- When you keep everything clean
- When you don't know about the bad things in life
- It's connected with heaven and paradise (colour)
- When you are afraid of dangerous situations
- When you break religious rules and offend God
- When you have a lot of knowledge and experience
- Opposite of death
- Colour of evil and sin, night and death
- When you behave in a childish way
- Opposite of past
- When you don't know to talk about your achievements or qualities

*Tea Grizelj, 7. a
Anđela Perić, 7. a*

MALI TEST OŠTROUMNOSTI

- Muha ima 6 nogu, a pauk ima 8 nogu. Dvije muhe i tri pauka imaju zajedno toliko nogu koliko 10 ptica i
A) 2 mačke B) 3 mačke
C) 4 mačke D) 5 mačaka
E) 6 mačaka.
- U plesnoj grupi je 39 dječaka i 23 djevojčice. Svaki tjedan grupa se povećava za 6 dječaka i 8 djevojčica. Za nekoliko tjedana bit će isti broj djevojčica i dječaka u grupi. Koliko će tada biti djevojaka i dječaka u grupi?
A) 144 B) 154 C) 164
D) 174 E) 184
- Danas je nedjelja i Franjo je počeo čitati knjigu od 290 strana. Svaki dan u tjednu on pročita 4 stranice, a nedjeljom 25. Koliko mu dana treba da pročita knjigu?
A) 5 B) 46 C) 40
D) 35 E) 41
- Andrija kaže: „Petar laže“. Petar kaže: „Marko laže“. Marko kaže: „Petar laže“. Toni kaže: „Andrija laže“. Koliko dječaka laže?
A) 0 B) 1 C) 2
D) 3 E) 4
- Zadan je zbroj svih redaka i stupaca. Kolika je vrijednost $\blacksquare + \bullet - \blacktriangle$?

$\blacksquare$	$\bullet$	$\blacksquare$	11
$\bullet$	$\blacksquare$	$\blacktriangle$	8
$\bullet$	$\blacktriangle$	$\blacksquare$	8
10	8	9	

- A) 4
B) 5
C) 6
D) 7
E) 8

MUDRE IZREKE

Pokretač matematike nije zaključivanje, nego mašta.

Mnogo zna tko zna da ne zna.

Onaj tko nikad nije pogriješio, nikad nije pokušao napraviti nešto novo

Jedna crtarija!

Ne podižući vrh pisaljke s papira i ne povlačeći dva puta istu crtu, nacrtaj jednim potezom ovu sliku (crte se ne smiju nigdje sjeći).

(Autor ovog zadatka je Charles L. Dogson, pisac poznate knjige za djecu „Alisa u zemlji čudesa“)

*Biolozi misle da su kemičari.
Kemičari misle da su fizičari.
Fizičari misle da su bogovi.
A Bog misli da je matematičar...*

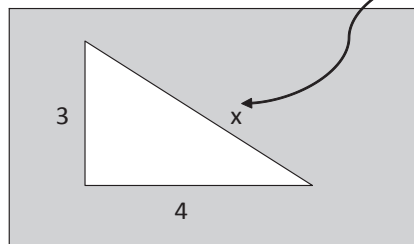
10 matematičkih zapovijedi

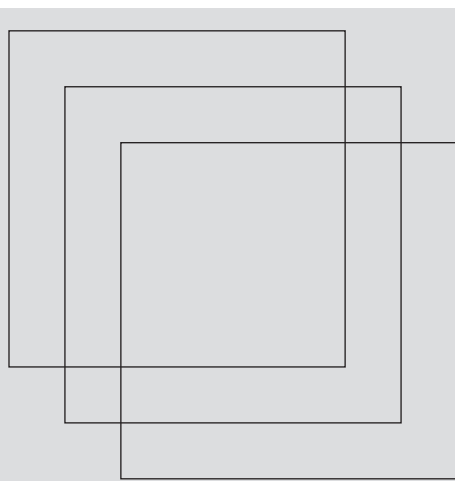
- Ja sam linearna jednačba tvoja, nemaj drugih jednačbi uz mene;
- Ne izusti „pi“ uzalud;
- Spomeni se da svetkuješ Pitagorin poučak;
- Poštuj brojnik i nazivnik da se pokrate i dobiješ cijeli broj;
- Ne dijeli s nulom;
- Ne korjenuj negativni broj;
- Ne ukradi minus ispred zgrade;
- Ne izusti da kvadratna jednačba nema rješenja;
- Ne poželi tuđi poučak za sebe;
- Ne poželi doktora matematike za bračnog druga.

Učitelj:
Pronađi x.

Učenik:
Evo ga ovdje!

Matematika je nekad tako jednostavna!

MATEMATIČKA KRIŽALJKA (za 7. i 8. razred)

1		2		3	4	5
		6	7			
8	9				10	11
12			13			14
	15				16	
17		18		21		
19	20					

Vodoravno:

1. Vrijednost izraza $2 \cdot 32 + 3 \cdot 17 + 16 \cdot 11 : 2$.
3. Opseg pravokutnika čija je površina 1320, a duljina jedne stranice 11.
6. Prethodnik broja 5180.
8. Proizvod je koštao 10 332 kn i pojeftinio 5%. Koliko će kupac platiti ako na novu cijenu mora platiti još 24.6 kn poreza?
10. Broj dijagonala iz jednog vrha mnogokuta sa šezdeset vrhova?
12. Najveći višekratnik broja 5 do 99.
13. 50% od 100.
14. Broj s kojim ne dijelimo.
15. Opseg raznostraničnog trokuta je 3250 cm. Kolika je duljina najkraće stranice ako se one odnose kao 3:5:2?
16. Izračunaj kut nasuprot osnovice jednako-kračnog trokuta ako je kut uz osnovicu 50° .
17. Površina pravokutnog trokuta s katetama 2 i 5.
18. Rješenje jednačbe $3x + (152 - 360 : 18 - 35) = (36 : 2 + 2) \cdot (19 + 147 : 7)$.
19. Površina pravokutnika kojemu je opseg 1950, a duljina jedne stranice 325.

Okomito:

1. Ako zadnju znamenku podijelimo s 3 i oduzmemo joj 1 dobit ćemo prvu znamenku, a znamo da je druga za 4 veći od prve, treća za 3 veća od druge, a zadnja broj 9, koji smo broj dobili?
2. Vrijednost izraza $(27 : 0.3 - 15 : 0.5) : 2 + 13 : 5 + 321.4$.
3. Vrijednost izraza $a - 3b$ za $a = 6$ i $b = 7$.
4. Stara cijena patika koje su pojeftinile 40% i sada koštaju 417 kn.
5. Najmanji prosti broj.
7. 1 000 000 podijeli s 2 i taj broj podijeli s 4 i oduzmi mu 19 968. Koji si broj dobio/la?
9. Površina romba čije su dijagonale 42.8 i 40.
11. Proizvod je pojeftinio 30% pa za tjedan dana poskupio 10%. Sada košta 5390 kn. Koliko je koštao prije pojeftinjenja?
16. NZD(16,24).
17. Koliko ima višekratnika broja 4 do 210?
20. Najmanji jednoznamenasti broj.
21. Apsolutna vrijednost izraza $-128 + 12 : (-3) + 67$

Križaljku izradile:
Gabrijela Šitum, nastavnica
Petra Čotić 7.c
Marina Gudelj 7.c

Stranicu izradili učenici 7.razreda (dodatna nastava) i nastavnica Gabrijela Šitum

Prvi dan u prvom razredu

12. rujna 2011. na Ravnim njivama vladala je usijana atmosfera – temperatura je s neba podgrijavalo neumorno sunce, a s tla usplahirene glave malenih prvašića.

U školi – napetost neviđenih razmjera: mame, tate, bake i djedovi škljocaju fotoaparatom na sve strane, braća i sestre u suzama, a prvašići u prvim redovima, spremni na boj. Dok su se na školskoj pozornici vršile posljednje pripreme za početak programa dobrodošlice, na licima novopečenih učenika mogle su se iščitati različite emocije. Neki su od straha zaboravili ime, drugi su se pak usredotočili na svoje mame ne sluteći kako je ovo jedan od važnijih trenutaka u njihovom malom životu.

I evo ga, gospodin ravnatelj škole stupa na pozornicu u pratnji učiteljica na čijim se licima također razaznaju znakovi uzbuđenja. Nakon što su svi zauzeli startne pozicije, uslijedile su riječi podrške i dobrodošlice... Kroz spontani razgovor ravnatelj se upoznaje s budućim prvašićima koji sramežljivo odgovaraju na postavljena pitanja. Zatim su na pozornicu istrčale članice ritmičke skupine 2. (3.) d razreda (učiteljica Anita Jukić) i zaplesale poznati *Pačji ples* kako bi se užarena atmosfera ipak malo primirila. U programu su još nastupili i bivši četvrtaši, Ante Bugarin i Luka Delić 4.(5.) a, s recitacijom o školskim mukama i radostima (učiteljica Marina Rozić).

Uskoro su se prvašići našli na prvim školskim mukama – valjalo je upoznati učiteljice i krenuti prema učionicama. Akavci, bekavci i cekavci nesigurno su koračali put staklenih vrata, a predvorjem je odjekivao pljesak roditelja.

U učionicama gužva, ali i poneko iznenađenje. Na klupama i pločama imena učenika, tko je znao pročitati ubrzo se našao na pravom mjestu i zaslužio prvu nagradu – čokoladicu. Teži dio posla bio je izgovoriti svoje ime ispred učiteljice i cijelog razreda... Ipak, snašli su se prvašići i na tom izazovu. Uslijedilo je još malo druženja, uputa za rad, neobičnih pitanja i prvi dan je uspješno priveden kraju. Maslačak im želi da jednako uspješno dočekaju i kraj prvog razreda!

Maslačak

1. a

1. b

1. c

Nastavnice, smijem li kihnuti

I ja bih dobio čokoladicu i sjeo u klupu!

Nastavnice, ja imam čudnu knjigu na kockice i crtlce!

U 1. c bilo je i gorko i slatko

Tko kaže da su učiteljice zločeste!

Prvi susret s ravnateljem...

Pačji ples ohrabrenja za male pačice

Učiteljice i ravnatelj spremni za nove izazove

Za Duju je škola prava strava

Cure se ne boje ničega pa ni škole!

Red je red, pa čak i prvog dana

Posjet Vatrogasnoj postrojbi grada Splita

Sredinom studenog učenici drugih razreda posjetili su Vatrogasnu postrojbu grada Splita u sklopu projekta *Zaštita od požara*. U predvorju nas je dočekaao vatrogasac Nikša. Razgovarajući s učenicima provjerio je koliko oni sami znaju o ovom zanimanju. Zatim smo krenuli u učionicu na kratko predavanje o vatrogasnoj abecedi, načinima gašenja požara kao i o ponašanju osoba zatečenih u požaru. Naglasak ove edukacije bio je na pravilnoj dojavi požara, opasnosti od crnog dima kojeg svakako treba izbjeći, a naučili su i da spašavanje ima prednost nad gašenjem. Učenici su na poklon dobili slikovnice prigodne tematike, a zatim su krenuli u razgledavanje poligona za vježbanje. Na kraju susreta je vatrogasac Nikša improvizirao požar zapaljivom tekućinom, a učiteljice su demonstrirale gašenje vatrogasnim aparatima punjenim pjenom i CO₂ dok su se učenici zabavljali bodreći i navijajući za svoje učiteljice. Oprostili smo se od ljubaznih domaćina zajedničkim fotografiranjem.

Branka Grčić

Igra vatrom najčešće izazove požar. Zato, oprez, što dalje od plamena!

Učiteljica demonstrira gašenje vatrogasnim aparatom, a mi pazimo da ne udahnemo crni dim

Promatramo uzbudljivo spuštanje vatrogasaca na zemlju

Pogledajte ovaj vozni park! Tko ne bi bio vatrogasac!

Ana Mudnić, 4. c

Leticia Grubišić, 2. b

Četvrtaši u posjetu Prvoj policijskoj postaji

Od 14. do 16. 12. 2011. u vremenu od 10 do 11.30 sati, u sklopu preventivnog programa, učenici četvrtih razreda posjetili su Prvu policijsku postaju u Splitu. Kontakt policajac proveo je s učenicima program MAH 1, gdje ih je uz kraće edukativno predavanje i razgovor upoznao s poslovima policije, posebice sa zadaćama kontakt policajca. U dijelu predavanja o raznim vrstama ovisnosti učenici su aktivno sudjelovali te pokazali zavidno znanje o vrstama ovisnosti i posljedicama koje izazivaju. Razgovaralo se i o štetnim posljedicama vandalizma, konzumiranja alkohola i opojnih droga.

Riječ je o preventivnoj akciji Ministarstva unutarnjih poslova kojom se kroz različite aktivnosti stanovništvo, a posebno djecu i mlade, želi potaknuti na zbližavanje i bolju suradnju s policijom. Kontakt policajac je spremno odgovarao na upite učenika. Grad Split i Policijska postaja Splitsko-dalmatinska su u znak dobrodošlice djeci osigurali promotivne knjižice *Moj podsjetnik M.A.H.*, koje

Predavanje kontakt policajca o programu MAH 1

im ostaju kao uspomena na posjet policijskoj postaji, a tematski obrađuju odnos djece i policije te razvijaju svijest o samozaštitnom ponašanju kroz priče, zagonetke, rebuse i razne zanimljivosti.

Zdravka Alujević

Trećaši u knjižnici

Učenici 3. d razreda s učiteljicom Anitom Jukić posjetili su našu školsku knjižnicu gdje ih je srdačno dočekala knjižničarka Ana Bonači. Cilj je učiniti školsku knjižnicu važnim dijelom odgojno- obrazovnog procesa i osposobiti učenike da se koriste knjižnicom u svakodnevnom životu i radu. Radoznali učenici upoznali su se s rječnicima, enciklopedijama, leksikonima i ostalim fondom naše školske knjižnice jer je ona izvor informacija i znanja, informacijsko, medijsko i komunikacijsko središte svake škole.

Maslačak

Izlet u Nin i Zadar

Dana 23. 3. 2012. četvrtaši naše škole s učiteljicama Jelom Ivković, Jadrankom Bitangom i Zdravkom Alujević krenuli su na izlet u Nin i Zadar. Prvo smo posjetili Solanu Nin gdje smo naučili da je ona ornitološki rezervat koji udovoljava preko 280 vrsta ptica, a najposebnija je ptica vlastelica koja upravo tu leže svoja jaja. U sklopu solane je i muzej koji sadrži i edukativne segmente koji prikazuju povijest soli i načine njene primjene s posebnim osvrtom na Cvijet soli kojeg ljubitelji hra-

Pozdrav Suncu

ne od milja zovu "kavijar soli" zbog svog jedinstvenog okusa, sastava i načina sakupljanja.

Putovanje smo nastavili prema Ninu, starohrvatskom gradiću u kojem smo razgledali crkve sv. Anzelma, sv. Križa, sv. Nikole. Naučili smo da je crkva sv. Križa ujedno i najmanja katedrala na svijetu, a u svoje vrijeme je služila kao sat i kalendar. Slikali smo se ispred Grgura Ninskog, slušali o burnoj prošlosti maloga gradića, a potom pomalo umorni i gladni nastavili put prema Zadru. Nakon obilnog ručka obišli smo Muzej antičkog stakla, jedinstvenu kulturnu instituciju, ne samo u

Hrvatskoj već i u svijetu. Nakon što smo uživali u ljepotama sv. Donata, sv. Stošije, Trga pet bunara, učenici su iskoristili slobodno vrijeme za sladoled ili kupnju razglednica i suvenira. Ostvarili smo i komunikaciju s prirodom putem Morskih orgulja, protegnuli se preko umjetničke instalacije Pozdrav Suncu te se pozdravili s predivnim gradom. Putem kući zaustavili smo se na vidikovcu Krka gdje smo igrali ragbi i nogomet te uživali u prekrasnom pogledu na Skradin i rijeku Krku. Sretni i zadovoljni stigli smo ispred škole u kasnim popodnevnim satima.

Zdravka Alujević

Učiteljice na okupu

Stigli smo u Zadar

Zec i oblutak

Išao mladi zec šumom i ugledao oblutak. "O, gle ti ovo! Je li to pisanica?" Nije bio siguran, ali svejedno uzme oblutak i stane slikati po njemu. Kad ga je stariji zec vidio odmah ga je zaustavio. "Što to radiš? Nije ti to pisanica! Ako nešto ne znaš, pitaj!"

Mia Vrdoljak, 3. c

Lara Šimundić, 1. b

Filip Roso, 2. d

Moj prijatelj

Moj prijatelj se zove Duje. Nedavno je napunio osam godina. Ima velike smeđe oči. Nos mu ima oblik malenog krumpirića. Kosa mu je crna i kratka, voli raditi "irokezu". Put mu je blijeda jer ništa ne jede. Jako je visok. Voli odijevati trenerke i tenisice. Trenira nogomet. Sviđa mi se što je duhovit, sve mu mogu reći i zna čuvati tajnu. Ne sviđa mi se što je hiperaktivan i brbljav. Jako mi je drago što je on moj prijatelj!

Stella Borić, 2. d

Snijeg u Splitu

Na radiju i televiziji su govorili da će padati snijeg. Neki ljudi to nisu ozbiljno shvatili jer se to u Splitu rijetko događa. Tog jutra sam se probudila i tata mi je rekao da pada snijeg. Pogledala sam kroz prozor i vidjela da stvarno pada. Roditelji mi nisu dali da idem vani jer je bilo jako hladno. Kad se vjetar smirio, otišla sam ispred zgrade i grudala se s prijateljicama, sekam i mamom. Poslije smo pokušale napraviti snjegovića, ali nam nije uspijevalo. Bilo nam je jako lijepo. Na televiziji smo gledali kako je mnogo ljudi završilo na hitnoj pomoći. Bila sam sretna što nema škole. Drugi snijeg se brzo otopio. Prvi dan u školi s prijateljima sam pričala o snježnim praznicima.

Lara Sarić, 2. d

Moja prva ljubav

Moja prva ljubav dogodila se u vrtiću. Imala je najljepše oči, dugu kosu i čaroban osmijeh. Često se pravila važna. Trudio sam se uvijek biti pored nje. Ne znam je li ona to primjećivala. Mnogi dječaci su joj za Valentinovo crtali srca. Ja nikada nisam, da se ne izdam. Danas je često sretnem, ali mi srce ne kuca onako jako kao što je kucalo u vrtiću.

Luka Čelebija, 4. a

Lea Alebić, 4. b

Ja sam zima

Ja živim na Sjevernom polu kod Djeda Božićnjaka. Volim posipati šećer za fritule po jelkama. Kad završim s poslom koji mi je dao djed, idem kod Majke prirode. Ona mi kaže da moram odnijeti snijeg u Japan zato što je tamo jesen završila s poslom. Tako sam i učinila. U Japanu sam završila posao. Tamo sada stiže proljeće. Djeco, sigurno sam vam ja najdraže godišnje doba zato što ja donosim Božić i snijeg. Drugi put dođite me posjetiti na Sjevernom polu.

Marko Tošić, 3. a

Hladnjak u svemiru

Zove se hladnjak. Bijel je i prilijepljen uza zid. Uvijek je pun hrane. Ne voli kada ga previše otvaraju jer mu bude hladno. Zaljubljen je u hladnjak. Voli ju svim svojim hladnim srcem. Najbolji su mu prijatelji perilica rublja zvana Pera i sudoper zvan Ivo. Najviše voli kada u njemu ima slatkiša jer ga tada vesela djeca otvaraju i jedu iz njega. Dok bi spavao sanjao bi da je u svemiru. Jednog jutra hladnjak se probudio i bio je zaista u svemiru. Na Mjesecu je bio jedan dan i već mu je dosadilo. Shvatio je da ni jedan put u svemir nije bolji od pravoga prijateljstva. Tada se hladnjak vratio tamo gdje mu je i mjesto - u kuhinju. Shvatio je da svoj život ne bi mijenjao ni za što.

Dani Copić, 4. a

Borna Knez, 4. c

Luka Jurić, 4. a

Bila sam dvorska dama na dvorcu kralja Petra Svačića

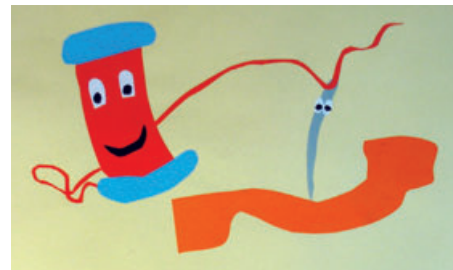
Živjela sam u prekrasnom dvorcu, dvorcu kralja Petra Svačića. Zvala sam se Dora. Imala sam služavku koja mi je prala, peglala i slagala odjeću. Imala sam mnogo damskih šešira. Oni su se pletli po boji haljine. Lijepi šeširi su me činili ljepšom. Svaki dan mi je dolazila moja osobna pomoćnica za pravljene punđe od puno lokni. U prizemlju se svaku večer održavao bal. Plesala sam s Petrom Svačićem. Za bal sam se uvijek najljepše odijevala. Dane sam provodila šetajući se u prekrasno uređenom vrtu. Bilo je lijepo živjeti u tom dvorcu.

Dora Božidar, 4. a

Da sam ja zima

Čekam snijeg već godinama bar da ga do koljena bude. Ove godine uzeo sam stvar u svoje ruke i postao zima. Zabijelio sam grad, krovoze, ulice... Vjetar sam nagovorio da ne puše, kišu da se sakrije, a sunce da manje grije. Bilo je vrijeme Božića i sva su se djeca veselila. Svi su se grudali, sanjkali, a neki su izvadili i skije. Svi su bili sretni, čak i oni što su se ozlijedili. Ja sam se jako mučio što se ne mogu skupa s njima zabavljati, ali sam bio sretan. Dugo sam čekao snijeg i bijele radosti, a morao sam biti zima. Dogodine neka me netko zamijeni i sve zabijeli, a ja da budem veselo dijete.

Dinko Mudnić, 4. a

Angela Tarabarić, 4. b

Jesen

Stabla su žuta,
jesen gradom luta.
Za mjesec, dva
stići će zima ljuta.

Stalno padaju kiše,
svako se stablo njiše,
kao da mi šapće:
"Ljeta nema više!"

Zimnica se sprema
jer zimi hrane nema.
Pletu se kapice
da zimi štite lice.

Kišobran svaki čovjek treba
dok padaju
kišne kapi
s neba.

Karla Božić - Petričević, 4. a

Iz Lucijinog pera

Zima

Dobar dan, ja sam Zima. Nikome to još nisam otkrila, ali zapravo, moje pravo ime je Ledena Snježana. Kako je to bilo predugo, prozvali su me Zima. Imam plave oči i inje na mjestu gdje je vama kosa. Iskreno, ne znam se baš opisivati, više volim štipati djecu i puhati u njih. No, kad me već želite vidjeti, dođite u moj dom. Moja kuća je na Antarktici. Izgradili su je pingvini još jako davno. Malena je da mi glava skoro dodiruje moj zlatni luster od leda. U kutu je ormarić s mojim ledenim cipelama, a u drugom kutu metla. Ne služi mi da metem snijeg, kojeg ima gomila na podu, već da je dam snjegoviću. U sredini je stol s ružom koji je sad statua od kristala. Ja vam, djeco, spavam na krovu, na dimnjaku, makar nisam roda. Ah, da, roda! Dobro sam se sjetila! Roda je razlog zašto na proljeće dolazim u drugi ledeni dom. Vidite, moj dom je poseban. Iako je na Antarktici, u njemu se otopi u snijeg i zatopli. Zato u njega ponekad dođu i djeca. Ne bi tada bio problem da ostanem spavati na dimnjaku, ali opasna roda preuzima moj dimnjak. Zato na proljeće odlazim na drugi kraj Antarktike u visoki ledeni dvor. Prepun je odaja, hodnika i ostalog, a sa mnom živi Djed Mraz i njegova žena. Kad opet dođe moje vrijeme vraćam se u onaj svoj drugi dom. I tako se moj život vrti u krug.

Uskrs u kutiji igračka

Dok smo ga mi slavili, Uskrs je navratio i u kutiju igračka. Plastična kokoš se veselo glasala i šetala po kutiji. Mamin stari šal je sebe obojio u šareno i pružio se u kutiji. Olovke su u prašnjavu bilježnicu pisale uskrsne pjesme. Lopka je preuzela oblik jajeta i uskočila u plastičnu posudu koja je kuhala nešto fino za Uskrs. Mala figura poštara se u autiću odvezla u kuću plišanog zeca i dovela ga s jajima u kutiju igračka. Radost je zavladala i u obitelji lutaka, one su se tuckale i prosule žumanjke i bjelanjke po kutiji igračka. Mali plastični mobitel je stalno zvonio, zvale su ga susjedne kutije igračka i zaželele sretan Uskrs. I ja ovom prilikom želim vama i svim igračkama svijeta sretan Uskrs!

Moja mama

Želiš li biti kao moja mama,
odreci se svih mana.
Smiješi se kao sunce,
sina zovi Marko, a kćer Luce.
Radi sve bez po muke,
imaj jako vrijedne ruke.
Ali uzalud je da nabrajam sve,
biti kao moja mama,
nemoguće je, zar ne?

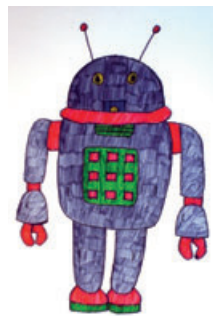
Bili grad

A ljudi moji šta se zbilo
sve nan se zabililo!
Grad je snijig pokrija
i nije se ni posli tri dana otopija.
Sve nas je smrznija
u kuće odveja i grijalice doveja.
Zaustavija aute, pokrija pute
i svi smo se čudili koliko ga ima
i kako je prozore sledija svima.
Dica su izletila iz kuća i stanova
puna snježnih planova
pa je snjegović doša u Split
šta nisi moga ni zamisliti.
Saonice su se spustile niz brdo Marjan
sve je bilo ka neki san.
Klizala se dica po ledu
i valjala po snigu
ka Janica i Ivica
skijala se dica veselih lica.
Čizma nan je upala u snig
i jedva se mogla očistiti,
a pola Splita je mislilo
da neće bit sniga- sigurno!
Neki ljudi došli su u Split
za sunce i more doživit
pa ih je iznenadilo tad
kad su ugledali bili grad,
Na sušilu se suše šalovi, kape, jakete
da budu spremne za nove snježne sate.
Sve je drugačije sad,
a šta ćemo,
Split je posta bili grad!

Život na selu

Želite li upoznati život na selu?
Ozbiljno vam velim:
pripremite se za zabavu preveselu!
Ujutro se idite umiti vodom iz bunara,
a onda za sreću pozdravite komarca i bubamara.
Točno u podne pozovite baka i ti prijatelje iz sela,
za hranu uzmite povrće iz vrta
i kreće gozba vesela.
A u sedam sati kruh se peče
i svakome kaže: "Dobra večer!"
Za večeru se topli kruh jede, u zvjezdanoj noći,
a nakon slatke večere u krevet se mora poći.
Kad se zora opet pojavi,
u dvorištu se bude veseli mravi.
Pada rosa, a budna baka do vrata ide bosa.
Od radosti što se zdrava budi pusti četiri suze,
obriše ih, nasmije se i kravu pomuše.
Od mlijeka unucima topli napitak napravi,
a oni se bude svježiji i zdravi.
I opet nakon igre, u podne,
baka djedu kuha juhu vrelu.
Nije li divan
život na selu?!

Lucija Mandarić, 3. a

Ana Mudnić, 4.c

Ana Laus, 4.c

Laura Kovačević, 2. d

Događaj koji me nasmijao

Bio je snijeg velik kao nikada do sad. Izašao sam toplo odjeven, a u ruci su mi bile sanjke. Sva djeca i roditelji su se sanjkali. Najsmješniji je mi je bilo kad je moj tata rekao da uzmemo iz kuće tepsije za kolače. Otišao sam kući po dvije tepsije za mene i brata. Kad sam došao s tepsijama svi su ih već imali. Moj tata je uzeo jednu i počeo se klizati. Meni je bilo smiješno što se nije klizao niti jedan otac nego samo moj. Izgledao je kao malo dijete. Pitao je djecu hoćemo li napraviti vlakić, a moju mamu hoće li se klizati. Ona je rekla da ne želi ali tata ju je nagovorio pa je krenula. Nije bila spremna pa joj se izmakla tepsija. Svi smo se smijali. Mama je rekla da se neće više klizati nego samo gledati. Nikada neću zaboraviti tatino klizanje jer je to bio najsmješniji trenutak u mom životu.

Matej Polić, 3. b

Tina Rajčić, 1. a

Viktor Bilokapić, 1. b

Proljeće već ide- zima nas ostavlja

Jesen i ljeto govore zimi: "Čuli smo kako će već danas doći proljeće na prijestolje. Zar se ne veseliš?" Zima im odgovori: "Kako bih se mogla veseliti kad napuštam prijestolje, kad snijega nema, kad je tu sunce umjesto tmurnih oblaka." "Hej, društvo, evo me!" reče proljeće sretnog i nasmijanog lica. Odmah je otvorilo svoj kufer i čudesnim štapom raspršilo čaroliju. Cvijeće je počelo cvjetati, sunce otapati ostatke snijega i leda, ptičice su veselo zacvrkutale. Sve je opet lijepo. Zimi se pojavio bljedji smiješak na licu. Djeca veselo uzvikuju: "Proljeće već ide, zima nas ostavlja!"

Tea Milun, 3. b

Proljeće je došlo. Ptice pjevaju, a djeca trče po travi. Zima odlazi na snježnim oblacima. Djeca su sretna što se mogu igrati. Zima se nada da će djeca biti sretna i kad ona ode u daleke krajeve. Dotrčala sam u vrt i vidjela da cvatu ljubice i daju prekrasan miris prirodi, a sunce ju je ugrijalo svojim toplim zrakama. Djeca su i malo tužna što se više ne mogu skijati i grudati. Djevojčice se hvalisaju kako su već napravile pet vjenčića, a dječaci su sretni što mogu na igralištu igrati nogomet.

Ana Rajčić, 3. b

Proljeće će uskoro pokucati na naša vrata. Cvijeće će uskoro rasti na zelenoj livadi, a dani će biti sve topliji. Ja volim proljeće jer se mogu igrati na zelenoj travi i brati cvijeće za mamu i učiteljicu. Zima nas je ove godine iznenadila velikim snijegom. Na kraju je bila tužna jer je došao njezin kraj, a proljeće je sretno jer će napokon pokazati svoje šareno lice kao što je i zima pokazala svoje hladne zube.

Toni Krstulović, 3. b

Ubrzo će doći proljeće i tiho pokucati na naša vrata. Zima će sa suzama u očima otići i ponijeti sa sobom kišu, snijeg i hladnoću. Spakirat će se, sjesti na oblake i krenuti. Još mora s vrhova planina pomesti snijeg i poskidati svjetlacavo inje s grana. Ide na dugo putovanje, a usput će pozdraviti proljeće. Proljeće će s osmijehom na licu, svojim ugodnim glasom pozvati rode i ostale selice da se vrate kući. I ove godine imat će pune ruke posla. Posijati će zelenu travicu, posaditi cvijeće i stabla ukrasiti nježnim cvjetovima.

Mara Kristina Barišić, 3. b

Blanka Kelava, 4. b

REČI "NE" RAZLIČITIM VRSTAMA OVISNOSTI

U sklopu provođenja preventivnih programa u školi svake se godine na neki način dotaknemo problematike ovisnosti. Ove godine tematika ovisnosti odrađena je u dva dijela. Prvi dio odrađen je u obliku kratke ankete, a drugi kao radionica na satu razrednika. Program je namijenjen učenicima sedmih razreda. Anкета za učenike sastojala se od dvanaest pitanja. Od toga se šest pitanja odnosi na ovisnost, a ostala pitanja na provođenje slobodnog vremena. Radionica „Pušiti ili ne?“ potakla je učenike na promišljanje o tome kako donose odluke.

ANKETA

Ideja je da se ovakva ista anketa provodi i narednih nekoliko godina s učenicima sedmih razreda u cilju praćenja promjena u određenim područjima (pušenje, alkohol, droge, slobodno vrijeme). Prema dobivenim rezultatima moguće je i planirati na kojem području treba više raditi. Za ovaj izvještaj obradila sam šest pitanja koja se odnose na ovisnosti:

- jesu li probali alkohol
- jesu li probali cigarete
- misle li da učenici osnovne škole uzimaju drogu
- znaju li kako bi mogli doći do droge
- misle li da imaju dovoljno znanja o opasnostima sredstava ovisnosti
- kockaju li

Zaključak koji je proizašao iz analize ankete je da je mladima privlačniji, i vjerojatno dostupniji, alkohol od cigareta. Ako usporedimo: od 86 ispitanih učenika (44 djevojčice i 42 dječaka) njih 73 nije nikada probalo cigaretu, a 47 nije nikada probalo alkohol; 22 učenika su probala cigaretu, a 31 alkohol; samo jedan učenik povremeno puši (pretpostavka je da su učenici potpuno iskreno odgovarali, anketa je anonimna) a čak 8 (4 dječaka i 4 djevojčice) povremeno pije alkohol. Ne postoji razlika u rezultatima s obzirom na spol niti je povezano da su ona djeca koja su probala alkohol probala i cigarete. U postotcima to izgleda ovako:

	Nisu probali	Probali	Ponekad koriste
Pušenje	85%	14%	1%
Alkohol	55%	36%	9%

Školska defektologinja Bruna Dadić

Iako ova naša mala anketa nema težinu pravog istraživanja ipak smatram da su rezultati zabrinjavajući. Čini mi se da smo toliko okruženi kampanjama protiv pušenja: akcijama, plakatima, upozorenjima kako nikotin utječe na naše zdravlje da smo zanemarili alkohol. Kod djece se stvara dojam da alkohol i nije tako strašan. Preporuča se čaša vina nakon ručka, slušamo pjesme koje alkohol spominju kao izuzetan način zabave: „ko ne pije virovat mu nije“, „domaće vino nije alkohol“, „za veselje i za bol“. Ovakvi rezultati nas upućuju da iduće godine malo više pažnje posvetimo našoj maloj borbi protiv alkohola.

RADIONICA

U radionici smo razgovarali o donošenju odluka. Kako donosimo odluke, tko ili što utječe na naše odluke? Kroz opis dva različita dječaka (njihov način razmišljanja, odnos prema okolini, utjecaj vršnjaka) došli smo do zaključka da dječak koji je nesiguran, povodljiv, bez samopouzdanja ima više izgleda da uzme cigaretu ili da ga se nagovori na nešto drugo. Ovdje sam se zabrinula što naši učenici još uvijek vjeruju da će im nepoznata osoba ponuditi neko od sredstava ovisnosti i da će biti lako odbiti. Opasnosti su uglavnom puno bliže, u krugovima njihovih vršnjaka, poznanika i na to ih moramo ozbiljno upozoriti. Na kraju našeg susreta smo zaključili da je najvažnije biti siguran u sebe i u svoje stavove. Ako dobro ne poznajemo sebe, svoje vrijednosne stavove ili ciljeve i ako nismo svjesni vanjskih pritisaka koji utječu na našu odluku, naš izbor ne može biti slobodan i u našem interesu.

Bruna Dadić, prof.

INTERNET I DJECA

Kroz rad na računalu djeca uče, na zabavan i zanimljiv način, kako koristiti informatičku tehnologiju. Istovremeno, razvoj informatike, njezina interaktivnost i povećana mogućnost komuniciranja sve više predstavljaju rizik za sve korisnike, a ponajviše za djecu.

Internet se najčešće rabi radi zabave i opuštanja. Zbog toga ga se često doživljava bezopasnim, vrlo korisnim i zanimljivim. Djelomično, on to i jest, sve dok ne prelazi okvire umjerene i svrhovite uporabe koja ne utječe nepovoljno na druge aspekte funkcioniranja djece i odraslih.

Hrabri telefon je proveo istraživanje o uporabi interneta kod djece. Evo nekih rezultata:

- oko 75 % djece ima iskustva s korištenjem interneta
- 56 % djece koristilo je ponekad "chat", a 34 % djece to radi redovito
- 56 % djece internet koristi nasamo, a samo 49 % u prisustvu roditelja
- 54 % djece ima e-mail adresu, a oko 24 % šalje mailove redovito
- 27 % djece bilo je izloženo različitim porukama seksualnog sadržaja

Neke od prednosti interneta su:

- brza dostupnost informacijama
- sve je odmah dostupno
- predstavlja izvor zabave
- omogućuje komunikaciju, bez obzira gdje se nalazimo
- potiče razvoj kreativnosti
- razmjena iskustva, mišljenja, informacija s vršnjacima sličnih interesa ili problema

Neke od opasnosti korištenja interneta:

- izloženost neprimjerenim seksualnim sadržajima
- izloženost uznemiravajućim i neprijateljskim porukama
- pretjerana izoliranost djece i mladih radi prečestog ili dugotrajnog korištenja internetom

Budući da djeca mnogo slobodnog vremena provode ispred računala, bez ograničenja i bez prisutnosti odraslih, ona čine vrlo rizičnu skupinu za razvoj ovisnosti o internetu ili računalnim igricama. Pretjerano provođenje vremena ispred računala može biti način na koji djeca kompenziraju neke nedostatke poput slabih socijalnih vještina ili sramežljivost te se povlače u svijet interneta, računalnih igara i virtualnog komuniciranja što se kratkoročno može činiti zanimljivim, no dugoročno gledano može dovesti do potpunog gubitka kontakta sa stvarnim prijateljima i članovima obitelji.

Ono što ovisnost o računalu čini specifičnim u odnosu na druga sredstva ovisnosti, a time rizičnim, jest to što su oni dio naše svakodnevnice, to što ih se ne može (niti bi ih se trebalo) zabraniti, kao i to što zbog pretjeranog korištenja računala nitko nikad nije završio u zatvoru, niti je osuđen za prekomjerno iscrpljivanje sebe trudeći se postići što višu razinu igre. Zato je važno poznavati tu problematiku i na vrijeme reagirati da bi se spriječio razvoj težih oblika te vrste ovisničkog ponašanja.

U djece mogu biti prisutni i fizički znakovi ovisnosti:

- poteškoće sa spavanjem ili promjene u ritmu spavanja i zamjena dan za noć
- suhe oči zbog nedovoljne količine treptaja
- bol u leđima i u vratu
- glavobolje
- zanemarivanje jela (hranjenje ispred računala ili preskakanje obroka)
- zanemarivanje osobne higijene

Savjeti za roditelje:

- računalu nije nikada mjesto u dječjoj sobi
- zaineresirajte se što dijete radi "online"
- naučite djecu da zaštite osobne podatke
- zaštitite djecu u virtualnom svijetu kao što to radite u svakodnevnom životu

Školska liječnica dr. Marija Dabro

Savjeti za djecu i mlade:

- lozinku sačuvajte za sebe, ona je tajna
- ne otkrivaj strancima na internetu osobne podatke
- ne odlazi sam na sastanke s internet-skim prijateljem
- ne vjeruj svemu što pišu novi prijatelji na internetu jer je moguće da se pretvaraju
- ne upuštaj se u razgovor o seksualnim temama

NE ZABORAVITE!

RJEŠENJE PROBLEMA VEZANIH UZ KORIŠTENJE RAČUNALA NIJE U ZABRANI PRISTUPA. DJECU TREBA UČITI KAKO ISPRAVNO RABITI INTERNET, UPOZNATI IH S PREDNOSTIMA I OPASNOSTIMA INTERNETA, A SVE TO KAKO BI SE SPRIJEČIO RAZVOJ OVISNIČKOG PONAŠANJA TE VRIJEDNO ZAŠTITILO DJECU OD RIZIKA KOJI INTERNET NOSI SA SOBOM.

S poštovanjem.
Pozdravlja vas vaša doktorica Dabro!

Daniela Soldić, 5. a

TRADICIONALNI IZLET NASTAVNIKA POVODOM DANA ŠKOLE Oj Neretvo, vodo ladna...

Sve je započelo početkom svibnja 2011. kada je na oglasnoj ploči u zbornici osvanula geografska karta na kojoj je bilo ucrtano planirano putovanje: Split-Imotski-Mostar-Međugorje-Split. Nastavnici željni druženja i spremni na višesatnu vožnju imotskim i hercegovačkim puteljcima potvrdili su svoje namjere potpisom pored karte. Trebalo je još samo proći nekoliko dana do Dana škole i avantura je mogla otpočeti.

Imota – gradić mitova i legendi

27. svibnja 2011., nešto prije 7 sati ispred škole okupljaju se nastavnici željni sna, ali još uvijek spremni na druženje. Sunčano kasno-proljetno jutro i dobro društvo obećavali su jedan ugodan i opuštajući dan. Nakon kraće vožnje autocestom i još nešto vožnje više krivudavom cestom uz glasnu pratnju „imotskih vodiča“ stižemo u Imotski, gradić smješten u dubokom zaleđu Dalmatinske zagore. Arhitektura Imotskog lako će smesti onoga tko slučajno ili namjerno nije rođen u ovom prelijepom kraju. S obzirom na geografski položaj i povijesne činjenice očekivali bismo jedan kontinentalniji ugođaj, možda s primjesom istočnjačkih kultura. Međutim, kamene kuće, uske ulice sa strmim kamenim stepenicama u staroj gradskoj jezgri daju Imotskom obilježja primorskog gradića. Iako Imotski obiluje znamenitostima mi ipak odlazimo tamo gdje se mora otći – na vidikovac iznad Modrog jezera. Uz Crveno jezero, Modro jezero je jedna od najvećih prirodnih ljepota ovog kraja. Jezero koje je nastalo urušavanjem podvodnih špilja danas je omiljeno kupalište i izletišta Imočana, ali i turista. Obale ovog jezera skrivaju mnoge tajne, a jedna od njih je i legenda o Hasanaginici, heroini koja je pokopana u blizini jezera, u predjelu zvanom *Gaj*. Malo slikavanja, opet malo „imotskih vodiča“ i gotovo. Prekrasna šetnica koja vodi do samog jezera nije bila predmetom naših želja, odlučili smo je ostaviti negaženu za neki drugi izlet, a ovo kratko proputovanje iskoristiti za neke druge aktivnosti. Ovisno o afinitetima pojedinaca formirale su se grupice koje su imale zadatak pola sata u Imotskom provesti prema vlastitom izboru. Neki su se otisnuli put *Topane*, tvrđave u blizini jezera; drugi, još uvijek malo sneni, odlaze u potragu za autohtonom imotskom kavanom, treći su se nakon kraćeg lutanja priklonili navedenim skupinama. Uskoro smo svi opet u autobusu, iako za nekima traje potjera (razlozi poznati sudionicima izleta). Malo orniji krećemo dalje, put granice s BiH, pripremamo putovnice i pogledima se opraštamo od zelenih i ponosnih imotskih polja.

U vrućem srcu Hercegovine

Preko Vinjana Donjih, bez zaustavljanja u Savićima, krećemo prema Mostaru udaljenom svega 60-ak km od Imotskog. Mostar, kame-

Na putu prema dolje

na ruža, nalazi se u srcu Hercegovine, smješten u kotlini okruženoj brdima i planinama, od kojih osobito dominiraju planine Velež i Prenj. Iz daljine se nazire križ na brdu Hum, simbol ratnih stradanja i razaranja u ovom multietničkom gradu. Nekada najtopliji grad bivše Jugoslavije, danas najtopliji grad u BiH (s temperaturama do 45 stupnjeva ljeti), dočekao nas je okupan suncem. Pokraj obnovljene franjevačke Crkve sv. Petra i Pavla čeka nas službeni vodič,

Ravnatelj u istočnjačkom izdanju

Mostarka Petra, koja nas kroz edukativnu šetnju upoznaje s bogatom i burnom poviješću grada. Ostaci bitaka, raznih vladara i vladavina ostavili su trajni pečat na izgled grada, ali i na strukturu stanovništva. Jedan od ostataka krije se i u imenu grada: Mostar – ime nas asocira na most, kojih je u urbanom dijelu grada bilo čak osam. Međutim, naša asocijacija i nije sasvim točna. U vrijeme austrougarske vladavine i cara Franje Josipa (vrijeme gospodarskog procvata Mostara i Hercegovine) Mostarom se gradi sve veći broj mostova preko Neretve. Mostove čuvaju mostari, a oni koji žele prijeći most moraju platiti mostarinu. Upravo po mostarima Mostar nosi svoje ime. Nemoguće je na papir prenijeti ljepotu koju skriva središte Mostara, još kad tome pridodate emocije prelazeći u istočni dio Mostara, pisanje postaje još teže. Nakon što su se nastavnice jedva oduprle svom potrošačkom nagonu gledajući mnoštvo šarenih štandova s relativno jeftinim suvenirima, dolazimo do dijela grada gdje zasigurno zastaje dah svakom putniku namjerniku – Stari most. Još nismo ni stigli udahnuti, a s kamene ograde

nas zaskoči mladić nemostarskog naglaska nudeći skok u hladnu Neretvu s visine od 20 m za nekoliko eura, konvertibilnih maraka ili kuna, sasvim svejedno. Naravno, kakvi bismo mi bili turisti da ne nasjedamo na turističke atrakcije. I dok mi skupljajmo novac za nagradu, pojavi se jedan drugi mladić, rashlađen i spreman za vratolomiju. Bilo je strašno gledati kako čovjek riskira svoj život, ali biznis je biznis, a očito je riječ o unosnom riskiranju života.

S one strane mosta

Probijamo se dalje kroz gužvu, slušajući kako je Stari most nastajao devet godina (1557.-1566.) zahvaljujući turskom graditelju Hajrudinu prema nalogu sultana Sulejmana Veličanstvenog, a na zahtjev stanovnika koji su željeli zamijeniti drveni most kamenim. Pogled na most s istočne strane još je veličanstveniji. Divimo se i saznajemo kako ga Hajrudin nije uspio ni vidjeti pobjegavši zbog Sulejmanovih prijetnji ukoliko se most sruši. Nažalost, tih prijetnji se nisu pribijavali oni koji su 1993.g. u jeku hrvatsko-bošnjačkih sukoba srušili Stari most. Most su najprije oštetili pripadnici srpskih i bošnjačkih vojnih snaga, a dokrajčili pripadnici HVO-a želeći zaštititi hrvatsko stanovništvo na zapadnoj strani. Iako je most obnovljen 2004. i uvršten na listu UNESCO-vih zaštićenih spomenika kulture, teško je reći da taj most išta povezuje.

Penjemo se prema **Karađoz-begovoj džamiji** uživajući u mirisima kave i istoka. Druga strana, druga kultura. Ulazimo u džamiju. Islam, religija koja zapanjuje, vjerojatno ponajprije zbog svoje različitosti, a zatim i zbog nepoznavanja iste. Jedan od islamskih običaja kaže da se u džamiju ulazi desnom nogom, a izlazi lijevom. Naravno većina je ušla pogrešnom nogom, ali ne zbog nepoštivanja tuđe religije. Dok su neki ozbiljno slušali priče o patrijarhalnom islamskom svijetu, pogrebnim običajima i vjerovanjima, manje ozbiljni sudionici izleta bavili su se skrivanjem cipela. Naravno, da se uvijek veselimo neozbiljnim pojedincima, pa čak i u džamiji.

Sljedeća postaja: **Bišćevića kuća**. Ulazimo u prostrano dvorište gdje nas vodič upoznaje s orijentalnim načinom života pokazujući nam

Pogled s druge strane - očaravajući

Dok neki slušaju, neki se bave cipelarskim radnjama...

kuhinju, posuđe i pokućstvo iz turske svakodnevice. Opet izuivanje cipela, penjemo se na kat, odlazimo u prostoriju za razgovor – divanah. Ta se prostorija nalazi na stupovima koji se izdižu nad Neretvom zbog čega kuća nosi i naziv Bišćevića čošak. Nismo probali dimije, niti pili kafu iz fildžana, ali smo ugodno prodivanili.

Usljedilo je vrijeme za trošenje i relaksaciju. Ukrasni predmeti, torbe, naušnice, marama i prekrasni suvenirni uz malo cjenkanja začas su izmamili razne valute iz naših novčanika. Već pomalo gladni i istrošeni krećemo put zapadne strane gdje nas čeka autobus i nastavak putovanja.

Mostarsko je poslijepodne trajalo prekratko da bismo se nauživali svih ljepota, ali ipak dovoljno dugo da se poželimo vratiti u taj prekrasni hercegovački gradić. Nastavljamo i dalje hercegovačkim asfaltom, vijugavom cestom idemo prema Etno-selu Herceg. Ni slutili nismo što će nas tamo dočekati.

Hercegovačko selo u suvremenom izdanju

Etno-selo Herceg

Znali smo da slijedi vrijeme odmora i ručka, ali nismo znali da će taj odmor i ručak biti tako ugodni. Etno-selo Herceg, kamena oaza izrasla u blizini Međugorja, već na prvi pogled plijeni svojom ljepotom i dotjeranošću. Pedesetak kamenih kućica simbolizira nekadašnje hercegovačko selo, a u svakoj od kućica krije se neka autohtona djelatnost vezana uz život u kamenu i kršu. Nakon kratke šetnje, brojnih uzdaha divljenja, želudac nas ipak vuče k središnjoj kući gdje se nalazi restoran *Herceg*. Kao što smo uživali u razgledavanju Hercegovine, jednako zadovoljstvo priredile su nam i hercegovačke delikatese koje smo kušali. Netom poslije ručka restoranom se zaorilo: Po-

nosna moja je zemlja... Uz glazbenu pratnju naših gitarističkih virtuozu nizali su se brojni hercegovački i dalmatinski stihovi. Pjevalo se i plesalo, ali nažalost ne zadugo. Split je bio daleko, a pred nama odlazak u Međugorje, Gospino svetište.

Međugorje – mjesto molitve i mira

Već pomalo umorni od putovanja i pjesme stižemo u Međugorje. Susret s tim mjestom uvijek iznova potiče na ozbiljnost i molitvu. Na mjestu siromašnog hercegovačkog sela danas se u podnožju Brda ukazanja bijeli grad rođen u molitvama Kraljici Mira. Od Gospinog ukazanja prije trideset godina do danas ovim krajem prošli su milijuni hodočasnika, milijuni onih koji su potriebiti Gospine milosti. Mnogi su oni koji ne odobravaju suvremenu, potrošačku sliku Međugorja koja se često pronosi svijetom. Međutim, hodočasnici imaju svoje potrebe, a to što ih netko naplaćuje prirodna je pojava u svakom društvu.

Crkva sv. Jakova u Međugorju

Iako je Međugorje bilo samo jedna kratka postaja na proputovanju kroz Hercegovinu, tih 45 minuta odlučili smo provesti dostojanstveno moleći svatko za svoje nakane. Posjetili smo Crkvu sv. Jakova koja je uvijek puna hodočasnika, kao i vanjski prostor oko crkve gdje se nalazi šetnica s brojnim mjestima predviđenim za osobnu molitvu i razmišljanje. Vrijeme polaska brzo je došlo, a nakon što su se okupili svi točni i netočni sudionici izleta, u tišini napuštamo ovo sveto mjesto.

Kravnice-autobus-Split

Ne, nismo autobusom pregazili nikakve kravnice na putu do Splita, već smo se na putu kući JOŠ JEDNOM zaustavili kako bismo vidjeli kakve sve to bisere krije naša dična Her-

Kružok plavuša pod vodstvom jedne brinete

cegovina. Kravnice su slapovi visoki 28 m koje stvara rijeka Trebižat. Kada budete u blizini Ljubuškoga, točnije u Studencima, svakako potražite ovo prekrasno izletišta.

Još jedan prizor koji zadivljuje i ostavlja nas bez riječi. Slapove smo promatrali toliko dugo da shvatimo da njihova ljepota ne zaostaje mnogo za Plitvičkim jezerima (možda ipak pretjeran zaključak), da se namjestimo za nekoliko lijepih fotografija i odlučimo se vratiti nekom drugom prilikom u društvu prijatelja i obitelji.

Sat i gospodin ravnatelj kažu da moramo kući. A skoro smo i zaboravili da nas čeka duga, duga dionica puta...U autobusu umor i pospanost, samo najneumorniji još otvaraju usta, ali takvih je bilo malo. Ova imotsko-hercegovačka avantura većinu je ostavila bez snage i riječi, ali zato će se zasigurno usjeći duboko u naša sjećanja i foto-albume.

Antonela Berić, nastavnica

Na putu prema gore

Panoramsko razgledavanje teleskopom

Učenje na svježem zraku

Terenska nastava na Mosoru

Nakon davno održanog prvog Božićnog sajma u našoj školi i bezbroj dogovora kako potrošiti zarađeni novac, odluka je pala (glasala većina): čim vrijeme dozvoli, krećemo u osvajanje mosorskih vrhova. I bi tako jednog svibanjskog sunčanog dana. Slojevito odjenuti učenici u pratnji svojih razrednika (prof. Šitum – Berič – Tudor) i jednog razrednika (prof. Mijić) otisnuše se na brdsku pustolovinu. Učenici svih šestih razreda (danas već sedmaši na izmaku) udobno su smjestili u ne baš udobne autobuse i pod ravnanjem gosp. Tomislava Nikolića napustili Ravne njive. Prva edukativna stanica bio je izvor rijeke Žrnovnice gdje su učenici u manjim skupinama imali priliku ponoviti gradivo iz prirode i geografije, a zatim se nasrkati hladne izvorske vode. Druga stanica, drugi izvor – Mali Dibić, planinski izvor na Mosoru bio je idealna lokacija za odmor i prve sendviče.

Na obližnjem brežuljku nazire se Zvezdano selo Mosor – naše konačno odredište. Gradska djeca, odrasla na asfaltu, nisu baš oduševljena idejom o šetnji prema gore. Ipak su se uz manje napore uspjeli popeti. U Zvezdanom selu u pratnji službenih vodiča i astronoma detaljnije se upoznajemo sa svemirom kroz zanimljivu jednosatnu projekciju iz koje smo naučili nešto više o Sunčevom sustavu, o zemljolikim i patuljastim planetama, o nastanku zvijezda i planeta, jesmo li sami u svemiru, najnovije vijesti o svemirskim istraživanjima... Pojedini su učenici bili prikovani za projekciju postavljajući pitanja o NLO-ima, gravitacijskoj sili... a pojedinci su (baš kao i na pravoj nastavi) odbrojavali minute do kraja predavanja. Nakon predavanja odlazimo na terasu zvezdarnice i uživamo u panoramskom razgledavanju Kaštelanskog zaljeva upoznavajući se pritom s raznim astronomskim spravama.

Pošto smo u Zvezdanom selu naučili sve što se dalo naučiti, autobusom (!) se spuštamo do sela Sitno Gornje gdje je na sportskim terenima uslijedilo međurazredno ogledavanje u nogometu i graničaru. Kako je kiša u suradnji s vozačem prekinula susret, tako je razigravanje ostavljeno za neki sljedeći izlet.

Antonela Berič, nastavnica

Okršaj 6. b - 6. c

Turnir u graničaru

I u mom gradu Vukovar svijetli

Dana 18. 11. 2011. u kasnim popodnevним satima uputili smo se u dugoj koloni put Vukovarske ulice kako bi paljenjem svijeće odali počast Vukovaru- gradu heroju. Paljenjem svijeća, na dvadesetu obljetnicu pada grada heroja, odali smo počast svim poginulima i stradalima u Domovinskom ratu, svima onima koji su se žrtvovali za našu slobodu. Prigodnim plakatima i literarnim uradcima obilježili smo ovaj važan datum iz naše, ne tako davne, prošlosti.

Maslačak

Na današnji dan u gradu Vukovaru mnogo je djece bilo uplakano i tužno. Mnogo je njih izgubilo svoj dom, svoju školu i što je najgore, svoje najbliže. Bili su bez hrane i vode. Nedužna vukovarska djeca mnogo su patila. Bila su zarobljena u mračnim prostorijama s malo svjetlosti i zraka, bez igre i druženja. Sve im je bilo oduzeto. Svake godine na ovaj datum Hrvatska se prisjeća tih dana u Vukovaru i te djece koja su sve to trpjela.

Danas palim svijeću u Vukovarskoj ulici u spomen nedužnoj poginuloj djeci koja nisu dočekala oslobođenje Vukovara- grada heroja.

Stella Boić, 6. a

Vukovar! Grad tuge i suza. Srušen i hrabar grad. Borio se Vukovar do zadnjeg trenutka da bi ostao jak i ponosan. Začuduje neosjećajnost ljudi koji su ga gazili i uništavali do temelja. Uništeno je sve do zadnje suze koja je pala za hrabre ljude koji su se borili za ponos zemlje hrvatske i grada Vukovara... No, ne predaje se Vukovar. Svaki ispucani metak kao da je pogodio sva naša srca u kojima uvijek ostaje sjećanje na Grad. Veliki hrabri grad Vukovar! Nikad pokoren! Nikad zaboravljen!

Antonia Bešlijić 7. d

Božićna priredba za djecu iz Dječjeg doma "Maestral"

Dana 8. 12. 2011. godine prisustvovali smo priredbi za djecu iz Dječjeg doma "Maestral". Posjet je bio nezaboravan! Naime, dramska skupina naše škole i učenici 2. a razreda, predvođeni nastavnicama Ivom Bečić i Brankom Grčić, te pedagoginjom Dubravkom Katačić, gostovali su s dva zanimljiva igrokaza na božićnoj priredbi namijenjenoj djeci iz "Maestrala".

Organizatorice cijelog susreta, gospođe iz udruge "Žene šķvera" srdačno su nas primile, pripremiš i nama božićne poklončice kao zahvalu za sudjelovanje. Tako je lijepo bilo prisustvovati tom susretu i vidjeti osmijeh na licima djece. Drago nam je, da smo i mi, svojim malenim doprinosom, unijeli dašak Božića u njihova mala srca.

Karla Matošić, 7. b

Prisutne je oduševio zanimljiv igrokaz učenika 2. a razreda

Dramska skupina na okupu

Mala i velika božićna priredba

I ove je godine tradicionalno održana božićna priredba, ali s jednom izmjenom. Naime, odlučeno je da će se održati dvije božićne priredbe: jedna za djecu nižih razreda i njihove roditelje, a druga za učenike viših razreda. Kroz priredbu su nas vodile Helena Barać i Matea Debak, učenice 7. b razreda. Priredbu su otvorili učenici 2. c razreda s recitacijom "Darovi za Isusa". Prigodnom pjesmom "U sve vrime godišta" razveselio nas je instrumentalni sastav naše škole pod vodstvom nastavnika Zlatka Norca. Priču o jednoj mladoj izgubljenoj duši koju u božićnoj noći spašava anđeo donijela nam je dramska skupina. Zaplesali smo uz učenice 4. a razreda i pjesmu "Shake up". Slijedio je prekrasan igrokaz učenika 3. b razreda, a potom i jedno pravo suđenje na kojem su se našla sva godišnja doba u izvedbi učenika 2. a razreda. Naš školski zbor pod vodstvom nastavnice Zlatke Bakotić i ove je godine pripremio zanimljivu i veselu točku. Pjesmom "Božićni rap", čije su stihove napisale učenice Danijela Parada, Sara Čupurdija i Petra Čotić, donijeli su dašak božićne čarolije i svima zaželjeli lijepu, ugodnu blagdanu pune ljubavi i veselja.

Lucija Šolić, 8. c

ŠKOLSKI VRT

Dana 28. listopada 2011. godine grupa učenika petih i sedmih razreda zajedno s nastavnicama Silvanom Mijić i Vesnom Kujundžić krenula je u botanički vrt Osnovne škole "Ostrog" u Kaštel Lukšiću. Školski botanički vrt Osnovne škole "Ostrog", zaštićeni spomenik parkovne hortikulture, jedini je u Hrvatskoj, a po mnogima i jedinstven u Europi. U njemu raste oko 1400 biljnih vrsta pretežno mediteranskog i suptropskog podneblja. Vrt se proteže uokolo školske zgrade na ukupnoj površini od oko 4 hektara. Kroz razgledavanje nas je vodio školski vrtljar. Razgledavali smo raznovrsno autohtono drveće, egzotično bilje, trajnice i cvjetnice. Od posebne je važnosti maslinik sa svojih 170 stabala i 40 sorti domaćih i stranih maslina koji predstavlja najveći kolekcioni nasad na priobalju. Za kraj smo na poklon dobili tri biljke: ligustrum, citronovac i očenašicu ili indijski jorgovan. Biljke smo zasađili u naš školski vrt u nadi da ćemo sudjelovati u novim projektima koji će okoliš naše škole učiniti još ljepšim i zelenijim.

Tea Grizelj, 7. a

Mladi vrtlari na okupu

Nastavnice s poklonjenim biljkama

Prve biljke uspješno zasađene

Razgledavamo ljepote botaničkog vrta

MLADE SPASILAČKE NADE

U srijedu, 1. veljače 2012. godine grupa učenika i učenica Osnovnih škola Brda, Kman-Kocunar, Lučac, Manuš te naše škole, krenuli su na trodnevni boravak u Makarsku na spasilački tečaj. Predstavnici naše škole bili su učenici Tea Grizelj i Toni Šegović. Nakon kratkog odmora od puta, krenuli su na prvo predavanje o spasilačkoj službi. Prvo je uslijedio teorijski dio, a nakon njega i praksa. Potpuno opremljeni, učenici su spremno "uronili" u nadolazeću obuku. Sljedećeg dana ponovno su usavršavali spasilačku obuku u bazenu, a nakon toga i predavanje o prvoj pomoći. Posljednjeg dana polagali su ispit o svemu što su do tada naučili. Počeli su s praktičnim dijelom koji je uključivao: plivanje, ronjenje, skakanje, tegljenje, izvlačenje te ostale spasilačke tehnike. Potom je uslijedio teorijski dio o spašavanju koji je uključivao i znanje o prvoj pomoći. Izvršivši sve zadatke, učenicima su dodijeljene diplome za postignuti uspjeh ali i za sjećanje na poučnu i nadasve zanimljivu tri dana u Makarskoj.

Tea Grizelj, 7. a

Posjet Hrvatskom narodnom kazalištu

Dana 30. 1. 2012. godine učenice 7. b razreda zajedno s članicama dramske skupine posjetile su Hrvatsko narodno kazalište. Naime, skupina je po dogovoru odlučila pogledati duhovitu dramu Jeana-Baptistea Poquelina Moliera pod nazivom "Škola za žene", u čemu su ih podržale i rado povele nastavnice Zlatka Bakotić i Iva Bečić.

Ta lijepa predstava s dozom humora zračila je nadarenošću i iskustvom poznatih glumaca (Frane Perišin, Bruna Bebić Tudor, Anastasija Jankovska, Nives Ivanković...) Glumci su ostavili sjajan dojam te su uspjeli prikazati kompleksne odnose muškaraca i žena koji se nisu mnogo promijenili od Molierovih vremena.

Naš drugi posjet Hrvatskom narodnom kazalištu dogodio se dana 30. 3. 2012. godine. Učenici 7. b razreda zajedno s dramskom skupinom naše škole te nastavnicama Ivom Bečić i Zlatkom Bakotić uživali su u prekrasnom suvremenom baletu "Dodir" autora Rami Be'era, izraelskog koreografa koji je oduševio savršenim prikazom današnjeg čovjeka i ukupno svijeta.

Rami je pokazao kako u današnjem vremenu funkcionira svijet te kako je današnji čovjek zapravo zarobljen u "kutiji" okoline, bez slobode. Njemu je glazba preduvjet za njegova djela, što je i pokazao stvorivši sjajne dojmove gledatelja.

Zajedničko fotografiranje u foajeu Hrvatskog narodnog kazališta

Prilikom naših posjeta Hrvatskom narodnom kazalištu, razgledali smo i samu zgradu i oduševili se njezinom ljepotom. Naše su nam nastavnice obećale još mnogo kazališnih predstava, a mi ih s nestrpljenjem iščekujemo sljedeće školske godine.

Karla Matošić, 7. b

DANI ZA PAMĆENJE

Snježni dani u Splitu

Prvi dani veljače donijeli su neočekivano vrijeme gradu pod Marjanom. Snježne pahulje zabijelile su svaki kutak našeg grada i donijele veselje razigranim Splićanima. Na radost onih najmlađih, nastava se nije održala tako da su mogli u potpunosti uživati u svim onim zimskim radostima koje su do tada mogli vidjeti isključivo na televiziji. Bilo je tu svega: skijanja na Rivi, snježnog picigina na Bačvicama, sanjkanja na tepsijama, snjegovića najrazličitijih oblika... kao da smo se natjecali tko će smisliti veću ludost na snijegu. Nažalost, veselje i euforija kratko su trajali. Led je zamijenio mekani snježni pokrivač i prouzročio brojne padove, uganuća i lomove. Nećemo ni spominjati sveopći kaos koji je vladao gradom. Svi smo se odjednom poželjeli vratiti u školske klupe i čekali da se osigura siguran prolaz do ulaza u školu. Pokrenuta je akcija čišćenja u kojoj su sudjelovali članovi našeg Gradskog kotara, djelatnici škole, ali i brojni učenici koji su spremno uzeli lopate u ruke.

Maslačak

Akciji čišćenja pridružili su se i brojni učenici

Svoje zgrade i nezgode na snijegu najbolje će nam prenijeti naša osmašica Hana Perković.

Sidin uz zamagljen prozor. Kroz „crtarije“ na zamagljenom staklu nazire se nekakva bilina: nešto ka šlag, ili krema... kuće, stabla, baš sve izgleda ka kolači, a pogotovo naš stolić u vrtlu na kojem je naraslo pravo malo brdo sniga pa pari muffin. A pahuljice – stalno padaju, ma zapravo lepršaju i plešu, i to one velike – one koje ostaju na trepavicama, i kapama, i kosi, i koje su super okusa kad ti upadnu u usta. Znan, ništa od ovoga ne zvuči ka obična dosadna siva kišovita vitrovita zima u Splitu. Sve je doslovno čarobno! Judi padaju po cesti – neki slučajno, a neki iz gušta. I baš ih briga u kakvoj robi izlaze, bitno da se utople... samo neki stari brontulaju. Svi nabili na glave najružnije kape, zaogrnuti se najružnijim šalovima jer je lipe šteta smočiti. A smočiti će se,

Vrijedni djelatnici čiste pristup školi

jer je sad i velikima i malima dopušteno sve – sanjkanje na kartonima, i kesama, i škrovačama niz nizbrdice (a mi smo probali i na štramcu za more, mi šta smo navikli na litnje vrućine), i smijanje, i vikanje po ulici.

A znate šta mi je još drago kod sniga? Ne vidi se šporkica šta je ispod njega pa je se i ne silitimo dok se valjamo po snigu, grudamo se i pravimo snješke, a i žaj nan je bacat papiriće u snig kad je tako lip i čist pa ih bacamo di triba. Sve je nekako drukčije nego prije, u svakoj ulici ka da san prvi put, al to „drukčije“ ovaj put znači i lipše. Evo, na primjer, beton je ružan, ružne su i ruzinave ograde, a kad padne snig sve je to lipo i bilo. Sve su stvari drukčije nego prije, al' sad su sve jednako lipe, iste... čiste.

Hana Perković, 8. b

Snegovići na Ravnim njivama

Nogomet na snijegu

Spust na tepsijama niz Mostarsku ulicu

Maškare zavladaše školom

U utorak, 21. veljače, na posljednji dan karnevalskih svečanosti, maskirana povorka zauzela je našu školu. Ideja za najluđi dan u godini nije nedostajala, a učenici su nas ponovno iznenadili svojom originalnošću i kreativnošću što se maskiranja tiče. Ove je godine ulogu krnje preuzeo snijeg koji nam je uzrokovao brojne nedaće. Maskirana povorka zauzela je školsko dvorište kako bi prisustvovala središnjem događaju- paljenju glavnog krivca za sve naše nevolje. Izvršitelj presude bila je snježna pahuljica- nastavnica Haidi Tudor koja je uz pomoć učenika iznijela krnju na mjesto pogubljenja. Krnjo je spaljen uz uzvike oduševljenja okupljenog mnoštva.

JESTE LI ČULI NOVOST,
VJERUJTE BEZ ŠALE:
NIJE BILLO ŠKOLE ZA UČENIKE MALE!
NE KRIVIMO NI BRACU NI SEKU,
NI NEČAKA NI SUSJEDA;
KRIVIMO KRNJU!
I NEKA KRENE BESJEDA:

OPTUŽNICA KRNJI

- ZA ZALEĐENE KOLNIKE
I KLIZAVE PLOČNIKE.
 - ZA HLADNE DANE
I SATE PROČERDANE.
 - ZA MOKRE POSTOLE
I DANE BEZ ŠKOLE.
- NEĆEMO TE KRNJO ČUVAT
JER ĆEMO NA PROLIĆE PUVATI!

Maskirane nastavnice

Baš smo smišne

Petaši spremni za maškare

Ovogodišnji krivac za sve naše nevolje- snijeg

Paničarka - prvi roman Hane Perković

U Gradskoj knjižnici Marka Marulića u Splitu predstavljen je roman "Paničarka", pravi pravcati roman koji je napisala Hana Perković, učenica 8. b razreda.

Svečana prezentacija održana je u dvorani knjižnice, a prisustvovali su joj: Hanina obitelj, prijatelji, susjedi, učiteljica Jadranka Bitanga (koja ju je naučila slova koja tako voli), nastavnici naše škole, prijateljice iz razreda. U predstavljanju romana bilo je više "izvođača". Naravno, glavnu ulogu imala je naša Hana, a pomogle su joj Bruna, Dora i Lea (njene prijateljice iz razreda) pod nadzorom nastavnice Darije Zlatar i razrednice Brune Dadić. Glazbom je upravljala nastavnica Zlatka Bakotić. Hana, Dora, Bruna i Lea su same osmislile mali igrokaz kroz koji su na zanimljiv i dinamičan način odali dijelove romana, taman toliko da zainteresiraju publiku da nastave čitati!

Na samom početku su publiku pozdravili naš ravnatelj, gospodin Miljenko Bitanga i gospodin Ilija Protuđer koji su opisali kako je došlo do izdavanja ovog romana. Naš je ravnatelj odmah stao iza romana i podržao izdavanje, a

gospodin Protuđer, koji redovito izdaje djela mladih spisatelja, prepoznao Hanin potencijal i pristao biti izdavač. Hanu su zatim predstavile njezine prijateljice pa su riječ dale nastavnici Zlatar, njenoj mentorici. Gospođa Zlatar je prikazala Hanin stil pisanja i kako je ono što najviše voli kod Hane njen vječni optimizam i sposobnost da u svemu oko sebe vidi ljepotu.

Hanina razrednica Bruna Dadić dala je jedan prikaz Hane kao učenice 8. b razreda: što voli, što ne voli, kako je od samozatajne djevojčice postala već gotovo prava djevojka. Na završetku je Hana još jednom zahvalila svim gostima i onima koji su joj pružili ovakvu priliku. Svi kupci romana na poklon su dobili slatki poklon paketić kao lijepu uspomenu na ovaj divan događaj. Poznavajući Hanu i kako joj je krenulo (dvije slikovnice i jedan roman) sigurno nećemo dugo čekati na neko novo djelo...

Učenice 8. razreda

Hana s prijateljicama iz razreda i ponosnom razrednicom

Predstavljanje romana u Gradskoj knjižnici Marka Marulića

Matematika u uskršnjem ruhu

Kako sat matematike učiniti zanimljivim dosjetila se nastavnica Dinka Šuto. Učenike petih razreda obradovao je matematičko - kulinarski sat gdje su uz pomoć ukusnih sirnica učili uspoređivanje razlomaka. Podijeljeni u nekoliko skupina strpljivo su slušali predavanje o razlomcima, a neki su se teško koncentrirali neprestano pogledavajući sirnicu i nestrpljivo iščekujući trenutak kada će početi jesti. Nakon obrade nastavne jedinice i demonstriranja znanja na sirnicama dobili su dopuštenje da se najedu "do mile volje". To im, za razliku od teških matematičkih zadataka, nije teško palo!

Maslačak

Nastavnice, možemo li početi jesti

Književni susret s Dunjom Kalinić

Spisateljica Dunja Kalinić

Našu školu posjetila je književnica Dunja Kalinić. Simpatična gospođa oduševila je prisutne učenike svojim mislima o životu, djetinjstvu kao i drugim važnim stvarima koje zanimaju mlade glave učenika viših razreda. Posebno se istaknula grupa mladih knjižničara koja je imala aktivnu ulogu u pripremi i tijeku samog susreta, a potrebno je pohvaliti i školsku literarnu i novinarsku skupinu koje su se dobro pripremile kako bi svojim pitanjima i razmatranjima učinile susret zanimljivijim. Dunja Kalinić počela je pisati relativno kasno, ali kada je počela više nije stala. Do sada je izdala 16 knjiga, kako za odrasle tako i za djecu. Bajke, romani, kratke priče, poezija... okušala se u svemu, ali kaže da joj je najdraže pisati za djecu i komunicirati s njima. Poznata je njezina zbirka poezije "Teta Mašta", a naše učenice Megi Mandić i Lea Bratić otvorile su susret čitanjem pjesama koje su same odabrale. Učenice koje su pročitale ovu i druge knjige ("Ja mijau te", "Siva plojka", "Zaćarano ljetno", "Snivaju li poljupci") postavljale su pitanja o onome što ih je u knjigama zainteresiralo. Učenike je također zanimalo kako se postaje pisac za djecu, na što je književnica odgovorila da je sve počelo vrlo rano, u predškolskoj dobi kada su je počele zanimati i oduševljivati slikovnice te se stvorila ljubav koja traje i danas. Zaintrigirala nas je činjenica da je dobar dio života provela u SAD- u i Italiji, što je opisala ovim riječima: "Amerika je drugi svijet, sve je veliko i način življenja je drugačiji. Ljudi su otvoreni i iskreni, praktični su i vjeruju na riječ. Socijalne razlike su velike, kao i razlika između državnih i privatnih škola. Teško je tamo šetati ulicom bez straha, kriminal je raširen". U svakom slučaju, ljepše joj je doma ili eventualno u Italiji gdje ljudi žive slično nama. Gospođu Dunju posebno je dojmila lijepo uređena škola, a posebno naši učenici. Također, velikodušno je darovala knjižnici brojne knjige koje su dostupne za posudbu.

Ana Bonačić

Najzanimljivije pjesme i ulomke iz proznih tekstova čitale su naše učenice

Intervju s Dunjom Kalinić

U razgovoru s književnicom Dunjom Kalinić doznali smo malo više o njenom životu koji je, između ostalog, ostavio trag na pisanje.

- Kako ste proveli djetinjstvo?

Mislim da je moje djetinjstvo bilo vrlo veselo. Čovjek mora živjeti za trenutak. Život moramo zasnivati na sreći i zadovoljstvu. Smatram da je i moje djetinjstvo zasnovano na sreći.

- Jeste li već od ranog djetinjstva pokazivali dar za pisanje?

Jesam. Sve je počelo blagim interesom za čitanje, vrlo rano sam naučila slova. Prvi put sam posegnula za olovkom i počela pisati u 3. razredu osnovne škole. Imala sam potporu učitelja koji su prepoznali taj dar. Zapravo, oduvijek sam željela postati spisateljica.

- Je li vas vaš rodni Trogir inspirirao za pojedina djela?

Naravno. Rodno mjesto i zavičaj ostaju za cijeli život. Trogirski krajolik, a posebno more bude želju za pisanjem.

- Koji je glavni razlog što ste se okrenuli pisanju?

Moja unutarnja potreba i tajna želja za pisanjem. Na hrvatskom sam jeziku počela pisati tek kad sam se vratila iz Amerike.

- Bavite li se i dalje svojom strukom ili ste se u potpunosti okrenuli pisanju?

Završila sam iznimno težak Farmaceutsko-biokemijski fakultet ali moja želja za pisanjem je bila veća.

- Znamo da je najveći dio vašeg književnog opusa pisan za djecu. Međutim, pišete i za odrasle. Hoćete li u budućnosti nastaviti pisati i za jedne i za druge?

Pa... mislim da hoću. Pišem ovisno o vremenskim prilikama. Kada pada kiša ili puše bura, pišem dublje i ozbiljnije tekstove za odrasle, no kada je sučano pišem vrckaste i luckaste priče za djecu.

- Imate li uzore na području pjesništva ili općenito književnosti?

Smatram da su Vesna Parun i Tin Ujević svima na ovim područjima uzori pa tako i meni. Toliko su veliki da je jako teško pisati kao oni. Ja ne želim pisati kao netko drugi jer imam svoj stil pisanja. Čovjek mora težiti svom načinu stvaranja.

- Je li i jedna vaša knjiga autobiografska?

Na to pitanje je teško odgovoriti. Ponekad priča kreće jednim pravcem, a onda se razvija i kreće u potpuno drugim smjerom. Svakom rečenicom mašta proradi i može se promijeniti radnja priče.

Zahvaljujemo vam što ste posjetili našu školu i cijenimo što ste odvojili dio svoga vremena. Želimo vam svu sreću u daljnjem pisanju!

Nada Šuljić, 8. d
Ivana Zambarin, 8. d
Sanda Jelavić, 8. c

Posjet Dječjem domu Maestral

Prije mjesec dana, učenici sedmih i osmih razreda zajedno s pedagoginjom Dubravkom Katačić odlučili su pokrenuti humanitarnu akciju za Dječji dom Maestral. Ta vijest je ubrzo osvanula na stranici naše škole i brzo se proširila po razredima. Učenici, zajedno sa svojim razrednicima, su skupljali: odjeću, obuću, higijenske potrepštine, igračke, slatkiše, školski pribor... Nakon određenog vremena skupljene stvari odnesene su u knjižnicu gdje su ih učenici i pedagoginja sortirali.

Zbog dječje velikodušnosti te roditelja i djelatnika škole u pomoć smo pozvali njegovatelja Šimu iz Dječjeg doma Maestral.

Dana 19. 4. 2012. učenici zajedno s barbom Šimom ukrkali su zapakirane kutije i poklone u kombi (što nije moglo stati, odnijeli smo u naše automobile). Toga dana u 11.30 sati učenici: Sanda Jelavić, Tea Grizelj, Lucija Šolić, Ana Parčina, Toni Jukić, Marino Malenica i Daniel Čorić s nastavnicom Silvanom Grubić i našom pedagoginjom Dubravkom Katačić otišli su odnijeti poklone i na kratak susret s djecom i djelatnicima doma. Iz ugodnog razgovora s gospođom Veronikom saznali smo ponešto o njima. Dječji dom je prepun djece, onih najmlađih od 4 mjeseca pa do onih od 20 godina. Za najmlađe se brine pet njegovateljica i liječnice, nešto malo stariji idu u obližnje vrtiće, a s predškolicima svakodnevno radi šest odgajateljica koje s njima uče i pripremaju ih za školu. Oni najstariji smješteni su u stanovima koje financiraju grad i županija. Djeca iz doma najzainteresiranija su za ugostiteljstvo i ostale obrtničke struke. Po novim europskim standardima djecu je zabranjeno posjećivati i s njima provoditi duže vrijeme. To su nova pravila! Sa smješkom na licu izašli smo iz doma iako nismo proveli mnogo vremena s djecom. Bili smo zadovoljni dobrim djelom koje smo napravili!

Sanda Jelavić, 8. c
Tea Grizelj, 7. a

Paketi su spremni...

Fotografija za uspomenu ispred Dječjeg doma Maestral

SURADNjom IZMEĐU POVIJESNE GRUPE NAŠE ŠKOLE I LIKOVNE GRUPE OŠ DON LOVRE KATIĆA U SOLINU OSTVARENA USPJEŠNA MEĐUŠKOLSKA I MEĐUPREDMETNA KORELACIJA

Povezivanje nastavnih sadržaja iz različitih predmeta, učenje o istoj nastavnoj zbilji s različitih polazišta i učenjem kroz praktični rad i angažiranjem svih osjetila postavljamo učenika u ulogu aktivnog subjekta u nastavnom procesu i ostvarujemo kvalitetno učenje i poučavanje.

Jedan od takvih dobrih primjera iz školske prakse suradnja je između Povijesne skupine naše škole s voditeljicom nastavnicom povijesti Katjom Ljubetić i Likovne grupe Osnovne škole don Lovre Katića u Solinu koju vodi nastavnik likovne kulture Frane Ljubetić.

Dana 24. siječnja 2012. Povijesna skupina naše škole s nastavnicom Katjom Ljubetić i pedagoginjom Dubravkom Katačić otišla je u posjet Likovnoj skupini Osnovne škole don Lovre Katića gdje je ostvarena zanimljiva i poučna međuškolska i međupredmetna korelacija, gdje se u praksi, rukama, nogama i svim osjetilima učilo o starim povijesnim tehnikama obrade gline na lončarskom kolu i proizvodili su se i izrađivali novi, a po uzoru na stare, povijesni artefakti i ostale rukotvorine. Uz stručno vođenje nastavnika Frane Ljubetića i naših već iskusnih domaćina, učenika Likovne skupine, naši su se učenici (a bogme i nastavnica Ljubetić i pedagoginja Dubravka) okušali u modeliranju i izradi predmeta od gline na lončarskom kolu u svim fazama od obrade do pečenja u pećnici. Nakon tople dobrodošlice i upoznavanja slijedilo je kratko putovanje kroz povijesnu zbilju nastanka i upotrebe rukotvorina i artefakata u prošlosti, starih običaja i zanata, uz dašak povijesti stare Salone, u vjernoj interpretaciji nastavnika Ljubetića.

O glini kao materijalu i načinima obrade učenicima su na pitanja odgovarali nastavnik Frane i učenici njegove Likovne skupine, strpljivo podastirući primjere učeničkih uradaka i demonstrirajući metode i postupak rada. Ohrabreni i educirani svi učenici krenuli su na praktično izvršavanje zadataka: ručno modeliranje predmeta od gline ili rad i obradu na lončarskom stroju, na zadanu temu. Konačnim pečenjem u peći i izlaganjem sušenju svih naših rukotvorina završio je ovaj poučni i zanimljivi susret.

No, nećemo stati na ovome. Potaknuti uspješnom suradnjom za sljedeću godinu smo dogovorili zajednički posjet Restauratorskom zavodu, uz još jednu zanimljivu radionicu. Djelić doživljenog prenosimo fotografijama s radionice, a ako smo nekog od Vas uspeli zainteresirati za rad s glinom, sljedeći redovi provest će vas kroz taj, po mišljenju moje malenkost, čaroban svijet.

Pedagoginja Dubravka Katačić, prof.

Na brojna učenička pitanja stručno je odgovarao nastavnik Frane Ljubetić iz Osnovne škole don Lovre Katića u Solinu.

OBRADA GLINE NA LONČARSKOM KOLU

Učenici Likovne grupe demonstriraju postupak obrade gline

Što je glina?

To je prirodni materijal točnije vrsta zemlje koje na Zemlji ima u slojevima na različitim dubinama i mjestima. Ovu glinu koju smo mi koristili već je netko iskopao, obradio, doradio i naš je zadatak da od nje izradimo ono što želimo.

Koje je glina boje?

Može biti bijela, crvena, ali može biti i drugačijih boja (takozvane keramičke smjese u boji) crna, zelena, žuta, koralj itd. Dolazi pripremljena za rad na kolu ili modeliranje, ali može biti i u obliku praha ili granula koju treba miješanjem s vodom i otapalom otopiti. Takva glina se koristi za lijevanje.

Što je potrebno za rad s glinom?

Pregača da vas zaštiti od prljanja, nekoliko krpa, lazanjur (valjak za tijesto), obični špicasti nož, komad najlona, stol, razni nožići obostrani, dubilica drvo-metal, dvostrana točkasta tijela i spužva. I, naravno, vaše ruke!

I naši učenici su prionuli na posao

Sve se odvija pod budnim okom nastavnika Frane Ljubetića

Što mogu izraditi od gline?

Od gline možete napraviti sve gore navedeno: zdjele, kutijice, lampe, suvenire, minijature, cvijeće, životinje, likove iz crtića, kuće, figure ljudi...

Zapamtite, kod gline nije pitanje može li se, nego kako izraditi ono što želimo?

Odvažila se i naša pedagoginja...

NAJVAŽNIJA STVAR KAKO OBRTA TAKO I UMJETNOSTI JE IDEJA, ONA JE BIT SVEGA!

OBRADA GLINE NA ELEKTRIČNOM LONČARSKOM KOLU

Faze rada na kolu su:

- centriranje
- otvaranje
- ravnanje dna
- podizanje strane u cilindar

Centriranje

Suštna centriranja je natjerati glinenu kuglu da vam se između ruku vrti tako da se vaše ruke ne kreću tj. da ju centrirate. Pri tom radu kao oslonac služi vam školjka kola, ali vaša noga, vaš bok, vaše tijelo treba postići da se glina vrti, a vaše ruke stoje na mjestu. Dakle, na kolu se radi s obje ruke neprestano podmazujući glinenu kuglu i ruke slipom (vodom). Zapamtite, veličina posude ovisi o količini gline koju ste stavili na ploču.

Otvaranje

Otvaranje radimo s oba palca. Pritišćući glinu u centru dubimo je (pravimo udubine). Gli-

...a nakon nje i nastavnica Ljubetić

nena kugla se pri tome ne smije decentrirati. Širimo je onoliko koliko će nam biti unutarnje dno posude. Brzinu kola smanjujemo oslanjajući ruku na ruku palčevima (lijevom rukom), odnosno prstima ravnamo unutarnje dno posude od centra prema strani. Ne zaboravite, ruke i buduća posuda stalno trebaju biti podmazivani slipom (vodom).

Podizanje strane u cilindar

Pritišćući zid buduće posude na istom mjestu s vanjske i unutarnje strane na sva četiri prsta, a palčevima oslanjajući ruku o ruku dok se ploča vrti odozdo prema gore podižemo zid posude u što je moguće pravilniji cilindar, jer je on osnova za izradu bilo kojeg predmeta. Završen predmet tankom žicom ili najlonom odvajate od vrtljive ploče kola, te ga dugim plosnatim nožem prenesete na komad daske, gdje predmet stavljate da se osuši. Konačno, premet je suh i spreman za pečenje u peći za keramiku.

Priprema keramičke peći za prvo ili bi-skvitno paljenje

Predmete slažete na šamotne ploče pazeći da su svi predmeti odmaknuti od grijača kao i od sonde. Kada puniti peč morate paziti da od zadnjeg sloja predmeta do gornjeg dijela peći ostane prostora. Tako složena peč spremna je za biokvitno polijevanje. Dobavljač vam je dužan dostaviti uz glinu njene karakteristike gdje je navedena najuža i vršna temperatura peći. U principu novije peći imaju digitalno namještanje paljenja.

Što se događa u peći?

Predmeti u peći se polako griju do 2 sata na visokoj na visokoj temperaturi do 120 °C na kojoj ispari višak vlage iz gline. Nakon toga slijedi isto tako polagano zagrijavanje peći i predmeta do 300 °C i dalje do oko 600 °C. Kad peč završi morate čekati da temperatura u peći padne ispod 100 °C. Oprez!!! Peč se tada otvara polako. Vadite predmete tek kad ih možete držati rukom bez rukavice. Ovakvi predmeti mogu se kasnije bojati ili glazirati.

Dragi učenici, do skorog viđenja.

Frane Ljubetić, prof.

MALENA MJESTA SRCA MOGA

Terenska nastava u Imotskom i okolici

Dalatinom preko Poljica, Zagvozda i Bio-kova pa sve do Imotskog mi, učenici osmih razreda, zajedno s našim nastavnicima Vedranom Tolićem i Duškom Marušićem te defektologicom Brunom Dadić započeli smo svoj mali izlet. Ljepote krških jezera zadivile su učenike, a posebice one koji ih po prvi puta posjećuju.

U rano jutro sjeli smo u autobus puni optimizma i radoznalosti. Pjevale su se razne pjesme, a ponajviše domoljubne. Naše prvo odredište je bilo ni više ni manje nego Modro jezero. Ono je smješteno gotovo u samom gradu Imotskom. Prikladno je za šetnju, a ljeti i za kupanje. Posebice je znamenito po legendi koja kaže da su tamo nekada počivale vile. To nam dokazuje i sam natpis na stijenama pored jezera "Vilinsko počivalo". Poviše njega se vinula tvrđava Topana s veličanstvenim pogledom na samo jezero. Na Topani, sva u ruševinama, je crkva Gospe od Anđela. Uslijedio je kratak odmor u kafićima "Notturmo" i "Kolajna" na Trgu Tina Ujevića. Sjetili smo se i Hasanaginice, poznate balade o tragičnoj sudbini žene iz tog kraja.

S našim Tinom

Putovanje se nastavilo prema Crvenom jezeru. To je najdublje europsko jezero s dubinom od čak 287 metara. Nastalo je urušavanjem svoda iznad jame, kao i većina jezera na ovim prostorima. Legenda vezana za Crveno jezero govori nam da je jezero zapravo nastalo kao posljedica oluje koja je uništila dvore škrtog Gavana koji su kasnije nazvani "propuntani dvori". Ipak, učenicima se jako svidjelo zbog toga što kamenčić koji se ubaci ne potone, već pluta. No, to je pravi izazov zbog toga što je jezero dosta skriveno pod strmim krškim padinama.

Na Modrom jezeru

Na Crvenom jezeru

Sajla jumping na Dva oka

Nakon zanimljivosti na Crvenom jezeru, preko Prološca i Vrljike stigli smo do jezera Dva oka, jednog od pet izvora rijeke Vrljike. Značajna su po tome što nikada ne presušuju. Jezera su okružena stazom za šetnju. Samo ime je dobilo po tome što se sastoji od dva potpuno jednaka jezera, kao da su preslikana osnom simetrijom. Učenicima se najviše svidjelo zbog tzv. "sajla-jumpinga" tj. njihanja preko jezera uz pomoć konopa. Samo oni hrabri su se okušali u tome.

Iznad Galipovca

Naš izlet se završava na Galipovcu, najvećem i najpoznatijem jezeru među Lokvičkim jezerima. Smješten je uz najsjeverniju točku Imotskog polja. To je prekrasno jezero s izuzetno strmim stijenama koje sa sobom vuku i poneku legendu. Znamenitosti povezane s Lokvičćima su rimska cesta i stećci iz 12. stoljeća. Našoj avanturi je došao kraj. Po polasku kući svi su već bili iscrpljeni, ali to ih nije spriječilo da zapjevaju. Učenici su na kraju radosno izjavili da će im ova terenska nastava ostati zauvijek u sjećanju. Ovo je posebno mjesto prepuno prirodnih bogatstava, te se nadaju budućim druženjima u prirodi.

Nada Šuljić, 8. d

Ružno li je pače - Enes Kišević u našoj školi

Razigrani glumci od srca su nasmijali naše male gledatelje

Jednu od najljepših i najpoznatijih Andersenovih bajki, *Ružno pače*, preradio je i prilagodio poznati pjesnik **Enes Kišević**, stvorivši tako predstavu naziva *Ružno li je pače* za djecu i odrasle, prepunu životne mudrosti i ljepote. Putujući teatar koji pored Enesa Kiševića čine i glumica **Branka Krumpačnik** i glumac **Jasmin Novljaković** razveselili su učenike četvrtih razreda naše škole.

Ružno li je pače Enesa Kiševića prepuno je životne vedrine i optimizma. Svojom plemenitom porukom potiče nas na razmišljanje o važnosti unutarnje ljepote koju je važno pronaći u svakome od nas. Tri soboslikara nisu u predstavi oslikala zidove naše kinodvorane, ali su s ljubavlju oslikala srca publike koja je reagirala s oduševljenjem i dvoranu napustila nasmijana i zadovoljna.

Intervju s Enesom Kiševićem

Enes Kišević, poznati pjesnik i dramski umjetnik, rado je izdvojio nekoliko minuta svog vremena kako bi porazgovarao s nama i prenio nam barem djelić svoje životne mudrosti.

- **Vaši su dramski tekstovi često u isto vrijeme namijenjeni i djeci i odraslima. Imate li potrebu svojim predstavama i u nama odraslima buditi dijete?**

Bog je djeci dao vedrinu, čistoću i razigranost. Djeca se rađaju sa znanjem svega, samo što se ne mogu izraziti, a poslije ih mi krivo učimo. Neuki ljudi su na neki način u prednosti jer nemaju krivog znanja. Danas je jako mnogo krivoga znanja. Ja sam od djece jako puno učio. Majke nas nose devet mjeseci u utrobi i tu stječemo iskustvo cijelog svemira, a poslije mi to dijete trebamo pronijeti u sebi: imati dječju ljubav, čistoću, razigranost... Napisao sam jedan stih koji najbolje oslikava ovu moju misao: "Lijepo je sličiti mami i tati, a što se mene Marula tiče ja volio bih da svi ljudi u svijetu bar malo nama djeci slične".

- **Kakva su djeca kao publika?**

Najljepša publika na svijetu! Oni nisu kao odrasli da će glumiti i pljeskati vam, a poslije vas ogovarati. Ako niste zanimljivi, neće vas ni slušati.

- **Što ste im točno željeli poručiti pričom o ružnom pačetu koje se kasnije pretvara u lijepog labuda?**

Želja mi je bila djeci kroz vedrinu dobaciti i koju utješnu misao, misao zbog koje će se na trenutak zaustaviti. O tome je govorila i sama Vesna Parun: "Nema ništa ljepše nego u zla vremena biti lijepa misao". Djeca rastu u groznom svijetu, a jedini im je spas da se okruže dobrim ljudima i dobrim znanjem. Odabrao sam Andersenovu bajku jer sam Andersen dosta igrao u životu. Znaite, on je to ružno pače. Smatrao se ružnim iako je duhovno bio lijep. Njega je ružnoća preobrazila u labuda, a to je uspio svojom umjetničkom ljepotom. Živimo u takvom svijetu, koji je nažalost, do-

sta netolerantan. Ne treba ljude suditi ni po izgledu ni po imenu.

- **Kako je to danas u Hrvatskoj biti istovremeno i književnik i glumac?**

Teško se odlučiti između ova dva zanimanja, ali mislim da je ljepše biti pisac, a prije svega da riječ koju pišeš samog tebe prosvjetljuje, pa onda i tvoje čitatelje. Ljudi se, nažalost, olako bave riječima. Ali, s druge strane lijepo je doživjeti publiku, posebno djecu koja su s vama za vrijeme predstave u izravnom kontaktu. Djeca su zaista predivna publika.

Hvala gospodinu Enesu Kiševiću. Radujemo se nekom novom gostovanju kojim će razveseliti sve nas, i velike i male. Želimo mu mnogo uspjeha u budućem radu, kako u književnosti tako i u teatru.

Maslačak

MEŠTROVIĆEV SAN U RUKAMA DJECE

Naši šestaši, zajedno s profesoricama Blagom Miše i Silvanom Jukić, u travnju su u sklopu teoretske nastave posjetili Galeriju Ivana Meštrovića.

Nakon razgledavanja stalne postave galerije okušali su se u izradi glinenih skulptura te skiciranju kipova. Učenice Vana Vestić i Megi Mandić, članice školske literarne sekcije, iskoristile su priliku i porazgovarale s ravnateljem galerije, gospodinom Androm Krstulovićem-Oparom.

Budući da ste i sami bili učenik naše škole, možete li nam reći u kakvom sjećanju su Vam ostali školski dani?

Gospodin Andro Krstulović-Opara, ravnatelj galerije

Bilo je nezaboravno. Bio sam pripadnik prve generacije koja je uselila u novu zgradu škole Ravne njive. To je bila najmodernije uređena škola u to vrijeme, iako tada nismo imali školsku dvoranu pa se nastava tjelesne kulture odvijala u nepovoljnim uvjetima.

- **Kakav ste bili učenik?**

Uvijek sam bio dobar učenik. Najdraži predmeti bili su mi hrvatski jezik, matematika, likovna kultura i povijest.

- **Sjećate li se svojih nastavnika?**

Naravno, svih ih se rado sjećam, ali u posebnom sjećanju ostale su mi profesorice Blaga Miše i Dinka Šuto.

- **Kada biste mogli vrijeme vratiti unatrag, što biste promijenili u svom životu?**

Ne, ni za što ne bih mijenjao svoje uspomene iz djetinjstva, ponovno bih odabrao istu školu, fakultet i posao koji obavljam.

- **Biste li što poručili učenicima i našim čitateljima?**

Kao što svoju djecu puštam da se slobodno razvijaju i sami odlučuju, tako i vama poručujem da uvijek hrabro koračate naprijed, samostalno gradeći svoj životni put i buduću uspješnost.

Na kraju Vam još želimo zahvaliti na gostoprimstvu i ugodno provedenom danu u galeriji.

Djeca su ovdje uvijek dobrodošla. Hvala vama na posjeti.

Vana Vestić
i Megi Mandić

Šestaši u galeriji

1. "Uozbiljite se, vrijeme je da počnete raditi!"
2. "DO DO RE DO.... Evo ti minus!"
3. "Ma di ćeš ti pucat penal, tebi san reka da ne dolaziš petkom.Aj' pum-pat balun!"
4. "Ovu sam ogrlicu kupila kad smo ja i moj muž bili na izložbi u"
5. "Zna se kad je vrijeme za pričicu, a kad se radi. "
6. "HI DEAR!" (very loud)
7. "U moje vrime ..."
8. "Sad ćemo vidjeti tko je Marko, a tko Janko."
9. Kako si? - Dobro - Onda se tako i ponašaj!
10. "Ajde reci ti meni u koga si mi se zaljubila ?"
11. "Prijatno! Šta je priča? "
12. "Ajmo cure skačite ,trčite! Priprema-mo se za marjansku. "
13. "E sad je dosta! Neću vam više izlaziti u susret!"
14. " Nekoga će bakica uplakanog maziti. Ponavljajte 5 minuta."
15. "Jel mogu ja sad? I meni je petak."
16. "Pssst! Pedagogica je u prostoriji do nas."
17. "Sad će vama nastavnica.....Bravo dušo!"
18. Chuck ...
19. "Ti mali, ti imaš samo prašinu u glavi!"
20. "Bistar si ko gusti sok."
21. "Bakrov II sulfat. Je.. Je.. Je.. Na ti roge!"

MOZGALICE

1. Neki mjeseci imaju 30, a neki 31 dan. Koliko ih ima 28 dana?
2. Ti si moj sin, a ja nisam tvoj otac. Tko je to rekao?
3. Doktor vam je prepisao tri tablete i rekao da ih trebate popiti u razmaku od pola sata. Koliko će vremena proteći između prve i zadnje tablete?
4. Majina majka ima troje djece. Jedno se zove Tin, drugo Leon. Kako se zove treće dijete?
5. Na ribolov idu dva sina i dva oca, a ipak ih je samo trojica. Kako to?
6. Natječeš se u trčanju i u jednom trenutku prelaziš trećeg po redu trkača. Na kojem si sad mjestu?
7. Doktor u Parizu ima brata odvjetnika u Beču. Taj odvjetnik u Beču nema brata. Kako je to moguće?
8. 5 radnika obojat će zgradu za 35 dana. Ako im se, nakon 5 dana rada, pridruži još 20 radnika, koliko im još dana treba da završe posao?

RIJEŠENJA: 1. Svi imaju 28 dana, a neki i više; 2. Majka; 3. Točno 1 sat; 4. Treće dijete je Majja; 5. Troje djece; 6. Na trećem mjestu; 7. Doktor u Parizu je žena; 8. Treba im još 6 dana, odnosno posao će biti završen za 11 dana

VICEVI

ISPRIKA

Učiteljica: Ivce, opet nisi bio u školi?

Ivica: Baka mi je bila smrtno bolesna.

Učiteljica: Uvijek ista isprika.

Ivica: I mi već sumnjamo da baka glumi.

PISANJE

Ivica: Tata, znaš li pisati u mraku?

Tata: Da, znam.

Ivica: Ja ću onda ugasiiti svjetlo, a ti mi potpiši ocjene u školskoj knjižici.

RODITELJSKI SASTANAK

Ivce, zašto si na roditeljski sastanak doveo djeda?

Zar tvoji ne mogu doći?

Mogu, samo djed lošije čuje.

VAŠI OSMAŠI

1.								
2.								
3.								
4.								
5.								

1. Ljubičasti mirisni cvjetić
2. Kukica na ribičkom štapu
3. Zrno koje proizvodi školjka bisernica
4. Papiga dugog repa
5. Otok blizu Paga ili pojava na vodi

Riješenja: 1. ljubičica, uđica, biset, ara, val

1.								
2.								
3.								
4.								
5.								

1. Orašasti plodovi, dodaje se čokoladi
2. Dio lica kojim dajemo poljubac
3. Vrsta bombonijere
4. Tropsko voće
5. Dan zaljubljenih

Riješenja: 1. lješnjaci, usne, bajadera, ananas, Valentnovo

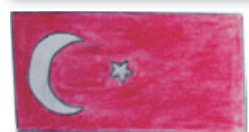

--	--	--	--	--	--

--	--	--	--	--	--

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

--	--	--	--	--	--

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

--	--	--	--	--	--	--	--

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

--	--	--	--	--	--

--	--	--	--	--	--	--	--

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Marko Milas, 7. b

Tomislav Novaković, 4. c

Laura Kovačević, 2. d

Jelena Jadrić, 4. c

ZABAVNI UPITNIK

1. I, pa, te, ni, niti su veznici za koju vrstu rečenice:

- a) rastavnu
- b) suprotnu
- c) sastavnu
- d) zaključnu

2. Tko je autor knjige „Mali princ“?

- a) Rene Fallet
- b) Antonie de Saint-Exupery
- c) Josip Pupačić
- d) Miroslav Dolenc-Dravski

3. $P = r^2\pi$ je formula za:

- a) površinu kruga
- b) površinu kružnog isječka
- c) opseg trokuta
- d) Talesov poučak.

4. Kružnice koje imaju isto središta, a različite polumjere nazivaju se:

- a) kružni vijenac
- b) kružnice koje se sijeku
- c) koncentrične kružnice
- d) kružni luk

5. Što označava koeficijent u kemiji:

- a) broj atoma
- b) masu atoma
- c) broj molekula
- d) valenciju

6. Cm je simbol za:

- a) ugljik
- b) bakar
- c) kurij
- d) klor

7. Mjerna jedinica za snagu je:

- a) vat
- b) džul
- c) kilogram
- d) metar

8. Oznaka tlaka je:

- a) V
- b) A
- c) p
- d) m

9. Koji otok pripada Francuskoj?

- a) Korčula
- b) Sardinija
- c) Korzika
- d) Cipar

10. Koja je država treća gospodarska sila u svijetu?

- a) Japan
- b) Njemačka
- c) Australija
- d) Kazahstan

11. Koja je najmanja država na svijetu?

- a) Vatikan
- b) San Marino
- c) Andora
- d) Moldavija

12. Tko je skladao operu "Ljubav i zloba"?

- a) Vatroslav Lisinski
- b) Georges Bizet
- c) Tonči Huljić
- d) Franz Schubert

13. Thomas Alva Edison je izumio žarulju i:

- a) gramofon
- b) fonograf
- c) bicikl
- d) generator

14. Koje je selo poznato po rodama?

- a) Čigoč
- b) Panj
- c) Radošić
- d) Čitluk

15. Koja je gljiva otrovna?

- a) rujnica
- b) muhara
- c) smrčak
- d) panterovka

16. „Mary has bought a new pair of jeans“ je rečenica u:

- a) past simple
- b) present continuous
- c) present perfect
- d) will future

17. Kako se kaže "praznovjerna osoba" na engleskom jeziku?

- a) a weatherman
- b) a superstitious person
- c) a mayor
- d) a loving daughter

18. „Le ciglie“ na hrvatskom znači:

- a) trepavice
- b) nos
- c) obrve
- d) uši

19. Kako se na talijanski kaže lula:

- a) un orologio
- b) un cagnolino
- c) un CD
- d) una pipa

20. Drugi naziv za rog je:

- a) engleski rog
- b) piccolo
- c) horna
- d) oboa

21. Što spada u udaraljke:

- a) klavir
- b) truba
- c) marimba
- d) gitara

22. Koji je najvažniji blagdan u Židova:

- a) Jom kipur
- b) Pasha
- c) Šavuot
- d) Roš hašanah

23. Najveći prorok Starog zavjeta je:

- a) Daniel
- b) Hagaj
- c) Mojsije
- d) Jeremija

24. Koji je grad prvi dobio višefazni izmjenični sustav?

- a) Knin
- b) Split
- c) Zadar
- d) Šibenik

25. Koje je boje fazni vodič?

- a) smeđe
- b) plave
- c) crvene
- d) zelene

26. Što je lakše od zraka?

- a) kisik
- b) vodik
- c) ugljik
- d) arsenij

27. Čime diše gujavica:

- a) škrgama
- b) plućima
- c) kožom
- d) uzdušnicama

28. Past participle od glagola „položiti-lay“ glasi:

- a) lain
- b) lie
- c) lay
- d) laid

29. Kako se zvao poznati znanstvenik koji je živio u Dubrovniku?

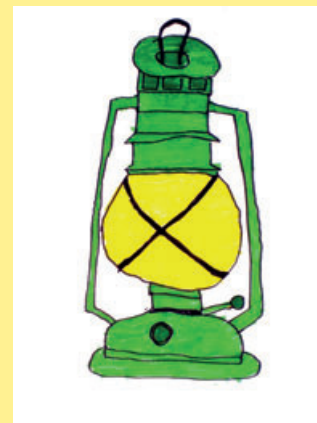
- a) Ruđer Bošković
- b) Nikola Tesla
- c) Isaac Newton
- d) James Cook

Hana Kokot-Živalj i Petra Marić, 7. b

16c, 17b, 18a, 19d, 20c, 21c, 22b, 23c, 24d, 25a, 26b, 27c, 28d, 29a

Lara Deljusa, 3. c

Marko Tošić, 3. a

Dina Čurković, 1. a

Lucija Skejić, 4. b

SPORTSKI USPJESI NAŠIH UČENIKA

U travnju 2012. godine održalo se natjecanje iz atletike u kojem su sudjele učenice naše škole. Unatoč velikoj konkurenciji naša učenica Lea Bratić osvojila je drugo mjesto u skoku u vis, a Sanda Jelavić treće mjesto u skoku u dalj. Petri Mešin je promaklo treće mjesto za samo nekoliko centimetara u bacanju kugle.

Naše je rukometašice samo korak dijelio od županijskog natjecanja. Protiv Osnovne škole Stobreč izgubile su 9 : 8, a protiv Osnovne škole Kamenšine pobijedile s 13 : 1. U ukupnom poretku, osvojile u odlično 3. mjesto.

Medalje su tu!

Naše odbojkašice

Naše rukometašice

Odbojkašicama je malo nedostajalo da uđu u borbu za prva tri mjesta. Ipak, pobjedu su odnijele u tri od ukupno pet utakmica što je veliki pokazatelj njihovog rada i zalaganja.

Svi ovi sportski uspjesi ne bi bili mogući bez naše nastavnice tjelesne kulture, gospođe Nene Bakalar koja ih je poticala da postignu što bolje sportske rezultate i tako predstave našu školu u što ljepšem svjetlu. Čestitke svim sudionicima sportskih natjecanja i nadamo se novim, još boljim sportskim uspjesima!

Tea Grizelj, 7. a

Sudionice atletskog natjecanja

Putovanje u Istru

Tresla nas je uzbuđenost. Iako je bilo jutro, svi smo bili veseli i lagano pjevušili u autobusu. Prvo odredište nam je bio Smiljan, malo mjesto u Lici. Tamo smo posjetili rodnu kuću Nikole Tesle i vidjeli neke od njegovih izuma. Slijedio je nastavak putovanja prema hotelu u Puli gdje smo bili smješteni. Na recepciji su nam podijelili ključeve i uputili smo se prema svojim sobama. Nakon večere slijedio je odlazak u diskoteku. Tamo su, također na ekskurziji, bili i osmaši iz Kaštel Lukšića. U početku je trebalo „zagrijati“ plesni podij, a poslije nas je ponio ludi ritam muzike.

Ujutro smo se morali ustati jako rano što nam je teško palo jer se nitko nije naspavao. Krenuli smo prema centru Pule. Pod velikim bljeskom fotoaparata našao se znameniti amfiteatar. Razgledali smo grad i uputili se na ručak. Zatim smo obišli Brijune eko-vlakom. Polagano je vozio i uspjeli smo vidjeti svaki detalj predivnog nacionalnog parka. Vratili smo se u hotel na večeru i opet se ludo proveli u diskoteku.

Sutradan rano ustajanje, doručak i nastavak spavanja u autobusu. Dolaskom u Poreč smo vidjeli Eufrazijevu baziliku i mnoge druge znamenitosti. Najveće iznenađenje je tek slijedilo. Zadivljeno smo gledali stalaktite i stalagmite u jami Baredine. Na kraju smo se našli 60 metara pod zemljom gdje smo vidjeli čovječju ribicu. Najteže nam je palo penjanje do Motovuna jer smo već bili umorni.

Četvrti dan smo se uputili prema predivnom Rovinju i posjetili crkvu sv. Eufemije. Dobili smo slobodno vrijeme i malo bolje „pročestljali“ grad. Večer u diskoteku je bila bolja nego inače, ipak je zadnja.

Eh, sad dolazi najteži, peti dan. Spakirali smo se, oprostili od Pule i zaputili prema sljedećem odredištu - Opatiji. Mogu reći da je to jedan od ljepših gradova koje sam posjetila. U Rijeci, svetištu Majke Božje Trsatske smo se pomolili, zapalili svijeće i uputili se prema Splitu. Tu je došao kraj našoj ekskurziji. Svima će nam nedostajati veselje, šale, podvale, ali moramo biti sretni i zadovoljni jer iza nas je jedno predivno iskustvo kojega ćemo se zauvijek rado sjećati.

Helena Muslim, 8. d

U Smiljanu, rodnom mjestu Nikole Tesle

Ispred crkve Majke Božje Trsatske

U Puli

Fotografija za uspomenu na nezaboravne ekskurzijske dane-8. a...

8. b...

8. d

Rasplesani osmaši

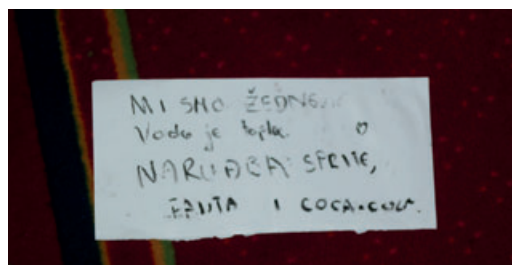
Spremnje za izlazak

Pored spomenika papi Ivanu Pavlu II.

Razrednice na okupu

Dopisivanje po hodnicima

Naši osmaši šk. god. 2011./2012.

(slike na poledini)

8. A

Razrednica: Nena Bakalar

Denis Ajdezi, Jure Bačić, Iva Karla Bilojelić, Marko Burmaz, Filip Bušić, Ante Copic, Ante Čaljkusić, Ivan Čurković, Branka Dželalija, Josip Filipović, Petar Grubišić, Ante Gunjača, Marin Jurić, Tea Kuvek, Marija Marijanović, Ante Milić, Teo Miljak, Nikolina Pelaić, Luka Perković, Kristijan Podrug, Klara Rađa, Ana Smeh, Sara Stermšek, Antonija Šećer, Ela Vujasin

8. B

Razrednica: Bruna Dadić

Maja Bilobrk, Lea Bratić, Ivan Čavka, Daniel Čorić, Duje Gašpar, Ella Giljanović, Bruna Grubišić, Roberto Ibranović, Andrea Jalić, Ivan Jelić, Marija Jelić, Tea Lovrić, Marino Malenica, Karla Mandarić, Josip Mandić, Josip Osibov, Dora Pejdo, Hana Perković, Krunoslav Popović, Ante Ralević, Ivan Ratković, Toni Šegović, Marko Varvodić, Gordan Veljača, Antea Vrdo ljak, Stipe Žeravica

8. C

Razrednica: Svemirka Grčić

Petra Bošnjak, Josip Braičić, Jakov Čelebija, Denis Čulo, Lorena Čurković, Matej Dabić, Karlo Grabar, Sanda Jelavić, Josip Jurko, Klara Kundid, Josip Librenjak, Stella Lukić, Duje Marušić, Petra Mešin, Roko Meštović, Kristina Pilić, Ivna Podrug, Josip Radmilo, Ivan Rađa, Marija Strunje, Lucija Šolić, Josip Tucak, Helena Živaljić

8. D

Razrednica: Jadranka Radonić

Ante Bilobrk, Andrea Botica, Mia Božidar, Mateo Bulat, Roko Čulina, Andrija Kapitanović, Jure Ljulj, Tomislav Ljulj, Blanka Mikčić, Lara Mrđen, Helena Muslim, Mario Porobija, Ljubica Pralija, Tamara Pranjić, Ante Rađa, Ivana Šimleša, Matko Šimleša, Marin Škoko, Nada Šuljić, Josip Šundov, Ante Vicković, Leonardo Vuković, Ivana Zambarlin

8. a

8. b

8. c

8. d

Naši osmaši

2011./2012.